

9th November 1965]

MR. DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member withdrawing the Bill?

SRI S. MADHAVAN: No, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 14 of 1965) be taken into consideration.”

The motion was put and lost.

(2) THE HINDU MARRIAGE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1965.

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move for leave to introduce the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1965.

The motion was duly seconded.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

That leave be granted for the introduction of the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1965.

The motion was put and carried and leave was granted.

SRI S. MADHAVAN: Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

(3) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
AMENDMENT BILL, 1965.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move for leave to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965.

The motion was duly seconded.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

That leave be granted for the introduction of the Madras Buildings (Leases and Rent Control) Amendment Bill, 1965.

The motion was put and carried and leave was granted.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

(ii) RESOLUTIONS.

(4) CONSTITUTION OF A COMMITTEE FOR PUBLICATION OF THE
HISTORY OF TAMILNAD.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள், மொழி நூல் வல்லுநர்கள். புதைபொருள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைத்து, பழந்தமிழ்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [9th November 1965]

இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தும், புதையுண்ட மாநகரங்களைத் தோண்டியும், பழம் பெருங்கோயில்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுக் களை ஆராய்ந்தும், அண்டை மாநிலங்களிலும், அயல் நாடுகளிலும் கிடைக்கும் இவை போன்ற சான்றுகளைத் துணை கொண்டும், விரிவான தமிழக வரலாற்றை எழுதி முடிக்குமாறு மாநில அரசாங்கத்துக்கு இம்மன்றம் பரிந்துரை செய்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

Mr. DEPUTY SPEAKER: The resolution is before the House for discussion.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நிலையில் இது போன்ற சூழ் ஒன்றை அமைத்து இந்த வரலாற்றை எழுதி முடிக்க வேண்டுமது தேவைதானா என்ற கருத்தைச் சில கனம் உறுப்பினர்கள் எழுப்பக் கூடும்; “இது வெறும் பழங்கதை பாடுகின்ற நிலையாக இருக்கிறதே தவிர, இது வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்குப் பயன் தரக் கூடிய ஒரு வேலை தானா? இது உணவில் தன்னிறைவு பெறுவதற்கு வழி செய்யுமா? அல்லது பொருளாதார ஏற்றத்தை உண்டாக்குவதற்கு வழி செய்யுமா? அல்லது, இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி செய்யுமா? இது எதற்கு? இது தேவையற்ற ஒரு முயற்சியல்லவா?” என்று ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களோ மற்றவர்களோ இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை எழுப்பக் கூடும். ஆனால், வரலாறு நமக்குத் தேவை என்பதை உலகத்திலே இருக்கின்ற அறிஞர்கள் பலரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், மனிதன் எல்லா நாடுகளிலும் வாழ்கின்றான் என்றாலும், மனிதன் உயர்ந்த நிலையிலே எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தான், அவனுடைய பழங்கால வரலாறு எந்த அளவிற்குச் சிறப்புற்று இருக்கிறது என்பதிலே கருத்து செலுத்தி, இந்த மக்கள் நாகரிகத்திலே தலை சிறந்தவர்கள், இந்த மக்கள் நீண்ட நெடுங் காலமாக உலகத்திலே வாழ்கிறவர்கள் என்று அளவிற்குப் பண்பாட்டைக் காட்டுகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நாட்டிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்லாமல், நம்முடைய நாட்டில் பெருமையைப் பேசுகின்ற நேரத்தில், நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கும் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் வைத்துப் பார்த்தால், நமக்கு நம்முடைய பெருமை தெரியாது. ஒரு பொருளினுடைய பெருமையை உணர்த்தவேண்டுமென்றால், அந்தப் பொருளோடு, அதே தொடர்புடைய மற்ற பொருள்களை வைத்துப் பார்த்து, அந்தப் பொருள்களைக் காட்டிலும் இந்தப் பொருள் என்ன என்ன வகை யிலே உயர்ந்திருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அதே போல், நம்முடைய தமிழகம் மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் தலை சிறந்து விளங்கிற்று என்பதைக் காட்டுவதற்கு மற்ற நாடுகளின் வரலாறுகளையும் காட்டி, நம்முடைய நாட்டு வரலாற்றையும் காட்டி, அந்த நாடுகளைக் காட்டிலும் நம்முடைய நாடு தலைசிறந்து இருக்கிறது என்று காட்ட வேண்டியிருக்கும். அது போலவே, நம்முடைய நாட்டைப்பற்றிக் கூறும்போது, “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்த குடி” என்று சொல்வார்கள். இப்படி நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற இந்த

9th November 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

நாட்டில், இப்போதைய நிலையை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தமிழகம் இருந்த நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான், நாம் பழைய காலத்திலிருந்து வளர்ந்திருக்கிறோமோ அல்லது தேய்ந்திருக்கிறோமோ, வளர்ந்திருந்தால் எந்த எந்த வகையிலே வளர்ந்திருக்கிறோம், தேய்ந்திருந்தால் தேய்ந்து போனதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறிந்து நம்முடைய வளர்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு வழியாக இருக்க முடியும். ஆகவே, வரலாறு தேவைதான் என்பதை நாட்டிலே இருக்கின்ற அறிஞர் பெருமக்கள் அத்தனை பேரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள்.

வரலாறு என்று சொல்லும் நேரத்தில், பொதுவாக மக்கள், கொள்கையைக் குறித்து, பல அரசர்கள் நாடு பிடித்த சண்டை போடுவதும், சண்டையிலே பலர் உயிர் துறப்பதும், சண்டை நீடிக்கும்போது, அரசர்கள் ஊர்களுள் புகுந்து கொள்ளையடிப்பதும், அங்கே இருக்கின்ற மக்களைக் கொன்று குவிப்பதும், அந்த நாட்டை அழிப்பதும் ஆகிய இவை தான் வரலாறு, இவற்றைக் கூறுகின்ற நூல்கள் தான் வரலாற்று நூல்கள் என்று கொண்டிருக்க முடியும். வரலாறு என்று சொன்னால், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் இவற்றை மட்டும் கொள்ளுவது இல்லை. ஒரு காலத்தில் வாழும் மக்கள், தங்களுடைய சமூக, சமய நெறிகளை எந்த அளவிற்கு வளர்த்திருக்கிறார்கள், அதையொட்டி வாழ்கின்ற மக்களோடு உறவு கொண்ட நிலையிலே எந்த அளவிற்கு அவர்கள் பண்பாடோடு, நாகரீகத்தோடு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வளர்ச்சி, உணவு, உடை, உறையுள், நாகரீகம், கல்வி, ஆகிய துறைகள் எந்த நிலையிலே தொடங்கி படிப்படியாக எந்த அளவு வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் தான் வரலாற்றுக் குறிப்புகளிலே சிறப்புடைய நிகழ்ச்சிகளாகும். ஆகவே, அந்த நிலையிலே நம்முடைய தமிழக வரலாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக எழுதப்படவில்லை என்று சொல்ல முடியும்.

நம்முடைய வரலாற்றைப்பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள். வரலாறு என்று சொல்கிற நேரத்தில், நம்முடைய இந்திய வரலாற்றை எழுதிய ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும், ஆங்கில அறிவு படைத்தவர்களாகவும், ஆங்கிலேயர்களாகவும், அன்னிய மொழிகளிலே எழுதிய வரலாற்று நூலைப் படித்தறிந்தவர்களாகவும் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதிய வரலாற்று நூல்களில் நம்முடைய தென்னகத்தைப் பற்றியும், அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருப்பது ஒரு சிறு பகுதியாகும். ஆயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு வரலாற்று நூலில் ஒரு ஐந்தாறு பக்கங்களில்தான் நம்முடைய வரலாறு கூறப்பட்டிருக்கும். இந்த வரலாற்றில் கூட, பிற்கால சோழர்களுடைய வரலாறும், பல்லவர்களுடைய வரலாறும் தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்குமே தவிர, நம்முடைய தமிழக வரலாறு தொடக்க நிலையிலிருந்து கூறப்பட்டிருக்காது.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [9th November 1965]

அடுத்து பலர், சோழர்களுடைய வரலாறுகளும், பல்லவர்களுடைய வரலாறுகளும், பாண்டியர்களுடைய வரலாறுகளும், சேரர்களுடைய வரலாறுகளும் பற்றிப் பல நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், அவையெல்லாம் மேற்சொன்ன ஆங்கில ஆசிரியர்களுடைய நூல்களைத் தழுவி மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக இருக்குமே தவிர, தமிழ்நாட்டு நிலையிலே ஆராய்ச்சி செய்து எழுதப்பட்ட நூல்களாக இருக்க முடியாது. புலவர்கள் தமிழக வரலாற்று நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் தங்கள் படித்த, பழைய தமிழ் இலக்கியங்களிலே படித்த, சான்றுகளை வைத்துக்கொண்டு, பழைய காலத்தில் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் வரலாற்றைப்பற்றி அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளைக் கூறியிருப்பார்களே தவிர, பிற்கால சோழர்கள், பிற்காலத்தவர்கள் வரலாற்றை எழுத முடியவில்லை. அந்தக் குறையைப் போக்கி, நம்முடைய வரலாறு தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டுமென்றால், சங்க காலத்திற்கும் முந்திய காலம், சங்க காலம், சங்க காலத்துக்கும் பல்லவர் காலத்துக்கும் இடைப்பட்ட கலிப்பிரர் காலம், பல்லவர் காலம், பிற்காலச் சோழ, பாண்டியர் காலம், முகம்மதியர் காலம், நாயக்க, மராட்டிய காலம், ஆங்கிலேயர் காலம், காந்தி காலம், தற்காலம் இப்படிப்பட்ட முறையிலே தொடர்ந்து ஒரு வரலாற்று நூல் எழுதி முடிக்க நம்முடைய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்வதற்காக இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு வரலாற்று நூல் எழுதி முடிக்கவேண்டும் என்பது உறுதியாகி விட்டால், அந்த வரலாற்று நூல் எழுதி முடிப்பது எப்படி, யார் யாருடைய துணை இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உள்ள வரலாற்றை எழுத வேண்டுமென்றால், அதற்குச் சங்க கால இலக்கியத்தைக் கொண்டு தான் எழுதி முடிக்க முடியும். ஏனென்றால் எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு ஆகிய நூல்கள் அந்தக் காலத்திய வாழ்க்கை முறைகளை வகுத்துக் கூறுவனவாக இருந்தாலும், இடைமையே இப்படிப்பட்ட வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் கூறக் கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய மக்கள் வெளிநாடுகளில் சென்று வாணிபம் செய்து வந்த வாழ்க்கை முறைகளையும் கூறுகின்றன. நம்முடைய மக்கள் இசையிலும், நாடகத்திலும், மற்ற பிற கலைகளிலும் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்து விளங்கினார்கள் என்பதைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளையும் கூறுகின்றன. நம்முடைய மக்கள் எந்த அளவிற்குக் கைத்தொழிலில் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதும், உணவு, உடை, உறையுள் இவற்றிலும் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருந்தார்கள் என்பதையும் பற்றிய வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் அந்தச் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. அந்தச் சங்க இலக்கியங்களிலே இப்படியெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லும்போது, சாதாரணமாக இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் சொல்லக்கூடும், “புலவர்கள் போற்றினும் போற்றுவர் பொருள் கொடாவிடின் தூற்றினும் தூற்றுவர்” என்று. ஆனால் அந்தக் காலத்தில் வெளிநாடுகளிலே இருந்து—ரோம் நாட்டிலிருந்தும், கிரேக்க நாட்டிலிருந்தும், அரேபிய நாட்டிலிருந்தும்—வந்து

9th November 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

வாணிபம் செய்த வணிகர்கள், புலவர்கள் கூறும் சான்றுகளை உறுதி செய்துள்ளனர். ஆகவே, புலவர்கள் கூறியிருக்கும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் உண்மையானவை, உறுதியானவை என்பதை நாம் நம்ப வேண்டும். இந்தக் கருத்தைப் பல வரலாற்று அறிஞர்களும் ஒப்புக்கொண்டு உறுதி செய்திருக்கிறார்கள். ஆக, அந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இலக்கியச் சான்று நமக்குத் தேவை என்று உணருகிறோம். ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சங்க இலக்கிய காலத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வந்த சிலப்பதிகாரத்தில், கரிகால் பெருவளத்தான் வடக்கு நோக்கிச் செல்லக்கூடிய நேரத்தில், வடக்கே இருக்கும் அரசர்கள் எல்லாம் அவனோடு நட்பு கொண்டு, பல்வகைப் பரிசு அளித்துப் பாராட்டிய பிறகு, அவன் இந்திய எல்லையைக் கடந்து இமய மலையைக் கடந்து அப்பால் செல்லவேண்டும் என்று செல்லும் நேரத்தில், அவன் சென்ற நேரம் இமயமலையில் பனி விழும் நேரமாயிருந்ததால், அதைக் கடந்து செல்ல முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது, அந்த இமயமலையி் புலிக் கொடியைப் பொறித்துவிட்டு வந்தான் என்பதற்கு அரிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. சிக்கிம், பூட்டான் பகுதிகளில், “சோளா லா” என்ற கணவாய் இருக்கிறது என்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது, ‘சோழ’ என்ற தமிழ்ச் சொல் அந்த வகையிலே அந்தக் கணவாய்க்குச் ‘சோளா லா’ என்ற பெயரில் வழங்கிவருவதைப் பார்க்கிறோம். ‘சோழ’ என்ற தமிழ்ச் சொல் தான் அவ்வாறு மாறியிருக்கிறது என்று அந்த நாட்டு மொழிதால் வல்லுநர்கள், ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே கரிகால் பெருவளத்தான் இமய மலை வரைக்கும் சென்று வந்தான் என்பதற்கான சான்றுகள் அங்கே கிடைக்கின்ற கல்வெட்டுகளில் இருந்து நாம் அறிய முடிகிறது. அங்கே கிடைக்கின்ற சான்றுகள் நம்முடைய இலக்கிய வரலாற்றுச்சான்றுக்கு அரசன் செய்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து கல்வெட்டுக்கள். பல்லவர்களும், சோழர்களும் ஆண்ட காலத்தில் நிறைய கல்வெட்டுக்களை வழங்கியிருக்கின்றனர். இப்போது நிலம் விற்பது, வாங்குவது என்றால் எப்படி பத்திரம் எழுதி ரிஜிஸ்தர் செய்து வைக்கிறோமோ அதுபோல் அந்தக் காலத்தில் ஊரில் இருக்கிற பெருமக்கள் தானம் செய்த காரியத்தைதோ, நன்கொடை அளித்த செய்தியையோ, கோயில்களுக்கு நிபந்தனம் செய்கின்ற செயலையோ பத்திரத்தில் எழுதி ஆவணக் கிளரியில் பதிவு செய்து வைத்ததோடுகூட, அந்தச் செய்திகளைக் கல்வெட்டுக்களில் பொறித்தார்கள். நாம் இப்போது “1965-ஆம் வருஷம், நவம்பர் மாதம், 9-ம் தேதி” என்று ரெக்கார்டு செய்வது போல் அவர்கள் அப்போது இன்ன அரசர் ஆட்சிக்கு வந்த இத்தனையாம் ஆண்டிலே, இன்ன திங்களிலே” என்பதாகக் குறித்தார்கள். அப்படிக் குறித்த நேரத்தில் அப்போது ஆண்டு கொண்டிருந்த அரசனது பெருமையைச் சொல்லுவதும், பதவி ஏற்ற நாள் முதலாக அவன் அடைந்து வந்துள்ள வெற்றிச் சின்னங்களைக் கல்வெட்டுக்களில் பொறிப்பதும் ஒரு வழக்கமாக

[புல்வர் கா. கோவிந்தன்] [9th November 1965]

இருந்திருக்கிறது. அவ்வாறு சொல்வதை மெய்க்கீர்த்திகள் என்று வழங்கினார்கள். அத்தகைய மெய்க்கீர்த்திகள், அடங்கிய கல் வெட்டுக்கள் ஏராளம் கிடைக்கின்றன.

வரலாற்று நூலை எழுதுவதற்கு அவை மட்டும் போதுமா என்றால் போதாது. இந்த மன்றத்திலேயே நான் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருப்பதுபோல அந்தக் காலத்து மக்களுடைய கிராம ஆட்சி முறை எப்படி இருந்தது? தேர்தல் முறை எப்படி இருந்தது? என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள உத்திரமேரூர் பெருமாள் கோவிலில் உள்ள கல்வெட்டே மிகவும் உபயோகமானதாக இருக்கிறது. இன்னும் இதுபோன்ற கல்வெட்டுக்கள் வேறு பல இடங்களிலும் கிடைக்கக் கூடும். நம் நாட்டில் மட்டும் அல்ல; பர்மா, சமத்திரா, சிக்கிம், பூட்டான், ஆகிய இடங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களிலும் பல செய்திகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் கண்டு பிடிக்க நம் அரசு முற்பட வேண்டும். சில காலமாக தென்னிந்திய சிலாசாசனம் என்ற முறையில் சில பகுதிகள் கல்வெட்டுக்களில் இருப்பவை வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன. பிறகு அந்த முயற்சி கைவிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக இன்னும் ஏராளமான கல்வெட்டுக்கள் வெளிப்படுத்தப்படாமல் காண்பாசர்த் நிலையில் கிடக்கின்றன. கோயில்களைக் கட்டுகிறோம் என்ற காரணத்தில் பழைய கோயில்களை இடிக்கும் போது ஏராளமான கல்வெட்டுக்கள் சிதறுண்டு போவதையும் பார்க்கிறோம். ஒரு விஷயம் தொடர்ச்சியாக பல கற்களிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறபோது நடுவில் ஒரு கல்லை எடுத்துவிட்டால் தொடர்ச்சி அற்றுப் போகும். இம்மாதிரி கல்வெட்டுக்கள் சிதறுண்டு போகாதவாறு தடுக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். அவற்றை துட்பமாக ஆராய்ந்து வெளியிடவும் வழி செய்தல் வேண்டும்.

அடுத்து நானயங்கள். சேரர் காலத்திலும், பாண்டியர்கள் காலத்திலும் பொன் நானயங்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ரோம் நாட்டில் இருந்து ஏராளமான பொன் நானயங்கள் மதுரைக்கு வந்திருக்கின்றன என்பதற்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. பொன்னைக் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் இந்நாட்டுப் பொருள்களை வாங்கிப் போயிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாம் நம் முடைய நாட்டுத் தங்கத்தைக் கொடுத்து வெளிநாட்டில் இருந்து பல இயந்திரக் கருவிகளைத் தருவிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்காகத் தங்கப் பத்திரம் வெளியிடுகிறோம். ஆனால் பழங்காலத்தில் பிறநாட்டவர்கள் நம் நாட்டிற்குக் கப்பல் கப்பலாகப் பொன் நானயங்களைக் கொண்டு வந்து கொட்டிவிட்டு, இந்நாட்டில் இருந்து அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்ட பொருள்களை வாங்கிச் சென்றார்களாம்.

“பொன்னொடு வந்து கரியொடு பெயரும்
யவனர் இயற்றிய வினைமாண் நன்கலம்”

என்பதாக இலக்கியத்தில் உள்ளது. இதற்குச் சான்றாக ரோம் நாட்டுப் பொன் காசுகள் மதுரைக்கு அருகில் மன்னிவிருந்து கிடைத்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். ரோம் நாட்டு வரலாற்றில்கூட

9th November 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வளவு பொன் காசுகள்தான் தமிழகத் துக்குப் போகலாம் என்று தடைபடுத்தப்பட்டிருந்ததாகவும் அறிய முடிகிறது. இந்தச் சான்றுகளாக நாணயங்கள்கூட வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு நமக்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றன.

அடுத்து நம்நாட்டில் உள்ள பெரிய கோயில்கள் மலைகளைக் குடைந்து மாமல்லபுரத்தில் உள்ள கோயில்களைப் போல கட்டிய வையும், மலையே இல்லாத இடத்தில் முழுக்க முழுக்க கருங்கற்களைக் கொண்டு வந்து கட்டியுள்ள தஞ்சைப் பெரிய கோயில் களைப் போன்றவைகளும், சுடுமண் கோயில்களும் இந்த நாட்டில் எந்த எந்தக் காலத்தில் எப்படி வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை அவற்றைக் கொண்டு ஆராய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவற்றைக் கொண்டு வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தொகுக்கவும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்து புதைபொருள் ஆராய்ச்சி, மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா போன்ற இடங்களில் கிடைத்த புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் மூலமாக அங்கேயும் திராவிட நாகரீகம் பரவியிருந்தது என்பதும், அங்கே இருந்தது தமிழர் நாகரீகம் தான் என்பதும் நமக்கு நினைப்புட்டும் சான்றுகளைப் பார்க்கிறோம். அதுபோல நம்முடைய நாட்டிலே பெரிய பெரிய நகரங்கள் எல்லாம் ஆற்றோங்களிலேயே இருந்திருக்கின்றன. புகார், உறையூர், மதுரை போன்ற நகரங்களையே பார்க்கலாம். ஆறுகளின் போக்கு அன்றைக்கு எப்படி இருந்ததோ அதுபோலவே இன்னும் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. சுவடு மாறியிருக்கக் கூடும். கடல் ஓரங்களில் இருந்த நகரங்கள் கடல் கொந்தளிப்பினால் அழிந்து போய் இருப்பதையும் நாம் அறிகிறோம். மணிமேகலை நமக்கு அதற்குச் சான்று கூறுகிறது. ஆகவே புதைபட்ட இடங்களைத் தோண்டி நமக்கு வரலாற்றுக்குச் சாதகமான விஷயங்கள் என்ன என்ன கிடைக்கும் என்கிற ஆராய்ச்சியும் நடைபெற்றாகவேண்டும். உறையூர், மதுரை போன்ற இடங்களிலும், பல்லவமேடு, அரிக்காமேடு ஆகிய இடங்களையும் தோண்டிப் பார்த்தால் வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்கக் கூடும். ஆகவே இந்தப் பணிக்கு பதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் நமக்குத் துணைபுரியவேண்டும்.

அடுத்து மொழி நூல் உணர்வு. மொழி எப்படித் தோன்றிற்று, எப்படி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது, இன்றைக்கு எப்படி விளங்குகிறது என்பதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள தமிழ் மொழி ஒன்றை ஆராய்ச்சி செய்ய தமிழ் மொழி ஒன்றுமட்டுமே தெரிந்தவர்களுக்கு முடியாது. அந்தத் தமிழ் மொழியையும், அதனோடு தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற பிற மொழிகளையும் கற்று, உலக மொழிகளையும் கற்று, பரந்த அறிவு படைத்த கால்டுவெல் என்பவர்கள் திராவிட ஒப்பிலக்கணம் என்ற சிறந்த நூலை அளித்திருக்கிறார்கள். அதில் பல அருமையான கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார். ஒரு காலத்தில் முதன் முதலில் குமரிக்கண்டத்தில் தான் மக்கள் தோன்றினார்கள், அங்கிருந்து தான் உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குப் பரவினார்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். குமரிக் கோடும் கொடுங்குடல் கொள்ள அது பிளவப்பட்டது, வெப்ப

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [9th November 1965]

மண்டல நாட்டவராகிய திராவிடர்களும், பனியுறையும் சைபீரிய நாட்டவரும் ஒரு காலத்தில் ஒரு நாட்டில் வாழ்ந்திருந்த ஓரினத் தவறே என்ற உண்மையை திராவிட மொழியின் சொல்லமைப்பு, இலக்கண அமைப்புக்களும், உக்ரேனிய ஒஸ்தியாக் மொழியின் சொல்லமைப்பு இலக்கண அமைப்புக்களும் ஒருமைப்பாடுடையன வாக இருப்பதைக் கொண்டே மொழி நூல் உறுதி செய்கிறது என்கிறார்.

அதுமட்டுமல்ல. ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களது மொழியும், ஆப்பிரிக்க நாட்டுப் பழங்குடி மக்களது மொழியும், தமிழ் மொழியோடு ஒருமைப்பாடு உடையதாக இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, ஒரு காலத்தில் தமிழ் மக்கள்தான் அங்கே இருந்திருக்கக் கூடும் என்பதை மொழி நூல் உணர்வு கொண்டு காட்டுகிறார். ஆகவே வரலாற்று நூல் எழுத நமக்கு மொழி நூல் உணர்வு தேவை. அடுத்து நமது அண்டை மாநில மொழி உணர்வு ஆராய்ச்சியும் தேவைப்படுகிறது. காரணம் ஆந்திரப் பேரரசும், சாளுக்கியர்களும், இராஷ்டிரகூடர்களும், காகத்தியர்களும், யாதவர்களும், ஓய்சலர்களும், சிங்களவர், கடராத்தவரும் இருக்கிறார்கள்; இவர்களுடைய காலாச்சாரங்களோடு நம் கலாச்சாரம் பின்னிக் கிடக்கிறது. விஜயநகரப் பேரரசு ஆண்டதை நாம் அறிவோம். இலங்கையோடு தமிழ்நாடு எல்லாவகையிலும் தொடர்பு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆக நல்லதொரு வரலாற்று நூலை அளிக்க இத்தகைய வரலாற்று உணர்வும் தேவைப்படுகிறது.

ஆகவே நமது வரலாற்று நூலைச் சிறப்பாக நாம் அமைக்க வேண்டுமென்றால் இலக்கிய ஆசிரியர்கள் துணை வேண்டும், வரலாற்று ஆசிரியர்களுடைய துணை வேண்டும், கல்வெட்டு நிபுணர்களுடைய துணைவேண்டும், புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களுடைய துணைவேண்டும், மொழி நூல் உணர்வுடைய வல்லுநர்கள் துணைவேண்டும். இவர்கள் எல்லோரும் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைத்து பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தும், புதையுண்ட மாநகரங்களைத் தோண்டியும், பழம் பெருங்கோயில்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்தும், அண்டை மாநிலங்களிலும், அயல்நாடுகளிலும் கிடைக்கும் இவைபோன்ற சான்றுகளைத் துணைகொண்டும் விரிவான தமிழக வரலாற்றை எழுதி முடிக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வெட்டுக்களை ஆராயவேண்டுமென்பதற்காகவும், அதைப்பற்றிய தகவல்களைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவும் அரசு ஓரளவு பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும் அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை, அதாவது, ஆராய்ச்சி செய்து தமிழக வரலாற்றை வெளியிடுவதற்காக ஒரு குழு அமைக்க

9th November 1965] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை, நான் வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆராய்ச்சி யானது வரலாற்று அடிப்படையிலே அமையவேண்டுமென்பதை புலவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். வரலாறு என்றால், இனத்தினுடைய வரலாறும், தேசத்தினுடைய வரலாறும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். மறைந்த பெரியார் கல்கி, வரலாற்று நூல்களை நன்றாக ஆராய்ந்து பல்லவ வரலாறும், சோழர் வரலாறும் அருமையாக எழுதித் தம்முடைய பத்திரிகையில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். முன்பு ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆராய்ச்சியெல்லாம் இப்பொழுது செய்வதாக உத்தேசமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மறைந்த மாநகரங்களாகிய காஞ்சி புரம், மதுரை, தஞ்சை, உறையூர் ஆகிய இடங்களிலே சோழர் களுடைய, பாண்டியர்களுடைய, பல்லவர்களுடைய நினைவுச் சின்னங்கள் இருக்கின்றன. காஞ்சிபுரத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் தெரியும். அங்கே பல்லவ மேடு என்று ஒரு மேடு இருக்கிறது. அந்த மேட்டிலே பல்லவர் காலத்தின் நினைவுச் சின்னங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் நமக்கு நல்ல போதனைகளைப் புகட்டுவதற்கு வாய்ப்பிருக்குமென்பதை நான் நினைவுகூற விரும்புகிறேன். பல்லவ வரலாறு, மகாபலிபுரம், காஞ்சிபுரம் இந்த இடங்களோடு நிற்கவில்லை, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், தொண்டை நாராட்டில்கூட இருக்கிறது. ஆனால் அவையெல்லாம் நம்முடைய கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மண்ணுக்குள் அமிழ்ந்து கிடக்கின்ற காரணத்தால், நாம் அவைகளை ஆராய்ச்சிசெய்து பார்த்தால் அவைகளைப்பற்றிய தகவல்களைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக சோழர் வரலாற்றைப் பார்க்கும்பொழுது நாம் அனாதை நாடுகளுடன் முன்பு எவ்வளவு வாணிபம் செய்தோம் என்ற வரலாறு எல்லாம் இருக்கிறது. சோழர் காலத்தில் பர்மா, கடாரம் இவைகள் மட்டுமல்ல, பாவித்தீவு வரையிலே கூட நமது நாகரீகம் பரவியிருக்கிறது என்று திரு. ஏ. கே. செட்டியார் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வரலாறுகளையெல்லாம் ஆராய்ச்சிசெய்து அதன்பிறகு தமிழகத்தினுடைய வரலாறு வெளியிடவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைப் புலவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, ஆராய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். பாண்டியர்களுடைய வரலாற்றை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகமாகக் கல் வெட்டுக்களிலும், இலக்கியங்களிலும் நிறைந்து கிடக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இலக்கியங்களை ஆராய்வதற்காகவும் தமிழாசிரியர்களுக்கு எல்லாம் போதிய ஊக்கத்தையும், ஆக்கத்தையும் கொடுத்து அப்படிப்பட்ட வரலாறுகளை ஆராய்ச்சிசெய்து அதன்பிறகு தமிழக வரலாற்றை வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[9th November 1965]

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புலவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் அவசியமில்லை யென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அவரே ஆரம்பத்திலேயே சொல்லும்பொழுது, இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி எதிர்த்தரப்பிலிருந்து என்ன பதில் வரும் என்பதைப் பற்றியும் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்பொழுது இது சாப்பாடு போடுமா என்று எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள் சொல்லிவிடுவார்கள் என்பதையும் அவரே தன்னுடைய பேச்சின் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லிவிட்டார். நானும் அதை அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு இது அவசியமா? என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சேர சோழ பாண்டிய ஆட்சியைப் பொறுத்த வரையில் பல நூல்கள் இதுவரை வெளியிடப்பட்டுப் பள்ளிக்கூடப் பாடங்களில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் என்ன செய்தார்கள், என்ன சாமர்த்தியம் செய்தார்கள், எங்கு எங்கு போனார்கள், எப்படி எப்படி வானிபம் செய்தார்கள், யார் யார் தலையிலே கல்லை ஏற்றி சுமக்கச் செய்தார்கள், என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பல ஆண்டுகளாக நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். என்னுடைய முப்பாட்டார் இப்படி இருந்தார், பாட்டார் அப்படி இருந்தார் என்றெல்லாம் பாட்டார் கதைபேசிக்கொண்டிருப்பதில் என்ன பலன் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அன்று சேர சோழ பாண்டியர்கள் ஏதோ ஒரு ஈட்டியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சண்டைபோட்டார்கள், அதைத் தடுப்பதற்காகக் கையில் ஒரு தகரத்தை வைத்துக் கொண்டு சண்டை போட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய யுகத்திலே பேட்டன் டாங்கிகளும், ஸாபர் ஜெட் விமானங்களும் சண்டை போடுகின்றன. ஆகவே, நமக்கு இப்பொழுது இருக்கின்ற ஆயுதங்களைவிட இன்னும் வலுவள்ள ஆயுதங்களைத் தயாரிப்பதிலும், அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் எப்படியெல்லாம் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அறிந்துகொள்வதிலும் தான் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும் தவிர, பழைய புராணங்களைப் படிப்பதிலும், செப்பேடுகளை—மதுரையிலே இருக்கின்ற—செப்பேடுகளை—ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடிய நிலையிலா நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் கல்வெட்டுக்கள் எழுதினார்கள். பேப்பர் இல்லாத காரணத்தால் கல்வெட்டுக்கள் எழுதினார்கள். நாம் அதை ஆராய்வதற்காக பட்ஜெட்டிலே கூட கொஞ்சம் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சிறுகச் சிறுகச் சரித்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமே அல்லாது, அதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து ஆராய்ச்சி செய்தால் அதனால் நமக்கு என்ன பலன் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. சேரன் இன்றைக்கு என்கே இருக்கிறான்? கேரளாவில் இருக்கிறான். கேரளாவில் இருக்கிற சேனைப் பற்றி இங்கே இருக்கிற பாண்டியர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமா? ஆகவே, ஆராய்ச்சிக் குழு அமைப்பது அவசியமற்ற ஒன்று என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறு அளவிலே நாம் இப்பொழுது புதைபொருள் ஆராய்ச்சி செய்கிறோம். பூமிக்கு

9th November 1965] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

அடியில் என்ன என்ன செல்வங்கள் இருக்கின்றன, அந்தச் செல்வங்களை எப்படி எடுப்பது, எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருந்தால் நான் நிச்சயமாக வரவேற்றிருப்பேன். பூமிக்கடியில் எண்ணெய் எங்கே இருக்கிறது, தங்கம் எங்கே இருக்கிறது, உயர்ந்த கல் எங்கே இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யலாம். புலவர் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது, மொகஞ்சதாரோ, சிந்துவெளி நாகரிகம் என்று சொன்னார்கள், அங்கு விலை மதிக்கமுடியாத ஒரு கல் இருந்ததாகவும் அது நீலகிரி மலையைச் சேர்ந்தது என்றும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தாலும் நான் அதை ஆமோதித்திருப்பேன். அதை விட்டுவிட்டு, மகாபலிபுரத்திலும் இன்னும் வேறு பல இடங்களிலும் உள்ள கற்களை ஆராய்ச்சி செய்வேண்டுமென்று சொன்னால் அங்கே நமக்கு என்ன கிடைக்கும்? வெறும் சிலைகளும், கற்களும் தான் கிடைக்கும். வேறு ஒன்றும் கிடைக்காது. ஆகவே, இதைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றபொழுது, மொழிப் பிரச்சனை, இன்னும் மற்றப் பிரச்சனைகளையும் கதம்பமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரியாகாது. தமிழர்கள் சிங்களத்திலே இருக்கலாம். ஆனால், அதைப் போல் சிக்கமிலும் தமிழர்கள் இருந்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி சொல்வதால் இன்னும் புதிய தகராறு ஏற்பட்டு விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் சிங்களத்தில் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள், சிங்களம் தமிழர்களைச் சேர்ந்தது என்று கூறியதால் இலங்கை அரசாங்கம் அங்கே இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுக்கு தொல்லைகள் கொடுத்துவருவதாகப் பத்திரிகையிலே பார்க்கின்றோம். அதேமாதிரி சிக்கமிலும் இந்தத் தொல்லை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற நிலை வந்துவிடும். வேறு இடத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் தமிழர்கள் என்று நாம் சொல்லிக் கொள்வதிலே வேறு ஏதாவது நமக்கு நன்மை கிடைக்கிறதா? அதனால் அந்த இடங்களிலே வசிக்கக்கூடியவர்களுக்கு நாம் தொல்லையைத்தான் கொடுத்தவர்களாவோம் என்பதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, இதில் எந்தவித பலனும் கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையிலே, இந்தத் தீர்மானம் அவசியமில்லை என்று சொல்லி புலவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. மாதா கவுடர் அவர்களுடைய கருத்துக்களை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவரிடம் சாதாரணமாகக் காணப்படும் 'அப்ரோச்சே' சரியில்லை. தமிழர் என்று சொல்லிக் கொள்வதே, தமிழின் பெருமை பற்றிப் பேசுவதே இழுக்கு என்று அவர் கருதுகிறார். நம்முடைய மூதாதையருடைய பெருமையைப் பற்றிச் சொல்வதிலே, சிறப்பைப் பற்றிச் சொல்வதிலே தவறு கிடையாது. அதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்பட வேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [9th November 1965]

திரு. மாதா கவுடர், அவர்கள் பல விஷயங்களில் இது போன்ற கண்ணோட்டத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய முதாதையர்களுடைய வாழ்க்கை நெறிகள், அவர்களுடைய பெருமைகள், தமிழ் மொழியின் பெருமை ஆகியவற்றை நாம் கட்டடத்தின் அஸ்திவாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். மேல் கட்டடத்தை இன்றைக்குள்ள விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கேற்ப விஞ்ஞான அறிவுக்கேற்ப, மற்றப் பல சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நமக்கு அஸ்திவாரமும் தேவை. மேல் கட்டடமும் தேவை. நமக்குப் பரந்த நோக்கமும் தேவைதான். ஆனால், அதே சமயத்தில் நம்முடைய முன்னோர்களின் பெருமை, நம்முடைய பழந்தமிழ் நாட்டின் பெருமை, தமிழ் இனத்தின் தமிழ் மொழியின் பெருமை ஆகியவற்றை நாம் கொள்ள வேண்டுமென்பதிலே தவறில்லை. அவ்வாறு சொல்லிக் கொள்வது சரியில்லை என்ற முறையில் ஒரு 'இன்ஃபிரியாரிடி காம்ப்ளக்ஸ்' வரக்கூடாது. சாமியவல் ஜான்சன் அவர்கள் பழங்கால மக்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றி ஒரு குறிப்பைக் கூறியிருக்கிறார். பழங்காலத்தில் மக்கள் தனித் தனி பகுதிகளாக 'ரிட்ஜஸ்' என்று சொல்லக் கூடிய பற்பல குன்றுகளுக்கிடையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அதை தன் நாடு என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதற்காக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சுலபமாகத் தொடர்பு கொள்ளமுடியாது. ஒரு குன்றுப் பகுதியில் வாழ்கிறவர்கள், தங்களுடைய தலைவர்கள்தான் சிறப்பானவர்கள், தங்களுடைய வீரர்கள்தான் பலம் பொருந்தியவர்கள், தங்களுடைய நாட்டுப் பெண்கள்தான் அழகானவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வார்கள். இதனால் அடுத்து இருக்கிற குறுநாட்டுடன் ஒரு போட்டி ஏற்பட்டு சண்டை போட்டுக் கொள்வார்கள். தற்காலத்தில் அந்த வகையில் ஒரு குறுகிய எண்ணம் இருக்கக்கூடாதே தவிர, பழந்தமிழர் பெருமை பற்றியோ, வாலாறு பற்றியோ தெரிந்து கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருப்பவர்கள்தான் சிறந்தவர்கள், நம்முடைய தலைவர்கள் தான் சிறந்தவர்கள், திராவிட நாடு தான் சிறந்தது. திராவிட பண்பாடுதான் சிறந்தது என்ற குறுகிய கண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடாது. நாம் நம்முடைய பழம் பெருமையைக் கொள்ளும் நேரத்தில் கண்களின் பார்வையைக் குறைத்துக் கொள்ளவோ, மறைத்துக்கொள்ளவோ கூடாது. நமக்கு இரண்டும் வேண்டும். கான்ஃபிளிக்குங் சர்க்கிளாக இல்லாமல், கான்சென்டிடிக் சர்க்கிளாக, ஒரு சர்க்கிளைச் சுற்றி இன்னொரு பெரிய சர்க்கிள் அதைச் சுற்றி இன்னொரு சர்க்கிள் என்ற முறையில் நம்முடைய எண்ணங்கள் இருக்கவேண்டும். நம்முடைய பழந்தமிழர்கள் நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்தார்கள் என்று சொல்லும்போது நாம் இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற பெருமையையும் மறந்துவிடக் கூடாது. இன்று நாட்டின் நிலைமையோடும், உலகம் சென்று கொண்டிருக்கும் நிலைமையோடும் இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சியோடும் நாமும் ஒட்டிப் போகவேண்டும். அந்த அளவுக்கு நம்முடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு மனிதனுடைய உடலை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் எல்லா

9th November 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

உறுப்பும் முக்கியமானதுதான். அதே போல் இந்திய நாட்டில் எந்தப் பகுதியையும் குறைத்துச் சொல்ல முடியாது. உடல் எல்லா உறுப்புக்களும் இணைந்து வேலை செய்தால்தான் உடல் நலமுடன் இருக்க முடியும்; ஒன்று செயலற்றாலும் உயிருக்கு ஹானி ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, பழந்தமிழர் வாழ்க்கை பற்றிப் பெருமை பேசும் அதே சமயத்தில் நாம் அனைவரும் இந்தியர் என்ற பரந்த உணர்ச்சியும் இருக்கவேண்டும். பழந்தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பற்றித் தமிழகத்தில் வரலாற்றை எழுதுவது, பழந்தமிழ் மொழியின் பெருமையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது, பழந்தமிழர் நாகரிகத்தை எல்லாம் அறிந்து கொள்வது அவசியந்தான். மற்ற மக்கள் எல்லாம் கட்டத் துணி இல்லாது மிருகங்கள் போல் உடுக்க உடையின்றி, உறைய இடமின்றி வாழ்ந்த நேரத்தில் நம்முடைய தமிழ் மக்கள் முதிர்ந்த நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கணம் தமிழ் மொழிக்கு இருந்தது. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழுக்கு இலக்கணம் இருந்திருக்கிறது என்றால், தமிழ் மொழியே அந்த அளவுக்கு முதிர்ந்து முழுப் பக்குவம் பெற்றிருந்தது என்றால், அதைப் பேசிய தமிழ் மக்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக, முழுமைபெற்ற நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, தமிழகத்தின் வரலாறு தேவைதான், எழுதப்பட வேண்டியதுதான். ஆனால் இதை அரசாங்கத்திடம் விட வேண்டாமென்பது என்னுடைய கருத்து. இதை அரசாங்கம் ஏற்று நல்ல முறையில் முடிக்க முடியுமா என்பதிலே ஐயப்பாடு இருக்கிறது. நாம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். இந்த வரலாற்றை எழுதும் பொறுப்பை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து செய்யச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். அரசாங்கத்திற்குத் தற்போது உள்ள நெருக்கடியில், பல புதிய பிரச்சனைகளையும் சமாளிக்க வேண்டிய நிலையில், இந்தக் காரியத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுச் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சரியில்லை. மதுரை யூனிவர்சிட்யில் ஆர்க்கியாலஜி சம்பந்தமாகத் தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்தி அதற்கான பட்டப் படிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூடக் கூறியிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த வரலாற்றைத் தயாரித்துக் கொடுக்கும் பொறுப்பையும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த முறையில் இந்த முயற்சியை அவர்களிடம் விட்டு செய்யச் சொன்னால் அது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். இதை சர்வக்லாசாலையில் இயங்கும் தமிழ் பேராசிரியர்கள், வரலாற்று ஆசிரியர்கள், புதைப்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் போன்றவர்கள் மூலம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாகச் செய்ய முடியும். நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல பல முயற்சிகள் எல்லாம் நல்ல நோக்கத்தோடு தான் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், பலவிதக் காரணங்களினால் நாம் நினைத்த அளவிற்கு வெற்றிகரமாக நடக்கவோ, நினைத்த காலத்தில் முடியவோ, அல்லது நினைத்தபடி நன்றாக முடியாமலோ இருக்கிறது, நம் ராஜ்யத்திலும் சரி, மற்ற இடங்களிலும் சரி, ஆகவே, எந்த நல்ல காரியமாக இருந்தாலும் சரி அதை யாரிடம்

[திரு. வை. சங்கரன்] [9th November 1965]

விடுவது என்பதில் முதலில் முடிவு எடுக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தினிடம் விட்டு விடுவதை விட மதுரை பல்கலைக்கழகத்தினிடம் இந்த முயற்சியை விட்டு விட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. மகாலிங்கம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானம் ஆராய்ச்சிக்குரியது. தமிழ், தமிழ்நாட்டினுடைய சரித்திரம், கலை முதலியவற்றை நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து அதை வெளியிடவேண்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சி என்று சொல்லும்போதே நாம் அனைவரும் நம்முடைய எண்ணங்கள் இவற்றை எல்லாம் ஓரளவு மறந்து விட்டு சரித்திர காலத்தில் உண்மையாக என்ன நடந்திருக்கிறதோ அவற்றை வெளிக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக, ஆராய்ச்சி செய்யும்போது எந்த மாதிரியாக சரித்திரம் இருந்திருக்கவேண்டும் என்று என்னி அதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஆராய்ச்சி தடையங்களை தேடுவது ஒரு முறை. மற்றொரு முறை உண்மையாகவே கிடைக்கக் கூடிய தடையங்களை எல்லாம் சரியான முறையில் தொகுத்து உண்மை இருக்கும்படியாக எழுதுவது மற்றொரு முறை. ஆராய்ச்சிகள் செய்யும்போது அதில் அரசியல் அபிப்பிராயத்திற்கு அதிக இட மில்லாமல் உண்மையிலேயே நல்ல ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடிய வல்லுனர்களைக் கொண்டு செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். தமிழ் நாகரீகம் என்று மட்டும் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் புதைப்பொருள் ஆராய்ச்சிகளில் இதுவரை கண்டிருக்கக்கூடிய கல்வெட்டுக்கள் போன்றவற்றை எடுத்துப் பார்த்தால் பாலி பாஷையில் கல்வெட்டுக்களை தமிழ் நாட்டில் காணலாம். வட மொழியில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களை காணலாம். நாகரி என்று சொல்லக் கூடிய வட்ட எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டதும், சம்ஸ்கிருதம் அல்லது சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் இரண்டும் கலந்து எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களும் இருக்கின்றன. கோவில்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அல்லது வேறு புதைபொருள் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய பல தடையங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அதற்கு ஒரு துறையில் ஒரு மொழியில் மட்டும் ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடியவர்களை அல்லது வல்லுனர்களை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் போதுமானதாக இருக்காது. சரியானபடி பல்வேறு துறைகளிலும் பல்வேறு மொழிகளை ஆராய்ந்த, வல்லுனர்களைக் கொண்டு இதைச் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

சமீப காலத்தில் நம் மொழி சம்பந்தமாக அதில் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்று ஆர்வம் நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அந்த ஆர்வம் இருக்கும்போது அது பூர்ணமாக தனித் தமிழாக இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் விரும்புகிறார்கள். அதன் காரணமாக சுமார் 100 ஆண்டுகளாக வளர்ந்த சில வளர்ச்சிகளைக் கூட விட்டு விட வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். தமிழில் ஷ, ஹ, ஓ, போன்ற எழுத்துக்கள் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு

9th November 1965] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

சாதாரணமாக அந்த எழுத்துக்கள் எல்லாம் உபயோகப்படுத்தப் பட்டு வந்தன. இதர மொழிகளிலுள்ள வார்த்தைகளை எடுத்து எழுதுவதால் அந்த உச்சரிப்புகள் சரியாக இருக்க பயன்பட்டு வந்தன. ஆனால், சமீப காலத்தில் பார்த்தால் அரசாங்கம் அந்த எழுத்துக்களை உபயோகப்படுத்தலாம் என்று வைத்துதிருந்தாலும் சாதாரணமாக அந்த எழுத்துக்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுவ தில்லை என்ற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரண மாக உச்சரிக்கும்போது ஒலிப் பிழை ஏற்படுகிறது. சரியாக எழுத முடியவில்லை. இதர மொழிகளிலிருந்து வார்த்தைகளை எடுத்துக் கொள்வது சிரமமாக இருக்கிறது. அதேபோல் ஆராய்ச்சி செய்யும்போது தமிழ் நாட்டிலே அந்தக் காலத்தில் இந்த ஒலிகள் எல்லாம் இருந்திருக்கவே இருக்காது. அப்படி இருந்திருந்தால் அது சரி அல்ல என்ற கருத்தை வைத்து ஆராய்ச்சி செய்தால் நம் நாட்டு சரித்திரத்தை சரியான முறையில் எழுத முடியாத நிலைக்கு போகவேண்டியவர்களாக இருப்போம். ஆக ஆராய்ச்சி என்னும்போது சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள எண்ணங்களை எல்லாம் விட்டு விட்டு உண்மையான ஆராய்ச்சி செய்வது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக உபயோகமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த மாதிரி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு தமிழ் மொழியில் நல்ல ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டு மென்று சொன்னால் இப்போது இருக்கக்கூடிய எழுத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு மட்டும் ஆராய்ச்சியை செய்து விட முடியாது. 300, 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த நிலையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் தமிழ் மொழி வட்ட எழுத்துக்கள் என்று சொல்லப்படுகிற எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டு வந்தது. அந்த எழுத்துக்களில் தேர்ந்த வல்லுனர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருப் பார்கள் என்று சொன்னால் குறைவாகவேதான் இருப்பார்கள். அந்தந்தக் காலத்தில் எந்தமாதிரியான எழுத்துக்களை பிரயோ கித்து வந்தார்கள் என்றும் பார்க்கவேண்டும். வார்த்தைகள் மட்டும் காலத்தை அனுசரித்து மாறிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஒரு வார்த்தைக்கு இன்றையதினம் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறதோ அதே அர்த்தம் 100, 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்ததில்லை. அந்தக் காலத்தில் அந்த வார்த்தைக்கு என்ன அர்த்தம் இருந்தது என்பதற்கு பல்வேறு நூல்களை படித்தறிந்து, இதர மொழிகளில் உள்ள நூல்களை எல்லாம் அறிந்து கொண்டால்தான் இதைக் கண்டு பிடிக்கமுடியும் என்று பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இதையேல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியது அவசியம்.

ஆக, ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அந்த ஆராய்ச்சியை சரியான முறையில் செய்ய வேண்டும். இப்போது, நீண்ட காலமாக சில துறைகளில் அனுபவம் பெற்றவர்களும், பயிற்சி பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் உபயோகப்படுத்தி காரியம் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். நம்முடைய சர்வகலாசாலைகளில், நம்முடைய கல்லூரிகளில் இளைஞர்களை இந்த மாதிரி ஆராய்ச்சித் துறையில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களை தகுதியாக்கிக் கொடுக்கும்படி அவர்களை

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [9th November 1965]

தயார் செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரி தவதிகள் இப்போது அதிகமாக இல்லை. யாராவது அப்படி படிக்கப்போனால் எதிர்காலத்தில் நமக்கு என்ன இருக்கிறது, எதிர்காலம் சிறப்பாக இருக்காதே என்று எண்ணி அந்த மாதிரி பயிற்சியில் அதிகப் பேர்கள் ஈடுபடுவதில்லை. சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் கல்லூரிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. தமிழ் மட்டும்தான் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம், இதர மொழிகளை சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. நம் தமிழ் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தமிழ் இலக்கியங்களின் சிறப்பை நல்லமுறையில் தெரிந்து கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அந்தச் சிறப்பை எடுத்து இதர மொழிகளில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம் என்றால் தமிழ் கல்லூரிகளில் இதர மொழிகளும் படிக்க வசதிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். நல்ல ஆராய்ச்சி என்று சொல்லும்போது தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதர மொழிகளை தெரிந்து கொண்டிருந்தால்தான் ஆராய்ச்சி சிறப்பாக இருக்கமுடியும். இன்றுள்ள சிலரை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்துவது முடியாது. இது தொடர்ந்து நடக்கவேண்டுமென்றால் நம் கல்வி அமைப்பை அதற்கேற்றவாறு மாற்றியமைக்கவேண்டியது அவசியம். கல்லூரிகளில் இதுமாதிரியான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நிறையப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். இது தொடர்ந்து நீண்ட காலமாக நடக்கும்படிச் செய்யவேண்டியது அவசியம். அதோடு மட்டுமல்லாமல் சரித்திர கால விஷயங்களை ஒரு நியாயமான கண்ணாடி கொண்டு பார்க்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் நம் இஷ்டம்போல் போகவேண்டுமென்று நினைக்காது, உண்மையாக இருந்த விஷயத்தை, நடந்தது என்ன என்பதை உண்மையாக எழுதி, இதுதான் நம் பழங்காலச் சரித்திரம், அது இன்றையதினம் நமக்கு பிடித்ததாக இருந்தாலும் சரி அல்லது பிடிக்காமல் இருந்தாலும் சரி, இதுதான் நம் மூதாதையர்கள் சரித்திரம் என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு மனப்பான்மை, மனது ஏற்பட்டால்தான் இந்த ஆராய்ச்சி சரியான முறையில் நடைபெற முடியும். அதல்லாமல் ஆராய்ச்சியில் வாக் கடிய விஷயங்கள் நாம் இன்று கொண்டிருக்கக்கூடிய எண்ணங்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணினால் இந்த ஆராய்ச்சியினால் அதிக பலன் ஏற்படாது என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். விரிவான தமிழக வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும், அதற்கு மொழி வல்லுநர், மொழி நிபுணர்கள், வரலாற்றுப் போராளியர், புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இவர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும், அந்தக் குழு பல்வேறு ஊற்றிக் களிவிருந்தும், பல்வேறு துறைகளிலிருந்தும் ஆராய்ந்து எடுத்து எழுதி வரலாற்றை அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்

9th November 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. உண்மையில் இந்தத் தீர்மானம் தமிழக அரசின் சார்பில் வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு தீர்மானமாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, எந்தகைய கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத ஒரு தீர்மானமாகத்தான் இது இருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழகத்திலும் சரி இந்தியாவிலும் சரி, ஒரு புதிய சக்தி உருவாகியிருக்கிறது. ஒரு பெரிய சமூகத்தை, எதிர்காலத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் காரியங்களிலும் சாதனைகளிலும் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். புதிய தொரு சமுதாயத்தையும் மனித குலத்திற்குப் புது எழுச்சியையும் ஊட்டக்கூடிய வகையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. தமிழகத்தின் விரிவான வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்ற இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலிருந்து இன்றைக்குத் தமிழகத்தினுடைய வரலாறு சரியாக இல்லை என்பது மிகத் தெளிவாக நமக்கு விளங்குகிறது. சரித்திரம் என்பது சாதாரணமாகச் சொன்னால் 'நேற்றைய அரசியல்தான் இன்றைய சரித்திரம்.' இன்றைக்கு சரித்திரம் என்று சொல்லப்படுவது நேற்றைய அரசியல் இன்றைய வரலாறு 'To-day's history is yesterday's politics.' அதே மாதிரி தான் இன்றைய அரசியல் நாளைய வரலாறு என்று சரித்திர வகுப்பில் நான் படிக்கின்ற நேரத்தில் சரித்திர ஆசிரியர்கள் சொல்லிக்கொடுத்தது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது To-day's history is yesterday's politics. Today's politics is tomorrow's history.' என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள். இன்றைய வரலாறு நேற்றைய அரசியல், இன்றைய அரசியல் நாளைய வரலாறு என்ற சாதாரண இலக்கணம் உண்டு. ஒரு நாட்டினுடைய அனுபவங்கள், நாட்டினுடைய கலாச்சாரங்கள், பொருளாதார தத்துவங்கள், நாட்டினுடைய எழுத்தினுடைய வடிவங்கள், இவைகள் எல்லாம் அந்த நாட்டினுடைய வரலாற்றில் அமைந்திருக்கும். வரலாறு என்பதற்கு முன்னால் இருந்த கண்ணோட்டங்களுக்கும் இப்போதுள்ள கண்ணோட்டங்களுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரியில் படித்த நேரத்தில் இருந்த வரலாற்று நிலைமைக்கும் நான் கல்லூரில் படிக்கின்ற நேரத்தில் இருந்து வரலாற்று நிலைமைக்கும் பெருத்த மாறுதல்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்த அளவுக்கு வரலாறுகள், கண்ணோட்டங்கள் மாறலாம். ஒரு காலத்தில் வரலாறு ராஜாக்கள், ராணிகளின் அந்தப்புர வாழ்க்கையின் தொகுப்புக்களாக, அவர்களின் வம்சா வழியினர் எப்படியிருந்தார்கள், ஒரு மன்னன் ஆண்டு வந்தான், அதன் பின்னால் அவனுடைய சிற்றப்பன் மகன் ஆண்டுவந்தான் என்றெல்லாம் சரித்திரம் இருந்தது. அதே மாதிரி போர்கள், போராட்டங்கள் நிகண்டுகளாக இருந்தன.

இன்றைய தினம் வரலாறு என்பது மனித சமுதாயத்திற்கு எந்த அளவுக்கு உரிமைகள் கிடைப்பதற்கும், அமைதியான நிலைமையில் மனித குலம் முழுமையான வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும், மனித குலம் தலைமுறை தலைமுறையாக என்னென்ன

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [9th November 1965]

போராட்டங்கள் நடத்திற்று, அதற்கான அனுபவங்கள், வெற்றி தோல்விகள், முயற்சிகள் இவையெல்லாம் இன்றைய நாளில் விஞ்ஞான ரீதியில் வரலாறாக எழுதப்படுகிறது. வரலாறு என்பது என்ன, வெறும் பழங்கதை தானே, என்று கனம் மதுரை உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் உண்மையிலேயே ஆச்சரியப்பட்டேன். இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையே மதுரையில் தான் பொதிந்து கிடக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்குள்ள உரிமை, மதுரை உறுப்பினர்களுக்கு நிரம்ப உண்டு. அப்படியிருக்க அவர்கள் எங்கேயோ ஆரம்பித்து, இந்தக் காரியத்தை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதில்லை, எங்கள் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் திற்கு விட்டு விடுங்கள், அதை அவர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாவது திருத்தம் கொண்டு வந்தால் கூட, அதைக் கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள், இந்த மன்றமும் அதை ஆட்சேபிக்காது. அப்படியிருக்கும்போது, பழமையே தேவையில்லை, நாம் எதிர் காலத்தைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது.

திரு. வை. சங்கரன்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் நான் பழமையே தேவையில்லை என்று சொன்னதாகச் சொல்லுகிறார்கள் நான் சொன்னதை அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். நான் குறிப்பிட்டது, பழமை என்பது அஸ்திவாரமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அதை அஸ்திவாரமாக ஒப்பிட்டுத்தான் பேசினேன். பழமையே தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நான் கூறியதை ஏன் திரித்துக் கூறுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அஸ்திவாரத்தில் மட்டுமல்ல, ஆகாயத்தில் கூட வீடு கட்டலாம் என்ற அளவில் தான் அவர்கள் பேசினார்கள். இதை அவர்கள் பேசியதைக் கூர்ந்து கவனித்தால் தெரிய வரும். எப்படியிருந்தாலும் இறுதியாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தார்கள். முக்கியமாக எல்லோருக்கும் வரலாறு உண்டு. மதுரை உறுப்பினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய தந்தையாரைப்பற்றி இப்போது ஒரு வரலாறு உண்டு. இதற்குப் பின்னாலேதானே மதுரை உறுப்பினர் வாலாறே இருக்கிறது. ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட பழம் வரலாறு தேவையில்லை, எதிர்காலத்தில் மட்டும் நாம் கண் ணோட்டம் செலுத்தினால் போதும் என்று சொல்வது இந்தக் காலத் திற்கு பொருந்தாது. எப்போதும் நாம் கல்லறையில் வாழ முடியாது, கல்லறையைவிடத் தொட்டிலுக்குத்தான் முக்கியத் துவம் உண்டு. அதற்காக நாம் கல்லறையை மறந்துவிட முடியாது. கல்லறையை சிறிது நோம் பார்த்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தாக வேண்டும். உலகத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் அத்தனை பேர்களும் கல்லறைக்குப் போகத்தான் போகிறார்கள். அதே

9th November 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நேரத்தில் பழம்பெரும் புலவர்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள், என் பதை யெல்லாம் அவர்கள் சமூகத்துக்கு அருகில் சென்று பார்க் கின்றோம். பின்னால் வீட்டிலிருக்கும் தொட்டிலுக்குப் பக்கத்தில் வந்து, இருக்கின்ற பிள்ளைகளை எப்படி நாம் இந்த நாட்டின் வீரர்களாக ஆக்குவது, இந்த நாட்டின் மானத்தைக் காப்பதற்கு எப்படி இவர்களைத் தயாராக்குவது என்கின்ற எதிர்கால வாழ்க்கையில் வளர்ச்சியில் நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டும். இதற்காக நாம் அடியோடு பழையவர்களின் கல்லறைகளை மறந்து விட முடியாது. வாழ்கின்ற வாழ்க்கை நேரத்தில் தான் ஒவ் வொருவருடைய கொள்கையும் பெரிய வரலாறுகத் திகழ்கிறது.

நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வரலாற்றில் மிகுந்த ஈடு பாடு உண்டு. இதில் அதிக அக்கறையுடையவர்கள், இதற்காகப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பிக் கொண்டிருக் கிறவர்கள். சமீபத்தில் இதே சட்டமன்றத் தொடரிலே மதுரை பல் கலைக் கழகத்திற்காக மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக இன்றையதினம் தமிழர் சமுதாயம் மிகவும் எழுச்சியுற்றிருக்கிறது. வரலாற்றை எழுது வதின் மூலமாக, திராவிடர்களைப் பற்றியும், ஆரியர்களைப் பற்றியும் எழுதிவிடுவார்கள், என்ற பயம் இருக்க வேண்டியதில்லை. முன்னால் இருந்த நிலைமைகளை நாம் ஆராய வேண்டும். அனுபவத்தை எல்லாம் நாம் ஆராய வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக இந்த நேரத்தில் நமக்கு நம்முடைய முன னோர்களின் சரித்திரம் மிகவும் தேவைப்படுகிறது. பகைவனை எந்த இடத்தில் தாக்கலாம், எப்படித் தேசத்தை நாம் பாதுகாக்கலாம், எந்த அளவுக்கு நம் முன்னோர்கள் வீரர்களாக இருந்தார்கள், என் பன போன்ற போர்க்குணங்களை எல்லாம் நாம் அறியவேண்டிய தேவையில்லையா? இன்றைய தினத்தில் எவ்வளவோ நாடுகளின் சரித்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ரோமநாட்டு சரித்திரம், கிரேக்க நாட்டு சரித்திரம், அமெரிக்கா நாட்டுக்குத் தனியாக வரலாறு இருக்கிறது, இங்கிலாந்துக்குத் தனியாக வரலாறு இருக்கிறது, இவ்விதம் தொடர்பாக இத்தனை நாடுகளுக்கெல்லாம் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் தோன்றிய அமெரிக்க நாடானது, அதனுடைய 400 ஆண்டு சரித்திரத்தின் காரணமாக, இன்றைக்கு உலகத்திற்கே தலைமை தாங்குகின்ற அளவுக்கு, நம்மை மிரட்டுகிற அளவுக்கு அவர் களுடைய வரலாறு வளர்ந்திருக்கிறது. அதே போன்று தான் இங்கிலாந்துக்கு இருக்கிறது; அப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, நமக்கென்று தனியாக எங்கே வரலாறு இருக்கிறது? ஏதோ துண்டு துக்காணியாக அங்கே ஒன்று, இங்கே ஒன்றாக இருக் கிறதே தவிர, சரித்திரத்தில் நமக்கான நிகழ்ச்சிகளைச் சேர்த்து சொல்லும் தொடர்பான வரலாறு எங்கேயிருக்கிறது? பிரமிக்கும் படியான அளவில் நம்முடைய சரித்திரங்கள் இல்லையா? இன்றைக் கும் நம்முடைய வரலாறுகளை நினைத்துப் பார்த்தாலே பூரிப்பு வருகிறது. அற்புதமான காரியங்களை எல்லாம் நம்மால் செய்ய முடிகிறது. சரித்திரத்தில் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் ஆண்டு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[9th November 1965]

களாக நாம் எந்த நிலையில் இருந்தோம் என்ற எடுத்துக்காட்டுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளைச் சேர்த்து ஒரு பெரிய வரலாறு படைத்தால் நமக்கு அது ஒரு எச்சரிக்கைப் பலகையாக இராதா? அது எழுச்சி ஆர்வத்தை ஊட்டுகின்ற வரலாறாக இராதா? எதிர்காலத்தில் நாம் தவறுகளைச் செய்யமாட்டோம் என்பதற்கான ஒரு பெருமைக் கேடயமாக காட்டலாமே.

வரலாறு வேண்டும் என்பது வெறும் இலக்கியத்திற்காக மட்டுமல்ல, நம்முடைய பெருமையைத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்காக மட்டுமல்ல; இன்றைக்குப் பகைவன் நம் நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கிற நிலைமையில் நம்முடைய நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வரலாறு வேண்டாமா? இன்றைக்கு நாம் சப்மெரின் எங்கே போகிறது என்றும், இவற்றை நாம் தயாரித்து வைத்துக்கொள்வோமா என்றும் ஆராய்ந்து கொண்டிருநோம். அதே நேரத்தில் முன்னோர்களுடைய சரித்திரத்தைப் பார்த்தால், வடக்கே கங்கைக் கரைவரை நாவாய் ஓட்டிக்கொண்டு வந்ததாகவும்—வட நாட்டில் கட்டல் நீரில் இறங்குவதே பாவம்—நரகம் சம்பவிக்கும் என்ற வேத வேதாந்தம் பேசிக்கொண்டிருந்த நாட்களில்—என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த காலத்தில்—தமிழர்கள் நாவாய் மூலமாக எங்கே யெல்லாமோ போயிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கிறோம். ரோம் நாட்டிலே அகஸ்டஸ் என்பவனுடைய அத்தானி மண்டபத்தில் தமிழ்நாட்டு தத்துவ ஞானிகள் இருந்தனர். பாபிலோனிய நாட்டுக்கு நம்முடைய நாட்டு தேக்கு மரம் போனது. கிரேக்க அந்தப்புரங்களில் தமிழ் நாட்டுக் கலாப மயில்கள் தோகை விரித்து ஆடியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சோழர்களின் புலிக் கொடி மலையா நாட்டிலும், சிங்கப்பூரிலும் ஜெயக்கொடி நாட்டியது என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், தமிழ் நாட்டைப் பற்றித் தொகுப்பான வரலாறு தேவையில்லையா? வீரத்திற்குக் கூட தமிழ் நாட்டிலே பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. மதுரையில் வைகை ஆற்று ஓரத்திலே உருவான இலக்கியங்களை திருக்குறளைப் போல கருவூலங்களை எந்த நாட்டின் முன்னாலேயும் கர்வத்தோடு தலை நிமிர்ந்து விசி எறியலாமே; இவ்வளவு சிறப்பு களைப் பெற்றிருக்கிற தமிழகத்திற்கு வரலாறு தேவையில்லையா? இவ்வளவு பெரிய சமுதாயம் இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு விரா வேசத்தை எழுப்புகிறோம். மக்களுடைய விராவேசத்தைத் தட்டி எழுப்புகிறோம். அரசும் அத்தகைய பெரிய வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரியான தமிழக வரலாற்றைப் படிக்கும் நேரத்தில் புல்லரிக்காதா? தமிழ் நாட்டு சங்க இலக்கியங்களைப் படிக்கும் நேரத்தில் புல்லரிக்காதா? கனவனை இழந்தவன், தமையனை இழந்தவன், மூன்றாவது நாள் போராட்டத்தில் சூழ்ந்ததையை அனுப்பினான் என்ற விர கானியங்கள், இன்றைய நிலையில் நம் மண் உரிமையைக் காக்கவேண்டும், சுதந்திரத்தைக் காக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எழுச்சியை உண்டாக்காதா?

இவ்வளவு பெரிய விர பரம்பரையில் வந்திருக்கிறோம்; அதைப் பற்றிய வரலாறு எங்கே இருக்கிறது? சோழ மன்னர்களைப்பற்றி இப்படித் தொகுப்பான வரலாறு உண்டா? பாண்டி மன்னர்களைப்

9th November 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பற்றி தொகுப்பான வரலாறு உண்டா? இடைக்காலத்தில் வேறு வேறு வம்சங்கள் எப்படி வந்தன என்று தொகுப்பான வரலாறு உண்டா? நவாப் தர்பார் பாலாற்றங் கரையில் எப்படி ஏற்பட்டது என்று வரலாறு உண்டா? நாயகர்கள் ஆட்சி எப்படி ஏற்பட்டது, எப்படி, எந்தச் சூழ்நிலையிலே வந்தார்கள் என்ற தொகுப்பான வரலாறு உண்டா? பின்னாலே வெள்ளையன் காலத்தில், ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து கட்டபோம்மன் எழுந்தானே! புலித்தேவன் எழுந்தானே! மருது சகோதரர்கள் எழுந்தார்களே! கொங்கு நாட்டு வீரன் சின்னமலை என்பவன் எல்லாம் போர்க் கொடி உயர்த்தினார்களே! கலிங்கத்துப்போரில் போராடினானே தளபதி கருணாகரன்! இப்படிப்பட்ட வீரத்திற்கு சரிதை உண்டா? அறநெறிக்குச் சரிதை உண்டா? அறிவுக்குச் சரிதை உண்டா? நமது ஆலயங்கள், மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்களைப் பார்க்கும் நேரத்தில், மதுரை ஆயிரக்கால் மண்டபத்தைப் பார்க்கும் நேரத்தில், ஸ்ரீரங்கம் கோவில், சிதம்பரம் கோவில் இவை களையெல்லாம் பார்க்கும் நேரத்தில், இவைவெறும் பக்திச் சின்னங்கள் மட்டும் தானா? சமயம் என்ற சல்லாத் துணியை நீக்கிப் பார்த்தால் மகோன்னதமான திராவிட ஓவிய, சிற்ப சாசனங்களாகும் அவைகள். இந்த நிலைமைக்கு எப்போது வந்தார்கள், எந்தக் கட்டத்தில் வந்தார்கள்? பல்வேறு சாம்ராஜ்யங்களுக்கு மகோன்னத வரலாறுகள் உண்டு. பல்வேறு வீரர்களைப் பற்றி, சமயத்தைப் பற்றி, மொழியைப்பற்றி வரலாறுகள் உண்டு. மொழி என்றால் இப்படி வந்தது என்று வரலாறுகள் உண்டு. நம் மொழியைப் பற்றி நிரூபிக்கவாவது வேண்டிய வரலாறு தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் புலப்படுகிறது. சதாசிவப் பண்டாரத்தார் எழுதினார், நீலகண்ட சாஸ்திரி எழுதினார் என்று குறிப்புகள் இருக்கின்றனவே தவிர வேறு இல்லை.

ஒரு பெரிய எழுச்சி மிக்க சமுதாயத்திற்கு சரித்திரம் இன்றியமையாத ஆதாரம் என்பது மட்டுமல்ல; அதிலிருந்து உணர்வைப் பெறலாம்; அறிவும் பெறலாம். அதிலும் தமிழர் சமுதாயம் உலகத்திற்கே ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறது. இன்றைய நிலையில் தமிழர்களுக்கு இன்றியமையாத பணி நிறைய இருக்கிறது. உலக நாடுகள் முன்னால் பேசுவதற்கு. “இதோ பாரீர், இவ்வளவு பெரிய சமுதாயத்தின் வாரிசு நாங்கள்; இவ்வளவு பெரிய பரம்பரையினர் நாங்கள்; இவ்வளவு சிறந்தவர்கள் நாங்கள்” என்றெல்லாம் சொல்லுவதற்கு ஆராய்ச்சிகள் துவங்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கே தமிழக அரசு வேறு ஒரு கட்டளையைப் பிறப்பித்திருக்கிறது. சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பற்றி எழுதுவதற்கு கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறது. தமிழக ஆராய்ச்சி என்றால் 6 மாதங்களில் முடியாது, ஒரு வருஷத்தில் முடியாது. இன்றைய தினம் தொடங்கட்டும்; புதிய எழுச்சி ஏற்பட்டட்டும். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் எழுதினார் ‘டிஸ்கவரி ஆஃப் இண்டியா’ என்று இதற்கு முன் மற்றவர்கள் எழுதவில்லையா? புதிய எழுச்சி ஏற்பட வேண்டும், புதிய உணர்வுகள் ஏற்பட வேண்டும் என்று எண்ணுகிற எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பு இந்தத்

[கே. ஏ. மதியழகன்] [9th November 1965]

தீர்மானம். இதைத் தவிர வேறு கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதல்ல. இந்த அரசாங்கத்தின்மீது பழி சுமந்து வதற்காகக் கொண்டு வந்ததல்ல. ரோம் பற்றி நமக்குத் தெரிகிறது. கிரேக்க நாடு பற்றி நமக்குத் தெரிகிறது. எண்பேராயம், ஐம்பெரும் குழு என்பவைகளைப் பற்றி எவ்வளவு வெளிநாடுகளுக்குத் தெரியும்? சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளில் வேண்டுமானால் புலவர்கள் சொல்லுவார்கள். தொல்காப்பியத்தைப் போல எங்கே இலக்கணம் இருக்கிறது? தமிழர்களுக்குத் தொடர்பான வரலாறுகள், எப்போது தாழ்ந்தது, என்ன பொலிவுகள் வந்தன என்று வகுத்துத் தொகுத்துக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் சரித்திர நூல்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கும் முறையில் மக்களுக்கு சேவை செய்ய முயற்திக்கப்பட வேண்டும். அந்தச் சரித்திரம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற குடிமகன் ஒவ்வொருவனுடைய, கரத்திலும் தவழ வேண்டும். பெரிய படைப்பாக அது இருக்கவேண்டும். இந்தக் காலத்தில், இவர் தலைமையில் ஆரம்பித்தது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தோற்றுவாய் செய்யவேண்டும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை அருள் கூர்ந்து ஏற்று, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, கனம் அங்கத்தினர்கள் சங்கரன் அவர்கள் சொன்னதுபோலக் கூடச் செய்யலாம், மதுரை பல்கலைக் கழகமும், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகமும் சேர்ந்துகூட இதைச் செய்யலாம். அத்தகைய உறுதிமொழியை அளித்து இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம் இப்போது அவசியம் கவனிக்க வேண்டிய நல்ல தீர்மானம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஒரு அரசியல் மாறுட்டத்தின் காரணமாக நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் தவறிவிடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நம்முடைய நாடு, நம்முடைய மொழி என்பது மாத்திரமல்லாமல், உலகத்தில் எப்படி எப்படி உயர்வுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது, அவர்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள், அவர்கள் மொழி எப்படி வியாபகம் அடைந்தது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் மனிதன் சிந்தித்து நல்ல அறிவு பெற்று உயர்வு அடைகிறான். அது தான் சரித்திரம். உலகம் பல கால கட்டங்களைக் கடந்து, பல மொழிகள் அழிந்து போய் விட்டன. பல நிலங்கள் இல்லாமல் போய் விட்டன. கடல் சில இடங்களை மூழ்கடித்து விட்டது, வேறு சில இடங்கள் மண்மேடிட்டுப் போய்விட்டன, வேறு சில இடங்கள் திடலாகப் போய் விட்டன என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. இதைப் பற்றி வெகு வெகு சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற இடங்களிலெல்லாம் சொல்லப்படவில்லை. அகில இந்திய சர்க்கார் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடம் என்று பல இடங்களில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். நம் கோட்டை வாசலில்கூட எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எப்படி சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடம் என்று சரித்திரம் எழுதப்படவில்லை. இங்கே இருந்து சோழ நாட்டுக்குச் செல்லும்போது ரோடுக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு இடங்களில், 'பொன் விளைந்த களத்தார்—

9th November 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

—சரித்திரப் பிரசித்த இடம்—பாதுகாக்கப்பட்ட இடம்' என்று இருக்கிறதேதவிர, எதனால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய இடம் என்று இலாகாவினரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளும் நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறோம். நாகரிகம் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் தோன்றியதல்ல. பல்வேறு பகுதி மக்களுடைய நாகரிகம் அந்தந்த நாட்டு நாகரிகத்திற்கு ஆணி வேறுக இருந்தது. ரோம் நாட்டில் ஒரு நாகரிகம். எகிப்தில் ஒரு நாகரிகம், பிரிட்டனில் ஒரு நாகரிகம், சீனாவில் ஒரு நாகரிகம்; தமிழ் நாட்டில் ஒரு நாகரிகம். இப்படி நாகரிகம் வளர்ந்தது. இப்படி வளர்ந்து வளர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே போனபோது முற்போக்கில் இருந்த நாடு பாக்கி நாடுகளை அடிமை கொண்டது. அப்போதைய அரசியலில் அதைச் சிறப்பாக நினைத்திருந்த காலம் காலத்தின் காரணமாக இங்கே இருந்த மக்கள் பாக்கி நாடுகளின்மேல் படையெடுத்து வெற்றி கொண்டு சிறப்பாக அவைகளை வைத்திருந்தார்கள். எங்கள் ஊரிலே கடாரம்கொண்டான் என்று ஒரு ஊர். சோழன் கடாரத்தை வெற்றி கொண்டதன் காரணமாக கடாரம்கொண்டான் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டதாகச் சரித்திரம் சொல்லுகிறது. இன்னொரு சரித்திரம், காவேரிப் பட்டினத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற வாணதுறைபுரம் என்ற ஒரு ஊரிலே ஒரு பிராமணர் கிட்டத்தட்ட 125 வருஷங்கள் வாழ்ந்தாராம். அதிலே 99 வருஷம் அவர் சோழ நாட்டிற்குச் சேனாதிபதியாகவும், மந்திரியாகவும் இருந்தாராம். அவருடைய பெயரால் அய்யன் கடைத் தெரு என்று தஞ்சாவூரில் ஒரு கடைத்தெரு இருக்கிறது. அதே விதமாக அவருடைய பெயரில் அய்யூர் என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. இப்படிப் பல இடங்களில் அவர்களுடைய பெயர் பெற்ற ஊர்கள் இருக்கின்றன. அவருடைய பெயரால் ஒரு ஆற்றை வெட்டியிருக்கிறார்கள். அய்யாவையாறு என்று அந்த ஆற்றிற்குப் பெயர். காரணம், அவர் நல்ல முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்டவராக இருந்தார். பல இடங்களில் சென்று வெற்றி கொண்டவராக இருந்த காரணத்தினால் அவருடைய பெயர் பல இடங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. அதே விதமாக அரசர்கள் ஆண்ட காலத்தில் நிலைமை இருந்தது.

மொழிகளைப் பார்க்கும்பொழுது, அவைகளும் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. நண்பர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள்கூட இதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். முதலில் இருந்தது வட்ட எழுத்து தான். அதற்கப்புறம் இப்பொழுது இருக்கிற எழுத்துக்கள் தோன்றின. மொழி எழுத்துக்கள் மாறிக்கொண்டேதான் போகும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் சரித்திர ஆசிரியர்கள். நான் படிக்கிறபொழுது இருந்த 'னை' இப்பொழுதில்லை, 'கை' இப்பொழுது காணோம். இதனுடைய இன்றைய வரி வடிவம் வேறு, அன்றிருந்த வரி வடிவம் வேறு. எத்தனையோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் எத்தனை முறை மாறுதல் ஏற்படுமோ, இன்னும் எத்தனை ஐன்மங்கள் அந்த எழுத்துக்கள் எடுக்குமோ நம்மால் சொல்ல முடியாது. ஒரு காலத்தில் எழுத்துக்கள் சித்திர வடிவத்தில் இருந்தன. எழுத்துக்களின் வரி வடிவம் மாறிக்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [9th November 1965]

கொண்டேதான் போகிறது. ஒரு மொழி வளர்ச்சி, அது இருக்கிற இடம், மக்கள் பெற்றிருக்கிற அமைதி, அவர்களை ஆளுகின்ற அரசு இந்த மூன்றும் ஒத்திருக்கிறதைப் பொறுத்து ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில்தான் கோவில்கள் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன, இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. அது தாழ்ந்து இருக்கிறபொழுது புலவர்கள் கஞ்சிக்கும், கூழுக்கும் பாடவேண்டியிருந்தது என்றால், அவர்களுடைய புலமை அப்பொழுது தாழ்ந்திருந்தது. நாட்டிலுள்ள நாட்டாண்மைக் காரரைப்பற்றிப் பாடினால்தான் புலவர்களுக்கு சாப்பாடு கிடைக்கும் என்ற நினைப்பு ஏற்பட்டதன் காரணத்தினால்தான், மொழியினுடைய தரம் குறைந்து, ஸ்தல புராணங்கள் ஏற்பட்டு, ஒவ்வொரு ஊருக்கும் பரமசேவன் வந்தது போலவும், வந்து அங்கே பல காரியங்களைச் செய்தது போலவும் அவர்கள் பாடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அங்குள்ள தலைவர்கள் அதில் எப்படிப் பங்கு பெற்றார்கள் என்பதற்கு ஏதாவது சரித்திரம் எழுதி வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் புலவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால், அரசைப்பற்றிக் கவலைப்படாதவர்கள் சிலர் இருந்தார்கள். 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்' என்று, அரசைப் பற்றியே கவலை இல்லாமல், இறைவனைப் பற்றியே கவலை கொண்டிருந்தவர்கள் சிலர் இருந்தார்கள். வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் 'நாற்றத்துழாய் முடி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாற்றம் என்ற சொல்லுக்கு நல்ல வாசனை என்று பொருள். அதை இப்பொழுது நாற்றம் என்றால், மூக்கைப் பிடித்துக் கொள்கிற வேறு வாசனை என்று பொருள் ஏற்பட்டுவிட்டது. வாசனை என்பது தமிழ் மொழிச் சொல் அல்ல. அது வேறு மொழிச் சொல். தமிழிலே நல்ல நாற்றம், துர்நாற்றம் என்று பிரித்துக் கூற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மொழி என்பது பல்வேறு ஜன்மங்களை எடுக்கிறது. அரசியல் போக்கு, சூழ்நிலை, வேறு மொழிகளின் கலப்பு இவைகளெல்லாம் சேர்த்து இம்மாதிரி நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. அவ்வப்பொழுது இவற்றைப்பற்றி யெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். என்ன பயன் என்று கேட்கக் கூடாது.

சூயில் கூவுகிறது, அதைக்கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதே சமயத்தில் கழுதை கத்துகிறது, அதைக்கேட்டு கஷ்டப்படுகிறோம். கழுதை நமக்குப் பண்ணிய கெடுதலும் இல்லை, சூயில் நமக்குச் செய்த நன்மையும் ஒன்றும் கிடையாது. இருந்தும், ஒன்றைப்பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம், இன்னொன்றைப் பார்த்து வருத்தப்படுகிறோம். மனத்திற்கு மாத்திரம் இன்பம் அளிப்பது என்பது வேறு, மனத்திற்குப் பட்ட அனுபவத்தை வெளியே எடுத்துச் சொல்லுவது என்பது வேறு. சில பேர்களுக்கு மனத்திற்குப் பட்ட அனுபவத்தை வெளியே எடுத்துச் சொல்ல முடியாமல் இருக்கலாம். ஹைங்குடிப்புக்கு சங்கீதம் பிடிக்காது. அவனிடம் போய் ராகத்திற்கு அரோகண, அவரோகணம் என்றால் அவன் ஒரு நாளும்கேட்டதில்லை. ஆராய்ச்சி அவசியம் இருக்க வேண்டியது தான், வளர்ந்த நாடு, மக்கள் வளர்ந்த விதம், அவர்கள்

9th November 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

பெற்றிருந்த அரசியல் உயர்வு, அவர்கள் செய்திருந்த சாதனைகள் இவைகளை யெல்லாம் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். எந்த சமுதாயத்தில் வளர்ந்தோம், உலக சமுதாயம் எப்படி, எந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

முதன் முதலில் எகிப்து தேசத்தில் தண்ணீரில் மிதக்கும் சாமான், சக்கரம் இவைகளெல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன: மனித நாகரிகத்திற்கு அதுதான் முதல் இடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. டார்வின் தியரிப்படி முதன் முதலில் எந்தக் குரங்கு எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்ததோ அதுதான் மனித நாகரிகத்திற்கு முதல் இடம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கிற குரங்கு மனிதத் தன்மை குறைந்து காணப்படுகிறது. ஆகவே, ஆராய்ச்சி ரொம்ப அவசியம் என்று ஏற்படுகிறது. அந்தக் காலத்துக் குரங்குதான் மனித சமுதாயத்திற்கு ஆரம்பம் என்றால், இப்பொழுது இருக்கிற குரங்கு ஏன் மனிதத் தன்மைக்கு வளர்ச்சி அடையவில்லை? அல்லது நம்முடைய அவதாரங்கள், மச்ச, கூர், வராக அவதாரங்கள் நீர் வாழ்வன, நிலத்தில் வாழ்வன, ஊர்வன, பூச்சி, பொட்டு என்று இப்படியெல்லாம் வளர்ந்து வந்த பிறகு மனித சமுதாயம் வளர்ந்து வந்திருக்கிறதா என்ற ஒரு ஆராய்ச்சி, சரித்திர ஆராய்ச்சி, மனித சமுதாயத்திலுடைய, ஆராய்ச்சி, மனிதன் எப்படி வளர்ந்தான், என்ன சூழ்நிலை பெற்றிருந்தான், என்ன சூழ்நிலையில் கஷ்டமான வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தான், நாகரிகம் எப்படி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி தேவை. 'Fire is the greatest invention in the world.' நெருப்பை மனிதன் கண்டுபிடித்த கட்டம் தான் நாகரிகத்திற்கு முதல் இடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு முன்பே மொழி கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டதா? மொழி கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இன்றைய நிலைமைக்கு எப்படி வந்தது, அடிமையாக்கிக் கொண்டான், காலத்தை வெல்லுவதற்கு என்னென்ன தாரியங்களைக் கைக்கொண்டான், மனித சமுதாயம் எப்படி எப்படி யெல்லாம் அமைந்திருந்தது என்பதை யெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதில் கட்சி பேதம், அல்லது வேறு பேதங்கள் பார்க்க வேண்டியதே இல்லை. ஒரு மொழி மாத்திரம் அல்ல, எல்லா மொழிகளும், சேர்ந்து இன்றைய நாகரிகம், மனித சமுதாயம் உருவாகியிருக்கிறது. இந்த அமைப்பு மறுபடியும் பிளவு பட்டு, தாழ்மை அடையும் என்று நாம் கருத வேண்டாம். இனிமேல் திராவிட நாகரிகம், ஆரிய நாகரிகம், மங்கோலிய நாகரிகம், மௌரிய நாகரிகம் என்பதற்கெல்லாம் இடமில்லை. அந்த மாதிரி நாகரிகம் இருக்க முடியாது, குறுகிய மனப்பான்மை இருக்க முடியாது. ஆற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் அளவுக்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்படாத காலத்தில் ஆற்றில் இக்கரையில் இருந்தவன் அக்கரையில் இருந்தவனைத் திருடன் என்று சொல்லுவதும், அக்கரையில் இருந்தவன் இக்கரையில் இருந்தவனைக் கெட்டவன் என்று சொல்லுவதும், இப்படி ஆற்றிற்கு தெற்கே இருந்தவனும், வடக்கே இருந்தவனும் ஒருவனுக்கு

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [9th November 1965]

ஒருவன் இவன் நல்லவன், அவன் கெட்டவன் என்று தூற்றிக் கொண்டிருந்தான். ஆற்றிற்கு இடையிலே பாலம் கட்டக்கூடிய விஞ்ஞான வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படாத நிலையில் அந்த மாதிரி நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலை இப்பொழுது மாறி, நாகரிகம், சமுதாயம் இவைகளெல்லாம் ஒன்றோடு ஒன்று முட்டி, மோதி இன்றைய நாகரிகம் வளர்ந்திருக்கிறது. ஐம்பது வருஷங்கள், 60 வருஷங்களுக்கு முன்பு சட்டசபை கூடியிருந்தால், அப்பொழுது கிராப்புத் தலை உள்ளவர்கள் துரைமார்களும், கிருஸ்துவர்களுமாகத்தான் இருப்பார்கள். அம்மாதிரி யாராவது ஒருவர் இருவர்தான் இருக்க முடியும். ஆனால், இன்றைய நாகரிகத்தில் குடுமித் தலை உள்ள யாராவது ஒன்றிரண்டு பேர்களைப் பார்த்தால் அவர்களை அதிசயப் பிறவி என்று கருதுகிறோம். எல்லோரும் கிராப் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று யாராவது சட்டம் செய்தார்களா? நம்மை உரியாமலேயே இந்த நாகரிகம் நம்மிடையே வந்திருக்கிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் எல்லோரும் கிராப் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரும் கேட்டுக்கொள்ளாமலேயே நாகரிகம் அந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

உண்பது நாழி, உடுப்பது நான்கு முழம் என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நான்கு மூலம் போகமா? பழைய காலத்தில் இடுப்பில் நான்கு மூலம் வேட்டி, மேலே ஒரு துண்டு போகும். இப்பொழுது இடுப்பில் ஒரு வேட்டி, மேலே ஒரு சட்டை, அதற்கு மேலே ஒரு துண்டு மூடிந்னால் தலையில் ஒரு கல்லாய் இவ்வளவும் வேண்டியிருக்கிறது. பெண்கள்கூட இப்பொழுது சங்களுடைய உபையைக் குறைத்து வருகிறார்கள். சினிமா பார்த்து விட்டு, அகிலே இருக்கிற மாதிரி தானும் ஆக வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். கிராமப் பெண்கள்கூட அம்மாதிரி நாகரிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இன்றைய நாகரிகத்தில் திப்பு இல்லாமல் இருந்தால்கூட ஒரு பேரவை செருகிக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று நினைக்கிறான். கடிகாரம் ஓடுகிறதோ இல்லையோ எதாவது ஒரு ஒட்டை கடிகாரத்தையாவது கையில் கட்டிக்கொள்ள வேண்டிய அளவுக்கு நாகரிகம் வளர்ந்திருக்கிறது. புதுப் புது படங்கள் பார்த்துவிட்டு வந்து, அகே மாதிரி டிரஸ் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அநேகம் பேர்கள் நினைக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பவுடர் அடிக்காத ஆண்பிள்ளையே கிடையாது. (சிரிப்பு) அந்த அளவுக்குப் பெண்மை அண்மையை வென்று வருவதைப் பார்க்கிறோம். குரங்கு எழுந்த நிற்ற ஆரம்பித்தது, பிறகு அடி எடுத்து வைத்து, வால் தேய்ந்து குறைந்து நிமிர்ந்து நிற்க ஆரம்பித்தது மனிதனை மாறியதாக டார்வின் உபதேசம் செய்கிறார். அது பொய்யோ நிஜமோ நமக்குத் தெரியாது. பழைய காலக் கருத்துக்கள், எட்டில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள், நவீன கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து நல்ல முறையில் இவைகளையெல்லாம் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

9th November 1965]

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

12-00
noon.

ஆகையினால், மொழி ஆராய்ச்சி, இடங்கள் ஆராய்ச்சி, மண் முடிவிட்ட இடங்களைப் பல கோணங்களில் ஆராய்ச்சி செய்து இவற்றையும், புலவர் கோவிந்தன் சொன்னது போல, கோவில்களில் உள்ள கல் வெட்டுகள், இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்வது அவசியமாகும் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் நாம் சாப்பாட்டுக்கும், துணிக்குமே சண்டை போடும் காலத்தில் இருக்கிறோம், இன்றைக்கு திங்கட்கிழமை பட்டினி, அதுவும் ஒரு வேளைப் பட்டினி இருந்தால்தான், நம்முடைய தேவையைக் குறைத்துக் கொண்டு, நாட்டை வாழ வைக்க, எதிரிகளை வீழ்த்தும் முயற்சியில் ஈடுபட வழி வகை செய்ததற்கும் என்று ஒரு நாளைக்கு அரை வேளைப் பட்டினி யிருக்கும் நிலையில், அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் நம்முடைய நாகரிகத்தையும், சரித்திரத்தையும் காப்பாற்றலாம் என்று அரசியல் காரணத்திற்காக, சோமவார விரதம் இருக்க முன் வந்திருக்கிறோம். முன்பு போல, ஒரு நாள் பட்டினி அல்ல, ஒரு வேளைப் பட்டினிதான். இந்த சோமவார விரதம் மிக, மிக நல்லது. சுகாதாரமானது, உடல் நலத்திற்கும் உகந்தது. இந்த நிலையில் அத்தியாவசியமானது. அதைச் செய்யாவிட்டால், பெரிய ஆபத்து வந்திருக்கும்போது நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது. ஐம்பது, நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, வருங்கால மக்கள், மந்திரிகளெல்லாம் எதற்காக விரதம் இருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று திரு. மதியழகன் சொல்வதுபோல, சென்ற மனித சமுதாயத்தின் சரித்திரத்தை ஆராய்வார்கள். கபாடபுரம் எங்கேயிருக்கிறதா, லெமூரியா கண்டம் எங்கே இருந்தது, லெமூரியா இலங்கைகும் இந்தியாவிற்கும் இடையே இருந்ததா அல்லது எங்கே இருந்தது, ஆப்ரிக்காவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கும் தொடர்பு இருந்ததா என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்வார்கள். நெல்விக்கனியை நாகலோகத்திலிருந்து கொண்டு வந்து அரசனுக்குக் கொடுத்ததாக ஓளவை சொல்கிறார்களே, அந்த லோகமும் இந்தியாவும் ஒன்றாக இருந்ததா என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். அவை ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயங்கள்.

நண்பர் திரு. சங்கரன் தெரிவித்தார்கள், இதையெல்லாம் சர்வக்லாசாலைக்கு விட்டு விடலாம் என்று. நமக்கெல்லாம் ஏதாவது பொறுப்பு என்றால் மற்றவர்களிடம் விட்டு விட்டால் என்ன என்று தோன்றுகிறது. பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்காமல், நாமும் பார்க்கலாம், அவர்களும் பார்க்கலாம். நம்மைவிட அவர்களுக்கு அதிக செலாகரியங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பற்றிக் கற்க வேண்டியவயதில் இருப்பார்கள் அவர்கள். அதோடு அவர்களுக்கு அவகாசமும் அதிகம். எந்தெந்தக் காலங்களில் புலவர்கள் இருந்தார்கள், நாகரிகம் எப்படி இருந்தது, அவர்களுடைய அரசியல் எப்படி இருந்தது, குட ஓலையை எப்படி நடத்தி வந்தார்கள், என்பேராயம், ஐம்பெரும் குழு இவையெல்லாம் எப்படி இயங்கி வந்தன, எந்த எந்த அதிகாரங்கள் யார் யாரிடம் இருந்தன, என்பவையெல்லாம் ஆராய்ச்சிக்கு உகந்தவை. வருங்காலத்தில் அது நல்ல பயனைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [9th November 1965]

ஆகவே, புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானம் ரொம்ப நல்ல தீர்மானம் என்று நான் இந்த சபைக்குத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் துணை அவைத்தலைவர் அவர்களே, விரிவானதொரு தமிழக வரலாற்றினை ஆராய்ச்சி செய்து எழுதி முடிக்கத் தக்க முயற்சியினை, இந்த மாநில அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று புலவர் கோவிந்தன் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களை இம்மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழக வரலாறு விரிவான முறையில் எழுதப்படவேண்டும், அதற்காக ஆராய்ச்சி செய்து, அதற்கென ஒரு குழுவினை அமைத்து, எழுதப்படவேண்டும் என்கிற கருத்தை வலியுறுத்தும் முறையில் இந்தத் தீர்மானம் அமைத்திருக்கிறது. தமிழகத்திற்கு விரிவான வரலாறு வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையைப் பொறுத்துக் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்குக் காரணம் இல்லை. அத்தலைபேரும் தமிழகத்திற்குச் சிறப்பான வரலாறு வேண்டும் என்று உணர்கிறார்கள். தமிழக வரலாறு விரிவான முறையில் எழுதப்படவேண்டும், அதற்கான முயற்சியினை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தை வலியுறுத்தவே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரையில் அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லி வரும் கருத்துக்களுக்கு முரண்பட்ட, மாறுபட்ட ஒன்றல்ல இந்தத் தீர்மானம். இந்தத் தீர்மானத்தில் அரசியல் கட்சிக் கருத்து அடிப்படையில் வாதம் எதுவும் இல்லை. கனம் உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் தெரிவித்தது போல, இந்த முயற்சி தமிழகத்தின் பெருமையையும், புகழையும் நிலைநாட்டும். தமிழகத்தைப் பற்றி உலகத்தாரைப் புரிய வைக்க இந்த முயற்சி உதவி செய்யும் என்பது உறுதி. இதலே இன்னின்ன கருத்துக்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

தமிழக வரலாறுகள் துண்டு துண்டாக, மின் மினிப் பூச்சியின் வெளிச்சம் போல இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து வரலாறு எழுதுவதன் மூலம் தமிழகப் பெருமையையும், புகழையும் உலகத்தில் நிலைநாட்டிய பெருமிதம் கொள்ளலாம் என்கிற அடிப்படையில் இந்தக் கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. தமிழின், தமிழகத்தின் நாகரிகம் பற்றியும், பண்பாடு பற்றியும், சீர் பற்றியும், சிறப்புப் பற்றியும், பழமை பற்றியும், பழக்கவழக்கங்கள் பற்றியும் எழுதப்பட வேண்டும் என்கிற ஆர்வம் எங்கும் எழுந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். அகில இந்திய புதிய வரலாறு எழுதப்படவேண்டும் என்கிற முயற்சியில் இந்திய அரசு ஈடுபட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் தொகுத்துக் கொடுப்பது வரலாறு என்று இல்லாமல், தேவைப்படாத நிகழ்ச்சிகளை ஒதுக்கிவிட்டு, பெருமையும், பெரு மீதமும் தரும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து, ஆழ்ந்து ஆராய்ந்த

9th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அடிப்படையில் அமைத்து, எதிர்காலத்தில் ஏற்றம் மிகுந்த பாதைக்கு இந்தியத் துணைக்கண்ட வரலாற்றை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். விரமும், புகழும், பெருமையும் மிக்க நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துத்தர வேண்டும். என்கிற முயற்சியில் இந்தியப் பேரரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. புதிய முறையில் உலக வரலாறு எழுதப்படுகிறது; புதியதாக இந்திய வரலாறு எழுதப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் தமிழகத்திற்கு ஒரு வரலாறு விரிவான முறையில் அமைக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்தத் தீர்மானம் எடுத்துச் சொல்லுகிறது. அந்த வரலாற்றில் இப்படித் தான் அமையவேண்டும், அப்படித்தான் அமையவேண்டும் என்று கருத்துக்கள் தீர்மான வழுவில் சொல்லப்படவில்லை, அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் எழுதவேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள், மொழி நூல் வல்லுநர்கள், புதை பொருள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு குழு அமைப்பதன் மூலம் இப்பொழுது இருக்கின்ற வரலாற்றைத் தொகுத்து நல்லமுறையில் அமைக்கவேண்டும் என்றுதான் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்லுவருகிறேன் என்றால், இது அரசியல் கட்சிக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் மலர்ந்த ஒன்றல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவேதான். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சீரியோர் அத்தனைப் பேர்களுடைய பெருமையையும், புகழையும் உலகத்தில் நிலைநாட்ட வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

இந்த முயற்சியில் அரசு ஈடுபடவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. அரசு தமிழ் வரலாற்றை வளப்படுத்தும் புகழையும், பண்பாட்டையும் நிலைநிறுத்தும் பல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. தமிழ்க் களஞ்சியத்தை உருவாக்கும் முயற்சி பத்து ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்று வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. தமிழ்-ஆங்கில அகராதி அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழக வரலாற்றினை எழுதி முடிக்கும் முயற்சியில் அரசு இதுவரையில் ஈடுபடவில்லை. இன்றைய அரசின் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட ஒன்று இந்தத் தீர்மானம் என்று கருதுவதற்கில்லை.

இப்பொழுது பாதுகாப்பு முயற்சியில் நம்முடைய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. தமிழக வரலாற்றை எழுதுவதில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கோருவது அந்தக் கருத்துக்கு முரண்பட்டதல்ல. இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. தமிழகப் பாதுகாப்பா? தமிழக வரலாறு எழுதுவதா? என்று ஆராய்ந்து இரண்டில் ஒன்றில்தான் ஈடுபடமுடியும் என்கிற நிலைமைக்கு வந்தால், இந்த நெருக்கடி நிலையில், வரலாறு எழுதுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை, உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டியது பாதுகாப்பு முயற்சிதான் என்று அத்தனைப் பேரும் சேர்ந்து சொல்லிவிடுவோம். இருந்தும், இந்த மன்றம் பாதுகாப்புப் பிரச்சினை ஒன்றினை மட்டுமே கவனித்துக்கொண்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th November 1965]

டிருக்கனில்லை. பல்வேறு பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. முதலிடம் பாதுகாப்பு முயற்சிக்குத்தான் தரவேண்டும் என்பதை மறுக்கவில்லை. பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறோம். அதுவா, இதுவா என்கிற கேள்வி எழுந்தால், இப்பொழுது எண்ணமெல்லாம் பாதுகாப்பு முயற்சிக்குத்தான் என்று எளிதில் சொல்லிவிடலாம். இரண்டில் எதைச் செய்வது என்ற கேள்வி வந்தால், இப்பொழுது வரலாற்றுக்கு அவசியமில்லை, பாதுகாப்பு முயற்சியில்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லுவோம். நாம் பாதுகாப்பு முயற்சியோடு, திட்ட வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்துகிறோம், இன்றைய கல்வித் துறையிலும் கவனம் செலுத்துகிறோம்; இன்னும், மருத்துவத் துறையிலும், பொறியியல் துறை முதலானவற்றிலும் கவனம் செலுத்துகிறோம்; அதற்கான முடிவுகளையும் இந்த மன்றம் எடுக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பொதுவான—கிறப்பு மிகுந்த முயற்சிகளிலே ஒன்றாகத்தான், தமிழக வரலாற்றை எழுதுவதும் கருதப்படுகிறது. விரிவான முறையில் வரலாற்றினை எழுத வேண்டும் என்பது பாதுகாப்பு முயற்சிக்கு ஊறு விளைவிக்கும் ஒன்றல்ல.

நாளை விவாதத்திற்கு வர இருக்கும் துணை மானியக் கோரிக்கைகளிலும் இதற்கான குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காகச் சுட்டிக்காட்ட வருகிறேன் என்றால், ஆளும் கட்சியினருக்கும் எதிர்க் கட்சியினருக்கும் இந்தக் கருத்து மாறுபட்ட ஒன்றல்ல என்பதற்காகத்தான். நாளை விவாதத்திற்கு வர இருக்கின்ற துணை மானியக் கோரிக்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பில்,

“தமிழ் வரலாற்றுக் கழகத்திற்கு ரூ. 3,08,000 அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது; இது இத்திட்டத்தின் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 40 சத வீதம் ஆகும். தமிழிலுள்ள பண்டைய கல்வெட்டுகள், செப்புப் பட்டயங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்வதும் (ஒன்பது தொகுதிகளாக) அவற்றை வெளியிடுவதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும். நடப்பு ஆண்டில், இம்மானியத்தின் முதல் தவணைத் தொகையாக ரூ. 35,000 அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இச்செலவு, ‘புதுப்பணி’ யைக் குறித்ததாகும்”.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ரூ. 3,08,000 தமிழ் வளர்ச்சிக்கென்று ஒதுக்கும் திட்டத்தை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தின் கருத்து, அரசினுடைய கொள்கைக்கும் முயற்சிக்கும் மாறுபட்ட ஒன்று அல்ல, மேலும் ஊக்கம் தருகிற ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். மூன்று லட்சத்து எண்ணுயிரம் ரூபாய் செலவில் பண்டைய கல்வெட்டுகள், செப்புப் பட்டயங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து ஒன்பது தொகுதிகளாக அவற்றை வெளியிடும் முயற்சியை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கிறப்புக்குரிய முயற்சிகளில் ஒன்றாகத்தான் தமிழக வரலாற்றை விரிவான முறையில் எழுதுவதையும் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

9th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“Great that is Greek
Grandeur that is Rome.”

என்று உலக வரலாற்றைப் படித்தறிந்த பேரறிவாளர்கள் புகழ் கிறார்கள். கிரேக்க நாட்டுப் புகழை எடுத்துச் சொல்கிறபோது, “கிரீத்தி மிக்கது கிரேக்கம், பொலிவு மிக்கது ரோம்” என்று கூறுகிறார்கள். பெருமையோடு கருத்துக்களைப் பரிமாறி அந்த வரலாற்றின் சிறப்பை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். “கிரீத்தி மிக்கது கிரேக்கம், பொலிவு மிக்கது ரோம்” என்று சொல்லிக் கொள்வதிலே அந்த நாட்டினர்க்கு பெருமிதமும், பெருமையும் ஏற்படுகின்றன. அந்த அளவிற்கு அந்த நாடு வரலாற்றுச் சிறப்பு பெற்றிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நம்முடைய தமிழகத்தைப் பற்றிய வரலாற்றுத் தொகுப்பு நூல் ஒன்று அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. அந்த முயற்சியை இனி மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அதற்கென்று தனிக்குழு அமைக்கப்பட வேண்டும்; அதில் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த கற்றறிவாளர் இடம்பெறுவதன் மூலம் வரலாற்றுச் சிறப்புகள் சிறப்பாக அமைய வழியேற்படும்.

அப்ரகாம் லிங்கன் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவராகப் புகழோடு இருந்தார், அவர் திடீரென்று ஒருநாள் சுட்டு வீழ்த்தப் பட்டார் என்ற வரலாற்றை அறிகிறோம். அவருடைய புகழ் உலகமெல்லாம் பரவியிருக்கிறது. அவர் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்ட அன்று காலை ஆறு மணிக்கு எழுந்ததிருந்து அவர் சுட்டுப் பிணமாக வீழ்த்தப்பட்ட மாலைப்பொழுது வரையில் என்ன என்ன நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்பதைப்பற்றி 300 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நூலாகத் தொகுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் நிகழ்ச்சியை மட்டும் 300 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு நூலாகத் தொகுத்துத் தரும் அளவிற்கு அங்கே முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை வெளிநாடுகளில் கொண்டு வந்து, அப்ரகாம் லிங்கனுடைய புகழையும் பெருமையையும் நிலைநாட்டும் அளவுக்குப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அப்படிப் புகழுக்குரிய, சிறப்புக்குரிய தமிழக வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும் செய்திகளையும் வைத்துக்கொண்டு, அதைத் தமிழக மக்களும் பிறரும் அறிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு எட்டளவிலே தொகுத்துத் தரப்படவில்லையே என்ற கவலையின் அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய வரலாற்றைப் புதுப்பித்துத் தரவேண்டும் என்று எண்ணுகிறோம். அதைப் போன்று தமிழகத்திற்கென்று இருக்கும் வரலாற்றுச் சிறப்புகளையும் தொகுத்துத் தருவதன் மூலம் அத்தகைய சிறப்புகளைப் பெற இயலும். இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வரலாறுகள், பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற வரலாற்றுப் பாடங்கள் எல்லாம், விளர்ந்த அரசுகள் யாவை, வீழ்ந்த அரசுகள் யாவை, அவர்களிடையே ஏற்பட்ட போராட்டங்கள் யாவை, யாருக்குப் பிறகு யார் அரசு பீடங்கள் ஏறினார்கள் என்ற அளவிற்குத்தான் வரலாறுகள் நம் கையில் தரப்படுகின்றனவே தவிர, பண்பாட்டைப் பற்றியோ, நாகரிகத்தைப் பற்றியோ,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 19th November 1965

வேறு பல சிறப்புக்களைப் பற்றியோ தொகுத்துச் சொல்லும் அளவிற்கு வரலாறுகள் அமையவில்லை. அவற்றைத் தனித் தனியாகப் படிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், பள்ளி மாணவர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. தமிழகப் பள்ளிகளில் நாம் பலரும் படித்திருக்கும் வரலாற்றைப் பார்த்தாலும்கூட, தமிழகத்தினுடைய வரலாற்றிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பக்கங்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஒன்றிலிருந்து ஆறாவது படிவம் வரையில் உள்ள பாடப்புத்தகங்களில் பார்த்தாலும்கூட, நம் நாட்டு வரலாற்றுக்கென்று நான்கைந்து பக்கங்கள்தாம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த நான்கைந்து பக்கங்களில்கூட இடைக்கால அரசு களுடைய பிற்கால வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள்தான் வரும். தமிழகத்திற்கு வரும்போது, நான்கைந்து பக்கங்களில் ஒரு பக்கம் தஞ்சைக் கோயிலுக்கும் மற்றொரு பக்கம் நந்திக்கூடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். இப்படி இரண்டு பக்கங்கள் போய்விடும். மூன்றாவது பக்கத்தில் பராந்தக சோழன், ராஜ ராஜ சோழன், ராஜேந்திர சோழன் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் வந்து, பிறகு இருண்ட காலமாக மாறிவிடும். பிறகு என்ன நடைபெற்றது என்று தெரியாத அளவிற்கு போர்த்துகீசியர்கள் வந்தார்கள். டச்சுக்காரர்கள் வந்தார்கள், பிரஞ்சுக்காரர்கள் வந்தார்கள். பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் வந்தார்கள் என்ற அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டு வரலாறு இப்போதுள்ள மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆக, சங்க இலக்கியங்களையும், கல்வெட்டு, செப்பெடு, வெற்றித் தூண்கள், மலைக் குகையில், கற்பாறைகள் ஆகிய இவைகளில் உள்ளவற்றை ஆராய்ந்து தொகுத்துத் தருவதன் மூலம் திரும்பித் தர, புகழ் மிக்க வரலாற்றை நாம் நிலைநாட்ட முடியும். அந்தத் தன்மையில் கனம் உறுப்பினர் திரு. நாராயண சாமி நாயுடு அவர்கள் தெரிவித்தது போல, இந்த நாட்டின் பழம் பெரும் வரலாற்றுச் சிறப்புகள் உள்ள பல இடங்கள் இருக்கின்றன. பாதுகாக்கப்பட்ட இடங்கள் என்று அவை பராமரிக்கப்படுகின்றன. அதை யாராவது சேதம் செய்தால் கடுமையான தண்டனை அளிக்கப்படும் என்பதாகப் பலகைகள் அங்கே இருக்கும். ஆனால், எந்த வகையில் அவை வரலாற்றுச் சிறப்புடைய இடம் என்ற செய்தி காணப்படாது. நண்பர் திரு. நாராயண சாமி நாயுடு அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல, நானும் பல இடங்களுக்குச் செல்லுகிறபோது, காரை நிறுத்தி, அறிந்து கொள்ள முயன்றாலும், இந்தத் தண்டனை கொடுக்கின்ற பெயர்ப் பலகை இருக்குமே தவிர, அது எத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற இடம் என்று தெரிவது இல்லை. திண்டிவனத்திலிருந்து மதுரைத் தகம் வரும் வழியில் ஓரிடத்தில் நான் காரை நிறுத்திப் பார்த்த போது, அங்கே பாழ் இடம் இருக்கிறது; களம் இருக்கிறது. ஆனால், அதன் சிறப்பு என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. என்ன சிறப்புக்காக அது காக்கப்படுகிறது, என்ன, எது என்கிற வரலாறு அங்கே எழுதப்படவில்லை. வேறு வகையிலும் தெரிந்து கொள்வதற்கு அங்கே வாய்ப்பு இல்லை. அவற்றை

9th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யெல்லாம் தொகுத்துத் தாவேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது.

உலகில் ஒவ்வொரு நாட்டைப் பற்றியும் அந்த நாட்டின் சிறப்புக்குரிய வரலாறு பற்றியும் பலபட எழுதுகிறார்கள். அரசைப் பற்றி எழுதுகிறார்கள். தனிப்பட்ட ஆணைப்பற்றியும் எழுதுகிறார்கள். நெப்போலியனைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் வரலாற்றைப் பார்க்கிறோம். மிக அதிகமான புத்தகங்கள் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுக்காவது எழுதப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நெப்போலியனைப்பற்றி எழுதிய அளவிற்கு வேறு யாரைப்பற்றியும் எழுதப்படவில்லை என்றே சொல்லலாம். நெப்போலியனைப் பற்றி ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவற்றிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட மனிதனடைய வரலாற்றைத் திரும்பத் திரும்ப எழுதும்போது புகழ் பெற்ற ஒரு நாட்டைப்பற்றி எழுதுவது மிகச் சிறப்பாக அமையும். நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், ஆங்காங்கு செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் துண்டு துண்டாக வெளியிட்டு கட்டுரைகளாக சிறு சிறு நூல்களாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து, சிறப்பான ஒன்றாகப் பார்க்க வாய்ப்பு வசதி ஏற்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று கூற விரும்புகிறோம். பூம்புகார் நகரம் பெருமை பெற்ற, புகழ் பெற்ற, வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற நகரம் என்று நாம் அறிகிறோம். நம்முடைய நாட்டு, பிற நாட்டு இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் அளவிற்கு வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றது என்று அறிகிறோம். அண்மையில், அது அகழ்ந்து காணப்பட்ட சிறு முயற்சியிலேகூட, தெளிவான நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இரண்டாண்டு காலத்தில் அங்கு அகழ்ந்த நிலைமையில் பதிய குறிப்புகள் கூட அங்கே கிடைத்திருக்கின்றன. நானே நேரில் சென்றகூட பூம்புகாரின் சிறப்பை அந்த இடத்தில் பார்த்தேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட அங்கே அதைத் தெளிவாகப் பார்த்திருக்கக் கூடும்.

கடல் மட்டத்திலிருந்து இரண்டு பர்லாங்கு தொலைவிற்கு அப்பால் நல்ல வயல் இருக்கும் பகுதியில் ஆறு அடிக்குக் கீழே வெட்டியபோது கீழே கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வயலுக்குச் சொந்தக்காரர் அனுமதி தந்ததன் பேரில் இப்பொழுது 50 அடிக்கு 50 அடி பரப்பில் ஆறு அடி ஆழத்திற்கு வெட்டியிருக்கிறார்கள். கீழே கட்டடங்கள் காணப்படுகின்றன. அந்தக் கட்டடத்தை நாமெல்லாம் பார்க்கும் அளவிற்குக் கொட்டகை போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு இரண்டுவித செங்கற்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு செங்கல் 24 அங்குலம் நீளம், 24 அங்குலம் அகலம், 6 அங்குலம் உயரமுள்ளதாகவும், மற்றொன்று 24 அங்குலம் நீளமும், 17 அங்குலம் அகலமும், 5.6 அங்குலம் உயரமும் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. பகுதி பகுதியாகக் கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு கட்டடங்களுக்கு இடையே பள்ளமாகக் காணப்படும் பாத்திகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பாத்தியின் இருமருங்கிலும் கட்டடங்களை ஒட்டி 9 குழிகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குழிகளைத் தோண்டிப் பார்த்ததில் மாத் துகள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th November 1965]

கள்—தேக்கு மரத் துகள்கள்— எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அங்குள்ளவர்களைக் கேட்டறிந்தபோது, அவர்கள், “பூம் புகார் சிறப்புப் பெற்றிருந்த காலத்தில் படகுகளெல்லாம் வருகின்றபோது, படகுகளைக் கொண்டுவந்து கரையோரத்தில் வைத்து இழுத்துக் கட்டுவதற்கு இந்தக் கம்பங்கள் பயன்பட்டனவாக இருக்கக்கூடும். ஆகவே தான் குழிகள் இருக்கின்றன. மாங்கள் நட்ட அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. இங்கிருந்து சரக்குகளைப் படகில் ஏற்றுவதற்காகவும், படகுகளில் இருந்து சரக்குகளை இறக்குவதற்காகவும் மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். இலக்கியத்தையொட்டிப் பார்க்கும்போது, இலக்கியத்தில் பட்டினப்பாலை என்னும் நூலை ஆக்கிய கடியனார் உருத்திரக் கண்ணனார் என்னும் புலவர் கூறியிருக்கும் செய்திகளில், யவனர்கள் படகுகளில் சரக்குகளைக் கொண்டுவந்தனர் என்றும், சரக்குகளைக் காவிரிப்பூம்பட்டினக் கரையில் இறக்கி வைத்து, அந்தப் படகுகளைக் கடற்கரையில் உள்ள கம்பங்களில் கட்டி வைத்திருந்தார்கள் எனக் கூறுகிறார். தொழுவத்திலே கட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கும் யானையானது எப்படி ஒரு நிலையில் நிற்காமல் அசைந்து கொண்டிருக்குமோ, அப்படி யவனத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட படகுகள் அங்கிருக்கும் கம்பங்களில் கட்டப்பட்டு அலைகளால் அசைந்து கொண்டிருந்தன என்ற உவமையைச் சொல்வதன் மூலம், அன்றிருந்த நிலைமையை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இப்படித் தோல்பொருள் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் அகழ்ந்து காணுவதன் மூலம் அதைக் காண்கிறோம். இத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்பை நாட்டு மக்கள் அத்தனைப் பேரும் அறிந்திருக்கவில்லை; ஒரு சிலர்தான் அறிந்துள்ளார்கள். இத் தகைய பெருமை தரத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் வரலாற்றுக் குறிப்பிலே இடம் பெற முடியாமலிருக்கின்றன. அங்கே ‘வெள்ளையன் குடியிருப்பு’ என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே தோண்டிப் பார்த்ததில் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. குறிப்பாக சோழ நாட்டுப் புலிப் பொறி பொறித்த தங்க நாணயங்களையும், உரோம் நாட்டுப் பண்டங்களையும் எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வரலாற்று உண்மைகளை, இலக்கியங்களோடு மாணவர்களுக்கு எடுத்துத் தருகின்ற நிலை இப்போது இல்லை. இலக்கியத்திலே சோழன் காலத்தில் அவனுடைய சின்னமாகிய புலிச்சின்னத்தைப் பொறித்துப் பண்டங்களைப் பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அவன் அனுமதித்தான்.

‘புலி பொறித்துப் புறம்போக்கி’

என்பதிலிருந்து புலிச் சின்னம் பொறித்த பிறகுதான் ஏற்றுமதிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டன என்பதை அறிகிறோம். ‘வெள்ளையன் குடியிருப்பில்’ கிடைத்த புதைபொருள்கள் நமக்கு இந்தக் கருத்துக்கு சான்றாக அமைந்துள்ளன. இவை தொகுக்கப் பட்டவேண்டும்.

இன்னும் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள சின்னமனார் என்ற இடத்தில் கிடைத்துள்ள தங்க நாணயங்கள் நாம் அந்தக்

9th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காலத்தில் வாணிபத் துறையில் எவ்வாறு ரோம் போன்ற நாட்டோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தோம் என்பதை விளக்குகிறது. இப்படிப்பட்ட சிறப்பு மிக்க சான்றுகள் எல்லாம் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்படவேண்டும்.

மேலும் மயில் தோகை, அரிசி, சந்தனம் போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் நம் நாட்டில் இருந்து பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். அரிசி என்ற சொல்லே இங்கிருந்து தான் கிரேக்க நாட்டுக்குச் சென்று, அங்கே ரைக்கா என்று வழங்கப்பட்டு, திரும்ப அரிசி என்ற பெயரிலேயே திரும்பி வந்திருக்கிறது என்பதாக திரு. ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை ஆராய்ச்சி செய்து கூறியிருக்கிறார்கள். ஐரோப்பிய நாட்டவர்களும், ரோம் நாட்டவர்களும் நம் நாட்டு மயில் தோகைகளை இயற்கையிலே அவை எவ்வளவு மென்மையானவையாக, பல கவர்ச்சி மிக்க வண்ணம் உடையனவாக இருக்கின்றன என்று வியந்து விரும்பிப் போற்றியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மிக அதிக அளவில் நம் நாட்டில் இருந்து மயில்தோகை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிகிறோம். கப்பலில் ஏற்றுவதற்கு வண்டி வண்டியாக மயில் தோகைகள் ஆங்காங்கே ஏற்றப்பட்டு கடற்கரைத் துறைமுகங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். எந்த ஒரு செயலாக இருந்தாலும் ஓர் அளவோடு நிற்க வேண்டும், அளவு மீறுகிறபோது செயலுக்கே ஊறு ஏற்படக்கூடும் என்பதைச் சொல்வதற்கு வருகிற வள்ளுவர்,

“பிணிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்”

என்பதாக அளவுக்கு மீறி மயில் தோகைகளை வண்டியில் ஏற்றினால் அந்த வண்டியின் அச்ச இற்றுப் போகும் என்ற உதாரணத்தை வைத்துக் காட்டுகிறார். ‘வண்டியில் அளவுக்கு மீறி மயில் தோகைகளை ஏற்றினால்’ என்று அவர் உதாரணம் எடுத்து வைப்பதில் இருந்து, அந்தக் காலத்தில் கடல் துறைகளுக்கு வண்டி, வண்டியாக மயில் தோகைகளை ஏற்றிச் செல்லும் வழக்கம் மிகுதியாக இருந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகவே எல்லோருக்கும் பழக்கமான, தாழும் பார்த்துப் பழகிய மயில் தோகை வண்டிகளை வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். வள்ளுவர் குறளைக் கொண்டு பார்க்கும்போது, அவர் காலத்தில் மயில்தோகைகளை வண்டிகளில் ஏற்றிச் செல்லும் பழக்கம் இருந்திருக்கிறது என்று அறிய முடியும். வரலாற்றோடு ஒப்பிடுகிறபோது வெளிநாடுகளுக்கு மயில் தோகை ஏற்றுமதியாகியிருக்கிறது என்ற கருத்தோடு ஒப்பிடுகிறபோது இதன் உண்மையை உணர்ந்து பெருமைப்பட முடிகிறது. இப்படி ஆங்காங்கே துண்டு துண்டுகளாக இருப்பனவற்றை ஒன்று சேர்த்தாக வேண்டும்.

இன்னும் கங்கைகொண்டசோழபுரம், தஞ்சைக் கோயில் ஆகியவற்றில் இருந்து பல வரலாற்று உண்மைகளை நாம் அறிகிறோம். தஞ்சை பெருவுடையார் கோயிலை ராஜராஜ சோழன் கட்டினான் என்றும், அதற்குப் பிறகு இராசேந்திரன் கங்கைகொண்ட சோழ

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th November 1965]

புரத்தில் கோயில் கட்டினான் என்றும் அறிகிறோம். கங்கை கொண்ட சோழபுரத்து மதில் சுவர்களில் இருந்த கற்களை எடுத்துச் சென்றுதான் அணைக் கரைப் பாலத்தை வெள்ளையர்கள் கட்டினார்கள் என்கிறார்கள். அதற்குச் சான்றாக அணைக் கட்டு பாலத்தில் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட கருங்கற்கள் இடையிடையே வைத்துக் கட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதைப் போலவே நாமும் பல கல்வெட்டுக்களைப் பாழ்படுத்திவிடுகின்ற நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம்.

வரலாறு என்றால் எந்த எந்த மன்னர்கள் எப்போது ஆண்டு வந்தார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல. இன்னவர் வைஸ்ராயாக இருந்தார், அதற்கடுத்து இன்னவர், அதற்கடுத்து இன்னவர் என்று தான் பொதுவாக வரலாறு தரப்படுகிறதே தவிர மக்களது பண்பாடு, மக்களது நாகரிகம், ஆட்சிமுறை, வாணிபத்துறை, போன்ற பல பழங்கால விவரங்களை ஒன்று சேர்த்து நாமும் நம் இனமும் பெருமைப்படக்கூடிய அளவில் எடுத்துத் தருகின்ற முயற்சி சீரிய அளவில் உருவாகவில்லை. நாகரிகத்தைப்பற்றியும், பண்பாட்டைப்பற்றியும் உலகம் அறிவு பெறுகிருந்த காலத்தில் தமிழினம் அவற்றைச் சிறப்பாகப் பெற்றிருந்தது எனக் காண முடியும். ஆற்றங்கரையிலும், கடற்கரையிலும் உட்கார்ந்து மற்றவர்கள் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே தமிழகம் பெரிய பெரிய மரக்கலங்களைக் கட்டி உலக நாடுகளோடு வாணிபம் செய்து வந்திருக்கிற வரலாற்றைக் காணமுடியும்.

நாணயங்கள் வட்ட வடிவமாக இருந்திருக்கின்றன, தோல் மயமாக இருந்திருக்கின்றன, சதுர வடிவமாக இருந்திருக்கின்றன என்றெல்லாம் அறிகிற போது உலகத்திலேயே எந்த இடத்திலும் இல்லாத வகையில் தமிழகத்திலே ஒரு காலத்தில் நாணயம் உருண்டையாக இருந்திருக்கிறது என்பதை ஒரு சங்கப் பாட்டில் இருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. பறவையின் அலகு இடையில் வேப்பம்பழம் இருப்பதைப் போல பொற்கொல்லன் சாமணத்திற்கு இடையில் பொற்காசு இருந்தது என்ற வரலாற்று உண்மையைச் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது. வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவுக்கு நாணயம் உருண்டையாக இந்த நாட்டில் இருந்திருக்கிறது என்று அறிகிறோம்.

இப்போது இருக்கிற ஆட்சி முறை—அதாவது ஜனநாயக முறைகள்—அப்படியே அந்தக் காலத்தில் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், அந்தக் காலத்தில் இருந்த ஆட்சி முறையைப் பற்றி, தேர்தல் முறையைப் பற்றி ஊர் ஆட்சி மன்றங்களைப் பற்றி நாம் உத்தரமேரூர் செப்பேடு, கல்வெட்டு ஆகியவற்றிலிருந்து கொஞ்சம் அறிகிறோம். இப்போது நாம் பஞ்சாயத்து முறை என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பது போலவே அந்தக் காலத்திலும் அவர்கள் ஊர்ப் பொதுமன்றங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். பல்லவர், சோழர் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் ஆகியவற்றில்தான் இந்த முறைகள் இருந்திருப்பது தெரிகின்றன என்றால், அவர்கள் காலத்திற்கும் முன்பாகவே அவை பழக்கத்தில்

9th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வந்திருத்தல் வேண்டும். பல்லவர், சோழர் காலத்தில் தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. அவற்றை வெளியிடுகின்ற வாய்ப்பு, அல்லது நமக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களில் இருந்து முதன்முதலாக அவர்கள் காலத்தில் இருந்திருப்பதைத்தான் அறிகிறோம். வாரியங்கள் இருந்து ஊராட்சியைக் கவனித்து வந்திருக்கின்றன என்றும் அறிகிறோம். அதிலே ஜனநாயகப் பண்புகள் அமைந்திருப்பதை அறிகிறோம். இப்போது டிவிஷன், வார்டு என்கிறோமே அதுபோல அப்போது ஒரு பகுதிக்கு 'குடம்பு' என்று பெயரிட்டு அறைந்திருக்கிறார்கள். முப்பது குடும்பங்களுக்கு சிறப்பாகக் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு வாரியங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. என்ன என்ன வாரியங்கள் இருந்து என்ன என்ன பணியாற்றி வந்திருக்கின்றன என்பதை அறிகிறோம். ஊர்க்காரர்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்து பேர்கள் சேர்ந்து ஊராட்சியைக் கவனித்து வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு 'ஆட்டை வாரியம்' என்று பெயர். இதுபோல தோட்டம், தோப்பு, புஞ்சை ஆகியவற்றைப் பரிபாலித்து வந்தவர்கள் குழுவுக்கு 'தோட்ட வாரியம்' என்று பெயர். நஞ்சையைக் கவனிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஐந்து பேர்கள் கொண்ட குழுவுக்கு 'கழனி வாரியம்' என்று பெயர். ஏரி குளங்களைப் பராமரித்து வந்தவர்களுக்கு 'ஏரி வாரியம்' கலிங்குகள், மத்குகள் ஆகியவற்றைக் கவனித்து வந்த குழுவுக்கு 'கலிங்கு வாரியம்' ஊரில் வழங்கப்படுகிற நாணயங்களைச் சோதித்து செல்லாதவற்றை அகற்றி, நல்லனவற்றைப் புழக்கத்தில் விடுகின்ற வேலையைக் கவனித்து வந்த குழுவுக்கு 'பொன் வாரியம்' என்று பெயர். ஊர்ச்சபைக் கணக்குகளைக் கவனித்து வந்த குழுவுக்குக் 'கணக்கு வாரியம்' என்று பெயர். பஞ்ச காலத்தில் பயன்பட வேண்டும் என்பதற்காக நல்ல வெள்ளாமை உள்ள காலத்தில் தானியங்களைச் சேகரித்துச் சேமித்து வைத்து வந்த குழுவுக்கு 'பஞ்ச வாரியம்', இப்போது ஹைவேஸ் என்று சொல்கிறோமே, அதைப் பெருவழி என்று அந்தக் காலத்தில் சொன்னார்கள். இந்தப் பெருவழிகளைப் பராமரித்து வந்த குழுவிற்கு 'தடி வழி வாரியம்' என்று பெயர். குடும்புகளைக் கவனித்து வந்த வாரியத்திற்கு 'குடும்புவாரியம்' என்று பெயர். ஐந்து ஐந்து பேர்களை இப்படி ஒவ்வொரு வாரியத்திற்கும் ஊரில் உள்ளவர்கள் பொது மண்டபத்தில் கூடியிருந்து குடவோலை முறையில் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் அறிகிறோம்.

12-30
p.m

ஊர் அவையினர் குடவோலை முறையின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் இவற்றின் மூலமாக அறிந்து கொண்டிருந்தாலும், அதற்கு முன்னால் சங்க காலத்திலிருந்தே இந்தக் குடவோலை முறையின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தல் முறை இருந்தது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது. தமிழ் பேராசிரியர்கள், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் இவ்வநர்கள், புதைபொருள் ஆராய்ச்சி வல்லநர்கள் இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு கருவாக அமர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்வது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th November 1965]

இதுபோன்ற பல நல்ல முறைகளைக் கண்டுபிடிக்க இயலும். சங்க இலக்கியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் நல்ல பல அரிய கருத்துக்கள் பொதித்து கிடக்கின்றன.

எடுத்துக் காட்டிற்கு ஒன்று சொல்லவேண்டுமானால், பாலைவனத்தைப் பற்றி ஒரு புலவர் கூறுகின்றார். பாலைவனத்திலே பிணங்கள் விழுந்து கிடக்கின்றன. அந்தப் பிணங்களை உண்ணுவதற்காகக் கழுக்குகள் வந்து பிணங்களின்மேல் உட்காருகின்றன. குடத்தைப் போல் வீங்கிப் பெருத்திருக்கின்ற பிணங்களின் வயிற்றின்மேல் கழுக்குகள் உட்கார்ந்து, வயிற்றினுள் இருக்கின்ற குடலை வெளியே எடுப்பது எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி உவமை கூறுகின்றார். பொதுத் தேர்தலிலே, குடவோலை முறைப்படி நடத்தப்படுகின்ற தேர்தலிலே, குடத்திலே தன்னுடைய இரண்டு விரல்களை விட்டு வெளியே ஓலையை எடுப்பதுபோல் வயிற்றில் இருந்து குடலை அலகுகளால் இழுப்பது என்று உவமை கூறுகின்றார். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சங்க காலத்திலே தேர்தல் எப்படி நடத்தப்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல, என்னென்ன நடைமுறைகள் கையாளப்பட்டன என்பதைப் பற்றி வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, உத்திரமேரூர் செப்பேடு—கல்வெட்டுக்களை ஆராய்கின்றபொழுது, தேர்தலைப் பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களையும் நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்ற உத்தரவு அரசாதிபயிருந்து வந்தவுடனே தேர்தலை நடத்துபவர் அதைக் கண்ணிலே ஒற்றித் தலைக்குமேலே தூக்கி எல்லோருக்கும் தெரியும்படியாகக் காட்ட வேண்டும். அதைத் தவிர பாணையைக்கூட—தேர்தலுக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்காக உள்ள பாணை—அந்தப் பாணையில் ஒன்றுமில்லை என்பதை அறிவிப்பதற்காக எல்லோருக்கும் காட்ட வேண்டும். தேர்தலின் போது வந்திருக்கின்ற கூட்டத்திலே இருக்கிறவர்களில் வயதிலே மிகவும் சிறுவனாக இருக்கக் கூடியவனைப் பார்த்து, அவனை அழைத்துத்தான் ஓலையை எடுக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பும் அந்தக் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. தேர்தலை நடத்துகின்றவர், மிக அதிகமான வயதானவராக இருத்தல் வேண்டும். மேலும், தேர்தல் நடைமுறைகளைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுக்களில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான்-அஃபிஷியல் டே யாக இருப்பதால் நான் அதிகமான நேரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, இவ்வளவு சிறப்புக்களையும் கூட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவிப்பதன் மூலமாக நல்ல பல அரிய கருத்துக்கள், எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய கருத்துக்கள், நம் முடைய இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் இருக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்துகின்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான்

9th November 1965] [திரு இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நான் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கூறுகின்றேன். தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடியவர்களின் தகுதி பற்றியும் மிக விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தகுதியுடைய தன்மை பெற்றவர்கள் யார், தகுதியற்ற தன்மை பெற்றவர்கள் யார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் நடத்துகின்ற தேர்தல்களிலும் இதைப்போன்ற தகுதியுடையவர்கள், தகுதியற்றவர்கள் என்பதை வகுத்து இருக்கிறோம். தகுதியற்றவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட்டார்கள் என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் வழக்குகள் கூடத் தொடரப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே அந்தக் காலத்திலும் கூட தேர்தலில் போட்டியிடத் தகுதியுடையவர்கள் யார், தகுதியற்றவர்கள் யார் என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

தகுதியுடையவர்கள் எப்படியிருக்கவேண்டுமென்பதை முதலில் பார்ப்போம். தகுதியுடையவர்கள் எப்படியிருக்கவேண்டுமென்றால்: (1) காணிக்கடன் செலுத்துபவராக இருத்தல் வேண்டும். (2) நிலம் கால்வேலிக்குக் குறையாமல் அவருக்கு இருத்தல் வேண்டும். (3) சொந்த வீட்டில் அவர் குடியிருக்க வேண்டும். (4) சிறந்த கல்வியறிவு உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். (5) காரிய நிறைவேற்றத் தன்மையும், போதிய ஆக்கமும் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். (6) அறநெறியில் தாம் ஈட்டிய பொருளைக் கொண்டு செம்மையாக வாழ்க்கை நடத்துபவராக இருக்க வேண்டும். (7) 35 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட 70 ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்ட வயதினராக அவர் இருத்தல் வேண்டும். (8) முந்தைய மூன்று ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்ட காலத்தில் அவர் எந்த வாரியத்திலும் இடம் பெற்றிருக்கக்கூடாது. ஆகவே, இவ்வளவு தகுதிகளும் பெற்றவர்கள்தான் தேர்தலில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதைத் தவிர, தேர்தலுக்குத் தகுதியில்லாதார் யார் என்று சொல்லும் பொழுது, அவர்களுக்கு என்ன என்ன தகுதிகள் இருக்கக் கூடாது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது: (1) எந்த வாரியத்திற்கும் கணக்குக் காட்டாதவர். (2) ஐம்பெரும் குற்றங்களைச் செய்தார். (3) ஊர்க் குற்றப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டோர். (இப்பொழுது நாம் கேட்கலாக இருக்கின்றவர்களைக் குற்றப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்துகொள்வதைப் போல்; அப்பொழுதும் குற்றப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யும் முறை இருந்து வந்திருக்கிறது). (4) பிறர் பொருளைக் கைப்பற்றுவோர். (5) கள்ளக் கையெழுத்திட்டவர்கள். (6) குற்றம் புரிந்ததின் காரணமாகக் கழுதை மீது ஏற்றப்பட்டோர். (7) கையூட்டு (அதாவது லஞ்சம்) பெற்றுக்கொண்டோர். (இப்பொழுது நாம் லஞ்சம் என்று சொல்லுகின்றோம். இதற்கு கையூட்டு என்ற நல்ல தமிழ்ச் சொல்லைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள்.) (8) ஊர்க் கண்டார். (9) முறைகேட்ட மணம் புரிந்தோர். (10) முறையில்லாத செயலைச் செய்கின்ற னுணிச்சல் உள்ளோர். (11) உண்ணத் தகாததை உண்டோர். (உண்ணத் தகாததை உண்டோர் என்றால், மனிதனுடைய பிணத்தைக்கூட நின்கின்ற அளவுக்கு யாராவது இருந்தால் அவர்களை உண்ணத் தகாததை உண்டோராகக் கொண்டிருக்கலாம்). ஆக, இத்தகைய தன்மையுடைய 11-சாரரின் நெருங்கிய உறவினரும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th November 1965]

தேர்தலில் நிற்க முடியாது. மேலும் (12) கீழ் மக்களோடு கூடி உறைந்து எந்தவிதமான கழுவாயும் செய்யாதோர் ஆக இவர்கள் எல்லோரும் தேர்தலில் நிற்கக்கூடிய தகுதியுடையவர்கள் அல்லர். இப்படி பல்வேறு அரிய கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொள்வதின் மூலம் அந்தக் கால அரசு முறை, வாக்குரை முறை பண்பாட்டு முறை இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் நாம் ஆராய்ந்து சிறந்ததொரு வரலாற்றை எழுதினால் மற்ற நாட்டினர் எல்லாங்கூட வியக்கின்ற அளவுக்கு சிறந்ததொரு வரலாறு அமையமுடியும்.

மற்றைய நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால் வரலாற்றுக் காலம் சுமார் 300, 400 ஆண்டுகள் என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. ஒங்கிலாந்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஆபிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்துதான் நல்ல வரலாற்று இலக்கியங்கள் பிறக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. சாஸ்துக்குப் பின்பிருந்துதான் அந்த நாட்டு இலக்கிய வரலாறு ஆரம்பமாகிறது. பிரெஞ்சு இலக்கியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில்தான் துவங்குகிறது. இப்படிப் பல்வேறு நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் எல்லா நாடுகளிலும் கி.பி. 5 அல்லது 6-ம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் வரலாறு ஆரம்பமாகிறது. ஆனால், நம்முடைய இலக்கியம் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த பழம்பெரும் சிறந்த இலக்கியமாகச் சிறப்புப் பெற்றிருக்கின்றது. வெளிநாடுகளிலே இருந்து நம் நாட்டிற்கு வருகின்ற வெளிநாட்டவர்கள் கூட, நம் முடைய நாட்டின் பழைய நாகரிகம், சிற்பக் கலை, ஓவியக் கலை, பண்பாடு, வாழ்க்கை முறை இவைகளையெல்லாம் அறிந்து கொள்வதில்தான் அதிகமான ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். ஐரோப்பிய நாட்டிலுள்ளவர்களும் அமெரிக்க நாட்டிலுள்ளவர்களும் கூட இதில் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்க முடியும். வெளி நாட்டிலிருந்து வந்த ஒரு புத்தக கம்பெனியாருடன் நான் பேசிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சிறப்புப்பெற்ற வரலாற்றுக்களைப் புரிந்து கொள்வதிலே அதிகமான ஆர்வம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், இங்கு வருகின்ற வெளி நாட்டவர்களை எல்லாம் நம்முடைய நாட்டிலே காட்டுகின்ற முயற்சிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறோம். இத்தகைய சிறப்புமிக்க கருத்துக்களையெல்லாம் புத்தகங்களின் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்றால் புத்தகத்தில் ஒரு சில குறிப்புகள்தான் தரப் பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு குறிப்புகள் சிந்திச் சிந்திச் கிடக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் உட்கார்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து ஒன்றாகத் தொகுத்து ஒரு வரலாறு வெளியிட்டால், அது எல்லோருக்கும் பயன்படத்தக்க விதத்தில் பொருத்தமான பயனுள்ள நூலாக இருக்கும்.

சரித்திரம் என்றால் எல்லாவற்றையும் தரவேண்டுமென்ற அவசியமல்ல. கனம் உறுப்பினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், தேவையில்லாதவற்றைக்கூட நாம் நீக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால், நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மாற்றியமைக்கக் கூடாது. சரித்திரம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பது ஆராய்ச்சி ஆகாது. உண்மையிலே எப்படி இருந்தது என்பதைப் பற்றித் தான் ஆராய்ச்சி செய்து தொகுத்தல் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட

9th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சரித்திரம் மற்றையப் பகுதிகளைவிட தமிழகத்திலே சிறந்ததாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். மேலும், புத்தகங்களைத் தேடிப்பிடித்து கருத்துக்களைப் படித்து அறிந்துகொள்கின்ற தன்மையும், நேரமும் எதிர்காலத்திலே வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால், இப்பொழுது நூல் நிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நூல் வாங்கப்பட்டு நூல் நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டு 30 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட சில நூல்கள் யாரும் எடுக்காமல் அப்படியே இருக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். நூல் வாங்கி வைக்கப்பட்டு 30 ஆண்டுகள் முடிந்தும் கூட, தொடராமல் மிகச் சிறப்பான உரை நூல்கள் அப்படியே விடப்பட்டிருப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் எடுத்துப் படித்துக் கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு வசதி எல்லோர்க்கும் இருக்காது. எனவே, அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவையான கருத்துக்களை மட்டும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு சிறப்புக்குரிய வரலாற்றைத் தொகுத்தெழுதினால் அது மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பது, அரசாங்கத்தின் முயற்சிக்கு ஆக்கம் கருகின்ற ஒன்றாகும். அத்துடன் இந்தத் துறையை வளப்படுத்தி விரிவாக்கவேண்டுமென்பதையும் இந்தத் தீர்மானம் வலியுறுத்துகின்றது. இன்ன இன்ன கருத்துக்கள்தான் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இந்தத் தீர்மானம் குறிப்பிடவில்லை, வரலாறு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றுகூடக் குறிப்பிடவில்லை. இதில் எந்த விதமான அரசியல் நோக்கமும் இல்லை. ஆகவே இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறுவதின் மூலம் தமிழகத்தினுடைய சிறப்புக்கள் ஒங்கி வளர்வதற்கான வழிவகை ஏற்படும். தமிழ் ஆராய்ச்சி, தமிழ் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி, தமிழ் நாகரீகத்தின் ஆராய்ச்சி இவைகள் எல்லாம் அங்காங்கு உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் பரவும். அவை பற்றி உலகோர் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ரெக்சோஸ்லோவாக்கியாவில் இருந்து கேமிகல் சவலயில் என்பவர் தமிழகத்திற்கு வந்தார். அவர்கள் நல்ல முறையில் தமிழ்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தி வருகிறார்கள். ரஷ்யா நாட்டில் தமிழ் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். அமெரிக்க நாட்டின் பஸ்கலைக் கழகத்திலும் அந்த ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு நாடுகளிலும் நடைபெறுகிறது. அவர்கள் எல்லாம் எளிதாகத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் நம்முடைய தமிழக வரலாற்றைத் தொகுத்துப் பெரு நூலாகத் தந்து விட்டால், அதிலிருந்து கருத்தை எடுத்து மொழிபெயர்த்துப் பல்வேறு நாடுகளுக்குத்தர எளிதாக இருக்கும். நம்முடைய நாட்டு மாணவர்களும் சிறப்பாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

தற்போது பாகிஸ்தானுடன் நடக்கும் போரில் நம்முடைய வீரர்கள் ஆற்றிய வீரச் செயல்களைத் தொகுத்து 'காலத்தை வென்றவர்' என்ற ஒரு சிறு நூலாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த வரலாற்றைப் படிக்கும்போது நாம் பெருமையும் பூரிப்பும் அடைகிறோம். இன்றுள்ள நெருக்கடி நிலையில் நாம் வேறு எந்த

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[9th November 1965]

முயற்சியிலும் கவனம் செலுத்தாத நிலைமை எந்தால், நாம் பாதுகாப்பு முயற்சியிலேதான் முழுக் கவனமும் செலுத்த வேண்டும். அதற்குத் தான் முக்கியத்துவம் தரவேண்டும், முதலிடம் தரவேண்டும்.

நாம் வேறு பல வேலைகளையும் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் தமிழக வரலாற்றைச் சமைப்பது குறித்தும் நாம் கவனம் செலுத்தலாம். இப்போதே 35,000 ரூபாய் அளவுக்கு இது போன்ற துறைக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுவிற் காக மூன்று லட்சத்து எட்டாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கித் துணை மானியக் கோரிக்கை கோரப்பட்டது. இது மகிழ்ச்சிக்குரியது. வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் 'தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள், மொழிநூல் வல்லுநர்கள், புதை பொருள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைத்து, பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தும், புதையுண்ட மாநகரங்களைத் தோண்டியும், பழம் பெருங் கோயில்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்தும், அண்டை மாநிலங்களிலும், அயல் நாடுகளிலும் கிடைக்கும் இவை போன்ற சான்றுகளைத் துணை கொண்டும், விரிவான தமிழக வரலாற்றை எழுதி முடிக்குமாறு மாநில அரசாங்கத்திற்கு இம்மன்றம் பரிந்துரை செய்கின்றது' என்பதுதான். இதற்காக ஒரு தனிக் குழு அமைக்கலாம் என்று யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், 'இதற்கென்று தனிக் குழு அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழு ஒன்று இருக்கிறது, அதிலே இப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள்; வேறு பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வது போல், தமிழக வரலாற்றை எழுதுவதற்கான ஆராய்ச்சியையும் அந்தக் குழுவே செய்யட்டும்; அல்லது அதிலிருந்து ஒரு துணைக் குழு அமைத்துப் பணியாற்றட்டும்' என்று கூறுவார்களானால் 'அதையும் நாங்கள் மறுக்கவில்லை, எங்களுக்குக் கொழுக்கட்டை வேக வேண்டுமென்ற எண்ணமே தவிர, சட்டி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. தமிழகத்தின் வரலாற்று நூலைத் தயாரிக்கத் தனிக் குழு ஒன்று அதற்கென்று அமைத்தால், அந்தக் குழு சிறப்பாக அமையும் என்ற காரணத்தால் தனிக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த நோக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கூறுவார்களானால் அந்த நோக்கம் ஈடேறும் என்ற முறையில் அமைதி பெறமுடியும். இந்த நோக்கம் கட்சி சார்பில் கொண்டு வரப்பட்ட ஒன்று அல்ல. இது நம் அத்தனை பேருக்கும் புகழையும், பெருமையையும், ஊக்கத்தையும் தரும் ஒன்று. தற்போது சிறுவர் களஞ்சியத்திற்கு என்று முயற்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் ஆங்கில அகராதி முற்றுப் பெறும் நிலையில் இருக்கிறது. இன்னொரு முயற்சியும் மேற்கொள்ளத் தனிக் குழு ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

9th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பழம்பெரும் சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களில் அரும்பெரும் கருத்துக்களைப் பார்க்கிறோம். மிகச் சிறந்த உவமைகளைக் காண்கிறோம். அணிகளில் மிகச் சிறந்த அணி உவமையணி. நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியாத பல உவமையணிகள் இருக்கின்றன. இன்றுள்ள நிலையில் சில உவமையணிகளுக்கு விளக்கம் தரும் ஆற்றல், தளர்ந்து முதிர்ந்த கற்றுத் தேர்ந்த ஒரு சிலரால்தான் முடியும். 'காந்தன்' என்றால் என்ன? 'நொச்சி' என்றால் என்ன? 'வாகை' என்றால் என்ன? 'கரந்தைப்பூ' எப்படி இருக்கும்? என்பதையெல்லாம் இன்னும் சில காலம் பொறுத்து யாராலும் விளக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடும். காந்தனை ஏன் ஐந்து விரல்களுக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள் என்று கேட்டால் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கந்தசாமியார் என்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர் இருந்தார். அவர் ஒரு நாள் காந்தன் மலரைக் கொண்டு வந்து காட்டினார். அந்த மலர் ஐந்து விரல்களைப் போல் தொங்குகிறது; செவ்வண்ணம் கொண்டதாக இருக்கிறது. கையைப்போன்று காந்தன் அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் அநேக புலவர்கள் கைக்குக் காந்தன் மலரை உவமையாக்கினார்கள். எதிர்காலத்தில் அதனை எடுத்து விளக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடும். அந்த மாதிரி விளக்கிக் காட்டும் புலவர்களின் வரிசை குறைந்து கொண்டே வருகிறது. கண்ணுக்கு மீனை அதுவும் கெண்டை மீனை உவமையாக்கிக் கூறினார்கள். இந்த உவமைகளை யெல்லாம் தொகுத்துக் கொடுக்கும் பெரும்பணியைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் பெருஞ்செலவில் செய்யக் கூடிய இந்தப் பணியை அரசாங்கந்தான் ஏற்றுகொள்ள வேண்டும். 'பைபிள் ஸ்டோரீஸ்' என்று மேனடுகளில் போட்டிருக்கிறார்கள். பைபிளின் கருத்துக்களைச் சித்திரங்களாகப் போட்டு விளக்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கிற புலவர்களின் அறிவை அடிப்படையாக வைத்து உவமைகளின் கருத்துக்களைப் படங்களாக வரைந்து விளக்கத்தைக் கொடுத்தால், அந்தப் படங்களை நூலிலே பார்த்து இலக்கியங்களின் கருத்துக்களை மிக எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். இதையெல்லாம் தனிப்பட்டவர்கள் செய்ய முன்வரமாட்டார்கள். பெருஞ் செலவில் தனிப்பட்டவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு அந்தப் புத்தகங்கள் ஏராளமாக விற்று லாபம் வரவேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கந்தான் இந்தப் பணியைச் செய்ய முன் வரவேண்டும். பல்லை ஏன் முல்லைக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள்? எப்படிப்பட்ட முல்லைக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள்? வெண் முல்லைக்கு ஒப்பிடுகிறார்களா? செம்முல்லைக்கு ஒப்பிடுகிறார்களா? இதற்கு ஒரு விளக்கத்தை திரு. கதிரேசு செட்டியார் அவர்கள் நயம்பட எடுத்துரைத்தார்கள். 'வெற்றிலை போடாத போது வெண்முல்லை; வெற்றிலை போட்டிருக்கிறபோது அது செம் முல்லை' என்று நயம்பட எடுத்துரைத்தார்கள். இந்த முயற்சியிலும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த வாய்ப்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கு கடற்கரை முன்பு எப்படி இருந்தது என்பதற்குப் படம் இருக்கிறது. முன்பு இருந்த கோட்டை கடற்கரையை ஒட்டி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[9th November 1965]

இருந்து இருக்கிறது. இப்போது சரங்கப் பாதை தோண்டும் பகுதியில் சுவர் இருப்பதைக் கண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை சரஸ்வதி மகாலில் ஒரு தூல் இருக்கிறது. பிரஞ்சுக்காரர்கள் எழுதிய தூல் ஒன்று இருக்கிறது. மிருகங்கள் போன்று மனிதர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று அந்த தூலில் படங்கள் போட்டு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கழுதையைப் போட்டு அதே போன்று இருக்கின்ற மனித முகத்தைப் போட்டு, குதிரையைப் போட்டு, அதன் எதிரே அது போன்ற மனித முகத்தைப் போட்டுப் பல கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது போன்று சங்க இலக்கியங்களைப் பொறுத்து விளக்கப்படங்கள் நிறைந்த தூலைக் கொண்டு வர அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தின் கருத்து எல்லோருக்கும் ஒத்த கருத்து. இந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கனம் முதலமைச்சர் அவர்களையும், இந்த மன்றத்தையும் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் ரொம்ப ருசிகரமாக இருந்தது. புலமை நிறைந்ததாக இருந்தது. நமக்கெல்லாம் அறிவூட்டக் கூடியதாகவும் இருந்தது. முக்கியமாக, பண்டைக்காலச் சிறப்பையெல்லாம் நமக்கு உணர்த்தக் கூடியதாகவும் இருந்தது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். நமது பழைய வரலாற்றைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்பது தீவிர வாதம். அது கனம் உறுப்பினர் மாதா கவுடர் அவர்களுடைய வாதம். அதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. பழைய வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஆனால், பழைய வரலாற்றில் இருந்து தெரிந்து கொள்வதை எல்லாம் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதல்ல. பண்டைக்காலத்தில் நம்முடைய முன்னோர்கள் சிறந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள். சிறந்த மக்களாக விளங்கினார்கள் என்றாலும் அவர்கள் நடந்து கொண்டதையெல்லாம் அப்படியே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. நல்லதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்; கெடுதலையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். தெரிந்துகொள்ள வரலாற்றைப் படிப்பது ரொம்ப அவசியம். அதற்கான வாய்ப்பு அளிப்பது ரொம்ப முக்கியமானது. ஆகவே தான், நம்முடைய வரலாற்றைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது, உயர் படிப்புப் படிக்கக் கூடியவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்; அதைப் பற்றி ஆராய்ச்சியும் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நாகார்ஜுன நாகரீகத்தின் பழைய சிறப்பைப் பற்றி நான் நேராகக் காணக் கூடிய வாய்ப்பு சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்டது. கிருஷ்ண நதிக்கு கரையில், இன்று நாகார்ஜுன ஸாகர் என்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது—அந்த இடத்தில் இப்போது நீர் வந்து விட்டது. நீர் வருவதற்கு முன்பு நான் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கு பண்டைக் காலத்திலே ஒரு பல்கலைக்கழகம் இருந்த சின்னத்தைக் கண்டேன். கட்டடங்கள் எல்லாம் இருந்தன. அதில் ஒன்று ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு

9th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முன்பு இருந்த நிலைமை. அன்று சுகாதாரம் எவ்வளவு தூரம் கவனிக்கப்பட்டு வந்தது என்பது தெரிகிறது. யூரினல், ஃப்ளஷ் அவுட் போன்றவை எல்லாம் இருந்திருக்கின்றன. இன்று நவீன முறையில் ஃப்ளஷ் அவுட் வைக்கிறோம். அன்றும் ஃப்ளஷ் அவுட் இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் இருந்ததைப் பார்த்தேன். அது பற்றி சிந்திக்க வேண்டியதுதான். சுகாதாரத்திற்கு அந்தக் காலத்தில் எப்படி வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டிய ஒன்றுதான். சுற்றி வரும்போது இன்னொன்றை எனக்குக் காட்டினார்கள். பழைய சுவர்கள் இருந்தன. அந்தச் சுவற்றில் ஒரு உருவத்தைக் காட்டினார்கள். நான் பார்த்தேன். அந்தக் காலத்தில் அசுவமேத யாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது குதிரையைக் கொன்று யாகம் செய்வது அது. கொல்லப்பட்ட குதிரையின் உருவம் சுவற்றில் வரையப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது 'தூரில்லி' காக இருந்தது. பரவசத்தை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது அது. அஸ்வமேத யாகம் பற்றி நாம் படித்திருக்கிறோம். இதைப் பார்க்கும்போது நாம் சரித்திர பூர்வமாக தெரிந்து கொள்கிறோம். பழைய காலத்தில் எவ்வாறெல்லாம் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைப் பற்றி அறியும் போது ஒரு பரபரப்பு, பரவசம் ஏற்படுகிறது. அந்த முறையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. நாம் அஸ்வமேத யாகம் செய்யப்போவதில்லை. ஊர் பிடிப்பது என்ற எண்ணம் நமக்கில்லை. நம் நாட்டை பாதுகாப்பதில்தான் கவனமாக இருக்கிறோமே தவிர நமக்கு மண்ணை இல்லை, மற்ற நாடுகளைப் பிடிக்கிற எண்ணம் நமக்கு இல்லை என்று உலகத்திற்கு பறைசாற்றி வருகிறோம். நல்லதும் இருக்கிறது, கெட்டதும் இருக்கிறது. கெடுதல்களைப் புரிந்துகொண்டால்தான் அவற்றை எப்படித் தவிர்ப்பது என்பது தெரியும்.

பழைய காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் சேர, சோழ, பாண்டியன் போன்ற அரசர்கள் இருந்தார்கள். உயர்ந்த நாகரீகம் இருந்தது. அவர்கள் அறிவு வளர்ச்சியில் எவ்வாறு ஈடுபட்டிருந்தார்கள், அவர்கள் புலவர்களை எவ்வாறு போற்றினார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்குப் பரவசம் அளிக்கக் கூடியதுதான். ஆனால், அவர்கள் சில சமயங்களில் தவறுதலாக நடந்து கொண்டார்கள், அற்பத்தனமாக நடந்து கொண்டார்கள், பயித்தியக்காரத்தனமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான். அப்படித் தெரிந்து கொண்டு, எது நல்லது, எது எதைப் புறக்கணிப்பது என்று பாகுபாடு செய்யும் ஆற்றல் நமக்கு இருக்கிறது. சரித்திரம் படிப்பதினால் தவறுதல்கள் இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று அர்த்தம் இல்லை.

முக்கியமாக சரித்திரம் வேண்டும். வரலாறுகளை தெரிந்து கொள்வது அவசியம். இந்த அரசாங்கம் அதன் அவசியத்தை நன்கு உணர்ந்துதான் இருக்கிறது. அப்படி உணர்ந்து இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டுதான் வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு பற்றி ஒழுங்கான ஒரு வரலாறு வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[9th November 1965]

குழு ஒன்று இருக்கிறது. அது தமிழ் நாட்டின் ஒழுங்கான ஒரு சரித்திரத்தையும் வரலாற்றையும் அமைக்கவேண்டுமென்றும் முடிவு செய்துதான் இருக்கிறது. அதற்கென்று ஒரு தனிக் குழு கூட நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் குழுவின் முக்கியமான லட்சியம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் போட்டி ரூப்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்

‘To arrange for a systematic study of antiquities of the history period of Tamil Nad and to co-ordinate this work’.

‘The Government, with a view to prepare an authentic history of Tamil Nad have sanctioned the scheme for the preparation and publication of an authentic history with reference to social, economic, cultural, religious and political aspects of the Tamil people down the ages with reference to the common man.’

இதைத்தான் நம் லட்சியமாகப் போட்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டின் சரித்திரத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பல்வேறு துறைகளில், சமுதாயத் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில், கலாசாரத் துறையில், சமயத் துறையில், அரசியல் துறையில், சாதாரண மனிதன் எவ்வாறு நடந்து கொண்டான்—மன்னர்களைப் பற்றி தெரிந்து கொண்டால் போதாது, ரானிகளைப் பற்றி தெரிந்து கொண்டால் போதாது,—சாதாரண மனிதன் பண்டைக்காலத்தில் எப்படி வாழ்ந்தான், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றில் இருந்து என்ன தெரிந்து கொள்வது என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும், ஆராய்ந்து தொகுக்க வேண்டும். நம் இளைஞர்களுக்கு அவை பயன்படும் என்ற நோக்கமும் இருக்கிறது. இப்போதுள்ள ஒரு நெருக்கடி நிலையில் அந்த வேலை கொஞ்சம் தாமதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சிக் குழுவில் பல உப குழுக்கள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் கோவில்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் இருந்து என்ன என்ன தெரிந்துகொள்வது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு சில கோவில்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கல்வெட்டுக்களில் இருந்து இப்போது என்ன பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றால்—

A Committee for the Research and Production of Literature for Adult and Children's education . . .

இந்தக் கல்வெட்டுக்களில் இருந்து நமக்கு பலன் தரக்கூடிய அளவில், அறிவூட்டக் கூடிய அளவில், வழிகாட்டக் கூடிய அளவில் வயது வந்த முதியோர்கள், குழந்தைகள் அவர்களின் கல்விக்காக நாம் இத்தகைய ஒரு ஆராய்ச்சி செய்வது, இத்தகைய ஒரு இலக்கியத்தை தயாரிப்பது என்பது ஒன்று.

A Committee for the study and promotion of folklore and folk dances . . .

இது ரொம்பவும் முக்கியமானது. இப்போது பல அறிஞர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் முன்பு அவை கவனிக்கப்படவில்லை. நம் நாட்டுப்பாடல்களில் எவ்வளவோ அருமையான பாடல்கள் இருக்கின்றன. இப்போது அத்தகைய பாடல்களை நாம்

9th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அனுபவிக்க முற்பட்டிருக்கிறோம். எந்த மாநிலத்திற்குப் போனாலும் இப்படித்தான். ஒரிஸா மாநிலத்தில் அவர்கள் சில கலா நிகழ்ச்சிகள் வைத்தார்கள். அவர்களின் 'ஃபோக் லோரை' ப் பார்த்தால் அவர்களுடையதும் நம் நாட்டுப்பாடங்களும் ஏறக் குறைய ஒரேமாதிரியாக இருப்பதைப் பார்த்தேன். அநேகமாக ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியான நாகரீகம்தான் அது. இதெல்லாம் இருக்கிறது ஒரு பக்கத்தில். தமிழ் வரலாற்றுக் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் நாட்டு விடுதலைப் போரைப்பற்றி எழுதுவது என்பது: "History of the Tamil people" தமிழ் மக்கள் வரலாறு பற்றி எழுதுவது என்பது ஒன்று. History of Saivism, history of Vaishnavism, என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அதெல்லாம் பின்னால் எழுதுவது.

முதலாவதாக தமிழ் மக்கள் வரலாறு. அதற்குத்தான் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதுபோல், உபமான்யக் கோரிக்கை கோரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்தோடு கலந்து ஆலோசித்து ஒரு திட்டம் சமர்ப்பித்தார்கள். அதற்கு மொத்தத்தில் ரூ. 3,08,000 கொடுப்பது என்று பொதுவாக இந்த அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அது பழைய வரலாறுகளை வைத்து ஒன்பது வால்ட்ம்களாக தமிழில் போடுவது, 'ஸ்டிடி அன்ட் பப்ளிக்கேஷன்' என்றிருக்கிறது. நெருக்கடி நிலைமை வருவதற்கு முன்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதைச் சிபார்சு செய்தோம். அவர்கள் 35,000 ரூபாய் முதல் கிராண்டாக பணமே கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்கள் கொடுத்தது மாதிரி இந்த அரசாங்கமும் கொடுத்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டு இதை முதல் தவணையாக கொடுத்தார்கள். அதற்கு மேலே இந்த அரசாங்கமும் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த வகையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை கனம் உறுப்பினர்கள் உணருவார்கள். தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் குழு அமைத்த ஒரு உப குழு தமிழ் வரலாறு பற்றி கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இது ஒன்று. மற்றொன்று, தமிழ் வரலாற்றுக் கழகம், அவர்களும் இதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒன்றுக்கொன்று 'கோ-ஆர்டினைஷன்' இருக்கும். ஒருவர் செய்வதை மற்றவர் செய்வதில்லை இதற்கு மேல் இதை எப்படி விரிவுபடுத்துவது, வேறு என்னென்ன வேலைகளை எடுத்துக் கொள்வது என்பது பின்னால் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். முதலில் எடுத்துக் கொள்கிற வேலையை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும். இது தான் நிலைமை. ஆகவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியது, இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ள கனம் உறுப்பினர் வேண்டுவது எல்லாம் இப்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகிற விஷயம்தான். ஆகவே இத்தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை. இத்தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம். மேலும் இந்தக் குழுக்கள் கவனம் செலுத்தும். இதில் இன்னும் வேகமாகச் செல்வது என்பதை இப்போது எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்பதை கனம் உறுப்பினர்கள் உணருவார்கள். இருந்தாலும், இதைப்பற்றிய முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. இதற்காக அரசாங்கம் என்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th November 1965]

என்ன செய்ய முடியுமோ, எந்தெந்த வகையில் விஸ்தரிக்க முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் தொடர்ந்து செய்து கொண்டுவருகிறது. இதனுடைய வேலைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இதற்கென்று தனியாக ஒரு குழு அவசியமில்லை என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போன்று இந்த நாள் ஒரு நந்நாளாக முடிந்ததற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்ததற்கு நான் துணுக்கோலாக இருந்தேன் என்பதற்காக நான் மிகவும் பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறேன். சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு பாட்டு உண்டு. அதாவது நல்ல அணிகலம் செய்வதற்கு, முத்து, பவளம், மாணிக்கம், பொன் ஆகிய இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே ஒன்று சேர்வதேபோல் சான்றோர் பலரும் ஓரிடத்தே ஒன்றுகூடுவர் என்று சொல்லுகின்ற ஒரு பாட்டு உண்டு. அதே போல் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்ற வகையில் இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்கள் பலரும் பல சான்றுகளை ஒருமித்த கருத்தோடு எடுத்துத் தெரிவித்ததற்காக என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் இது சம்பந்தமாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. நான் சொல்லுவதெல்லாம் இந்தத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் இருக்கின்றவர்களால் மட்டும் நான் சொல்லுகின்ற காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியாது என்பதுதான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் வேறு. தமிழ் களஞ்சியத்தை அமைத்தவர்கள் இவர்கள். நான் குறிப்பிட்டது இதைப்பற்றியல்ல.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நான் குறிப்பிட்டது அவர்களை அல்ல என்றிருப்பினும், கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்து வெளியிட அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குழு கூட இதை தனித்து செய்து விட முடியாது. தமிழ் நூல்களிலுள்ள குறிப்புக்களை எல்லாம் தமிழ் புலவர்கள் தான், தமிழ் நூல் வல்லுனர்கள் தான் எடுத்துத் தர முடியும். அதே போன்று கல்வெட்டுகளிலுள்ள பொருள்களைப்பற்றி கல்வெட்டுகளில் ஆராய்ச்சியுள்ள வல்லுனர்கள் தான் எடுத்துத்தர முடியும். அதே போன்று மொழிகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களை மொழி நூல் வல்லுனர்கள் தான் தர முடியும். அதே போன்று அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை நம் மாநிலத்திலுள்ள வல்லுனர்கள் மட்டும் கொடுத்துவிட முடியாது. ஆகவே இதுபோன்ற வரலாற்று களைப் படைப்பதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இம்மாதிரிப்பட்ட தனித்த குழு

9th November 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்று இராமானம் கொண்டு கொடுத்தேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைத்திருக்கின்ற குழு இப்படிப்பட்ட பேராசிரியர்கள், மொழி நூல் வல்லுனர்கள் இவர்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஒரு வாலாற்று நூலை எழுதினால் மிகவும் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைக் கூறுவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், பழையன சிறப்பாக இருந்திருக்கிறது என்பதற்காக நாம் அப்படியே அதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்பதை தெரிவித்தார்கள். தமிழர்கள் முன்பே ஏற்றுக்கொண்ட கருத்துத்தான். இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பே சொல்லப்பட்ட கருத்துத்தான். “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல்...” என்று முன்பே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பழையவற்றில் உள்ள புதுக்கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளலாம், மற்றவற்றைவிட்டு விடலாம். புதியனவற்றில் உள்ள நல்ல கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம், மற்றவற்றை விட்டுவிடலாம். அதில் எந்தவிதமான குற்றமும் இல்லை. என்பதை நம்முடைய தமிழ் ஆசிரியர்கள் முன்பே கூறி விட்டார்கள். “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல்...” என்ற முறையில் தான் வரலாற்று நூலும் எழுதவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேனே தவிர, பழையனவற்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, புதியனவற்றைக் கண்டால் ஓடிப்போய்விடவேண்டும் என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. இறந்த காலத்தை மறவாமல், எதிர்காலத்தில் சிந்தனை செலுத்தி, நிகழ்காலத்தை நடத்திச் செல்கிறவன் தான் மனிதன். இறந்த காலத்தை மறந்துவிட்டு, எதிர்காலத்தைப்பற்றி சிந்தனையற்று, நிகழ்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன் மனிதன் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இறந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர்காலம் என்று மூன்று காலத்தையும் நினைவில் இருத்தித்தான் இப்படிப்பட்ட கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் தமிழின் ஆராய்ச்சி அருமையைப்பற்றி சொன்னார்கள். தமிழ் அருமையைப்பற்றி நானும் உணர்வேன். மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சியின் அருமை பற்றி திருக்கோவையாரில் சொல்லியிருக்கிறார். ஏதோ ஒருவன் சொன்னான் என்பதற்காக நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும் என்று கேட்கலாம். ஆனால் அதிலுள்ள உண்மையை நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஒருவனுக்கு உடல் மிகவும் மெலிந்துவிட்டது. நண்பன் ஒருவன் அவனைப் பார்க்கிறான், உடல் மெலிந்திருக்கிறதே காரணம் என்ன என்று கேட்கிறான்.

கூடலின் ஆய்ந்த நண்தீந்தமிழின் துறைவாய் நுழைந்தனையோ?
எழிசைச்சூழல் புக்கோ?

இறைவா! தடவரைத்தோட்டு என்னை கொலாம் வந்து
எய்தியதே?

என்று கேட்கிறான். தமிழ் ஆராய்ச்சி அவ்வளவு அருமையானது. இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று துறைகளையும் ஆராய்ந்தார்கள். ஆகவே, ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது நுணுக்கமான ஒரு பணியாகும். ஆகவே தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு குழு அமைக்க

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [9th November 1965]

வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தேனே ஒழிய வேறு காரணம் எதுவுமல்ல. இதற்காக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவுக்கு உறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை உடனடியாக வற்புறுத்தக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இதை நாங்களும் அறிவோம். எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்களே சொன்னார்கள், இந்த நேரத்தில் பாதுகாப்புப்பணியா, அல்லது வரலாற்றுப் பணியா என்று கேட்கும்போது பாதுகாப்புப்பணிக்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முரண்பட்ட நிலையில் இதை நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. இந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தின் கருத்துக்களை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

1-05
p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

304. Notification issued with G.O.P. No. 1361, Rural Development and Local Administration, dated the 14th June 1965, amending the Madras Municipal Works (other than Water-supply and Drainage Schemes) Rules, published at pages 1—3 of the Rules Supplement to Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated the 28th November 1944, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

305. Notification issued with G.O.Ms. No. 3047, Home, dated the 26th August 1965, amending the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-291 of 1960, dated the 18th August 1960, at pages 3—121 of the Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 14th September 1960, as subsequently amended [Laid on the Table of the House under Section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 87 The Madras General Sales Tax (Third Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 36 of 1965), with annexure.

* 88. The Madras Preservation of Private Forests (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 37 of 1965), with annexure.

* Despatched to Members on 7th November 1965,

9th November 1965]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 366 on pages 596-571 supra.]

A.—(a) In order to implement the scheme for compulsory procurement of paddy, the Madras Paddy and Rice (Declaration and Requisitioning of Stocks) Order, 1964, has been issued. Under this scheme, purchases will be made from the producers, on the basis of a suitably graded light levy on the produce. The Collectors have been given discretion to vary the scale of levy to suit local conditions subject to the conditions that the quantity procured does not exceed 50 per cent of the total yield. The grain which has to be delivered to Government will be purchased by wholesale agents appointed by the Collectors. The agents for this purpose are co-operatives, the wholesale millers and other wholesalers having milling facilities. The wholesaler will be chosen taking into account the storage capacity of acceptable standards available with them, the volume of their past trade their, financial capacity and above all their general reputation for integrity. Each selected agent will be allotted an area in which he is to operate and will also be allotted target of purchase on Government account.

(b) The distribution of rice is being made through a system of family cards in the deficit areas. Family cards system has been introduced in Madras City and in its environs and Municipalities and relief shops in other vulnerable areas. Free trade has been allowed all over the State, subject to proper enforcement of price discipline, the State borders being effectively sealed off. Under this scheme, high power purchasing areas like Madras City, Industrial belts surrounding it, Municipalities and larger towns and urban concentrations of population have been brought under the informal family card system. The minimum quantity of rice and wheat has been guaranteed under the family card system to the consumers. In addition to this, certain vulnerable pockets in the rural areas like the weavers' colonies or weavers' village fishermen's colonies and dry arid and sandy tracts of the districts have been catered for by opening relief shops in various centres.

பதில்.—(அ) நெல் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்வதற்கான திட்டத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டு, 1964-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நெல், அரிசி (இரப்புக்ளை அறிவித்தல், கேட்டுப் பெறுதல்) ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், நிலத்தில் எந்த அளவிற்கு விளைச்சல் கிடைக்கிற தென்பதை பொறுத்து குறைந்த விதிப்புக் கொள்முதல் அடிப்படையில் பயிரிடுவோரிடமிருந்து நெல் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கேற்ப எவ்வளவு நெல் கொள்முதல் செய்வதென்பதை நிர்ணயிக்க கலெக்டர்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது மொத்த விளைச்சலில் 50 சத வீதத்திற்கு மேற்படக் கூடாது என்னும் நிபந்தனைக்குட்பட்டதாகும். அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும் தானியத்தை கலெக்டர்கள் நியமிக்கும் மொத்த விற்பனை ஏஜெண்டுகள் வாங்குவர். இதற்கான ஏஜெண்டுகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் உட்பட மொத்த விற்பனை செய்யும் ஆலைச் சொந்தக்காரர்களும், அரிசி ஆலை வசதியுள்ள பிற மொத்த விற்பனையாளர்களும் ஆவர். ஏற்புடை தரங்களில் அவர்களிடமுள்ள சேமிப்பு வசதிகளைக் கருதியும் முன்பு அவர்கள் வாணிகம் செய்த அளவு, அவர்களுடைய நிதி நிலை, எல்லாவற்றையும் விட மேலாக நாணயத்தில் பொதுவாக அவர்களுக்குள்ள நல்ல பெயர்

[9th November 1965]

இவற்றை கருதியும் மொத்த விற்பனையாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஏஜெண்ட் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் செயலாற்றும் பகுதி ஒதுக்கப்படும். அரசாங்கக் கணக்கில் எந்த அளவிற்குக் கொள்முதல் செய்யலாம் என்ற இலக்கும் வரையறுக்கப்படும்.

(இ) பற்றுக்குறைப் பகுதிகளில் குடும்பக் கார்டுகள் மூலம் அரிசி பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை மர்நகரிலும், அதன் சுற்றுப் பகுதிகளிலும், நகராட்சிகளிலும் குடும்பக் கார்டு முறை அமலாக்கப்பட்டுள்ளது. அவசியமான பிற இடங்களில் நிவாரணக் கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. மாநிலம் முழுவதும் கட்டுப்பாடற்ற வாணிபம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், விலைகளைச் சரியாகக் கட்டுப்படுத்த மாநில எல்லைகளில் காவல் முனைப்பாக உள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், சென்னை நகரம், அதைச் சுற்றியுள்ள தொழிற்சாலைப் பகுதிகள், நகராட்சிகள், பெரிய நகரங்கள் போன்ற பெருமளவில் வாங்கும் சக்தியுள்ள இடங்களிலும் மக்கள் தொகை அதிகமாயுள்ள நகர்ப்புறங்களிலும் சாதாரண குடும்பக் கார்டு முறை அமலாக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்பக்கார்டு முறையின்கீழ், பயன் கொள்வோர் குறைந்த அளவு அரிசியும், கோதுமையும் பெற உத்தரவாத மளிக்கப்படுகிறது. இத்துடன், நெசவாளர் குடியிருப்புகள் அல்லது நெசவாளர் அடங்கிய கிராமம், மீனவர் குடியிருப்புகள் வறண்ட, மணற்பாங்கான பகுதிகள் ஆகியவை போன்ற கிராமப் பகுதிகளில் பல இடங்களில் நிவாரணக் கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 367 on pages 571-576 supra.]

Statement showing the quantity of paddy procured district-wise during 1964-65.

(In Rice Units.)

Name of the district.	Quantity procured (tonnes).	
	1964 (from October to December).	1965 (from January to July).
(1)	(2)	(3)
Chingleput	7,874	62,642
North Arcot	10,562	67,177
South Arcot	4,094	77,641
Tiruchirappalli	15,469	35,917
Thanjavur	78,580	273,871
Madurai	11,881	24,819
Ramanathapuram	72	6,231
Tirunelveli	6,533	10,037
Salem	4,283	17,683
Coimbatore	4,091	20,480
Kanyakumari	297	4,133
The Nilgiris	..	735
Total ..	143,736	601,366

9th November 1965]

1964-65-ல் மாவட்டவாரியாகக் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல்லின் அளவைக் காட்டுகின்ற விவர அறிக்கை.

(அரிசி யூனிட்களில்)

கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அளவு (டன்னில்)

ஜில்லாவின் பெயர்.

1964 (அக்டோபர்
முதல் டிசம்பர்
வரை).

1965 (ஜனவரி
முதல் ஜூலை
வரை).

(1)

(2)

(3)

செங்கல்பட்டு	7,874	62,642
வட ஆர்க்காடு	10,562	67,177
தென் ஆர்க்காடு	4,094	77,641
திருச்சிராப்பள்ளி	15,469	35,917
தஞ்சாவூர்	78,580	273,871
மதுரை	11,881	24,819
இராமநாதபுரம்	72	6,231
திருநெல்வேலி	6,533	10,037
சேலம்	4,283	17,683
கோயம்புத்தூர்	4,091	20,480
கன்னியாகுமரி	297	4,133
நீலகிரி	..	735
மொத்தம்	143,736	801,366

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, 10th November 1965.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்கள்

* 391 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தொழிற்சாலைகளில் ஏற்படும் விபத்துக்களைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A statement^a is placed on the Table of the House.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: இந்தச் சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் 30 தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களிலிருந்து 9,000 மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்று வந்துள்ளார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படிப் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டு, சர்க்காரால் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு தொழிற்சாலைகளை மேற்பார்வையிடுவார்களா? அல்லது, வேறு எந்தவிதமாக அவர்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுவார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதுபற்றி தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

குறைந்த அளவுக் கூலி வீதச் சட்டம்

* 392 கேள்வி.—திரு. கோ. சி. மணி: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பல்வேறு துறைகளிலும் குறிப்பாக விவசாயத் துறையிலும் 1948-ம் ஆண்டு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருவதை பரிசீலனை செய்யும்படி, அண்மையில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உத்தரவு ஏதேனும் வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

[10th November 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government of India have asked the State Governments to take necessary action (i) to revise the minimum rates of wages, wherever they are below Re. 1 a day; and (ii) to tighten up the State wage-enforcement machinery for agriculture for enforcement of the Minimum Wages Act, 1948. The suggestions of the Government of India are under consideration.

* 393 கேள்வி.—திரு. கோ. சி. மணி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

விவசாய தினக்கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த அளவுக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பொருந்தும்படி சட்டம் கொண்டுவர அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிச்சயித்த குறைந்த அளவுக் கூலிகள், 1952-ம் ஆண்டு தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1958-ம் ஆண்டு திருச்சிராப்பள்ளி கைவர் வாரம், மாட்டு வாரம் சட்டம் அமலில் உள்ள பகுதிகள் நீங்கலாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள மற்ற பகுதிகள் அனைத்திற்கும் பொருந்தும். வேளாண்மைத் தொழிலாளருக்கான குறைந்த அளவுக் கூலி வீதங்களை மேற்படி பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து விரிவுபடுத்த சட்டம் இயற்றும் நோக்கம் எதுவுமில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சட்டங்களில் பண்ணையாளுக்கான கூலியைத்தான் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கேள்வி போடப்பட்டது தினக்கூலித் தொழிலாளர்களைப்பற்றியது. அதாவது, தொழிலாளர்களுக்கு தினமும் எவ்வளவு கூலி அத்துக் கூலியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கூலியை நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விவசாயத்திலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது.

திரு. கோ. சி. மணி : பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே தினக்கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அந்த தினக்கூலி அதாவது அத்துக் கூலி வேலை செய்பவர்களை வேண்டுமென்றால் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வார்கள் இல்லாவிட்டால் நீக்கி விடுவார்கள்—அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு டெய்லி வேஜஸ் நிர்ணயம் செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன் : விவசாயிகளுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்று கொள்கை அளவிலே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதா? அல்லது இதை மாகாணம் முழுமைக்கும்

10th November 1965]

சட்டம் என்ற அளவிலே கொண்டுவராவிட்டாலும் வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் குறைந்தபட்ச கூலி அளவை நிர்ணயிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கொள்கை அளவிலே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால் கண்டிப்பாக குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயித்தால் அவர்கள் இப்போது வாங்குகிற ஊதியம் அதிகமாக இருக்கிறது—அதைக்கூடப் பாதிக்குமே. என்ற அச்சம் இருக்கிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்காவிட்டாலும், அவர்கள் வேலை செய்யும் நேரத்தை—இவ்வளவு நேரம்தான் வேலை செய்யவேண்டுமென்று—கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலையை சர்க்கார் உருவாக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படாவிட்டால் என்பதல்ல, குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், நேரம் முக்கியம் அல்ல வேலைதான் முக்கியம்.

அரசாங்க அலுவலர்கள் பிரயாணப்படிக்கள்

* 394 கேள்வி.—**திரு. இராம. அரங்கண்ணல் :** } கனம் முதல்
திரு. து. ப. அழகமுத்து : }
 அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா :—

அரசினர் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவரும் பிரயாணப்படிக்களைத் திருத்தி அமைக்கும் திட்டம் எதேனும் இம்மாநில அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இப்பொழுது வாழ்க்கைச் செலவுகள் எல்லாம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால், முன்பு கொடுக்கப்பட்ட விகிதமே கொடுக்கப்பட்டு வருவதால் அது அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்களா? அப்படியானால், இந்த விகிதத்தை இனியாகிலும் மாற்றி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது அப்போதைக்கப்போது பரிசீலிக்கப்படுகின்ற விஷயம். ஆகையால், இது எல்லாம் அப்போதைக்கப்போது பரிசீலிக்கப்படுவதால் இப்போது உயர்த்துவதாக இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : அதிகாரிகளின் பிரயாணச் செலவு சம்பந்தப்பட்டவரை அதிகாரிகள் போகும் இடத்தில் சாப்பாட்டுச் செலவுகள், தங்கும் செலவுகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. மற்றச் செலவுகள் அதிகரித்துக்கொண்டிருவதால்தான் டியர்ஸ்

[10th November 1965]

அலவன்ஸ் உயர்த்தப்பட்டது. அதைப்போல் இந்தப் பிரயாணப் படியையும் உயர்த்துவதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : டியர்னஸ் அலவன்ஸ் அதிகப் படுத்தியதுபோல் இந்தப் பிரயாணப்படியை உயர்த்துவதற்கு உத்தேசம் இல்லை.

Family Pension Scheme

* 395 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under consideration of the Government to liberalise the Family Pension Scheme extended to the widows and minor children of the deceased Government servants; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. வை. சங்கரன் : இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்திலே ஊழியம் செய்து இறந்து போனவர்களுடைய மனைவிகளுக்கு—விதவைகளுக்கு ஆயுட்காலம் வரைக்கும், குழந்தைகளுக்கு—ஆண்களாக இருந்தால் மேஜர் ஆகும் வரைக்கும், பெண்களாக இருந்தால் திருமணம் ஆகும் வரைக்கும் குடும்ப ஒய்வு பணம் கொடுப்பதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய சர்க்கார் இவியாகிலும் பரிசீலனை செய்து விபரலைஸ்ட் பென்ஷன் கொடுக்க உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவ்விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தில் என்னென்ன மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதையெல்லாம் நமது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

பொற்கொல்லர்களின் புனர்வாழ்வு

* 396 கேள்வி.—திரு. எம். எஸ் செல்வராஜன் : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாகாணத்தில் தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) செப்டம்பர் 1964 முடிய வேலை தேடிக்கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்களில் பதிவு செய்து கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) இதுவரை எத்தனை பேருக்கு மாவட்டவாரியாக வேலை கிடைத்திருக்கிறது?

10th November 1965]

(எ) குடியிருப்புக்கும், பயிர் செய்வதற்கும் நிலம் கோரியவர்கள் எத்தனை பேர்?

(ஐ) எத்தனை பேருக்கு குடியிருப்புக்கு நிலமும், பயிர் செய்வதற்கு நிலமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (e) A statement ^a is placed on the Table of the House.

Another statement ^b giving particulars of the loans sanctioned and disbursed to displaced goldsmiths up to 30th September 1965 is also placed on the Table of the House.

திரு. சா. கணேசன் : பொற்கொல்லர்களினுடைய நிலைமை மேலும் மேலும் சிரமமானதாகவும், கஷ்டமானதாகவும் ஆகிக் கொண்டு வருவதினாலே இன்று தங்க லோன்கள் வாங்கப்படுவதால், பல அளவுகளில் நகைகள் செய்வது தளர்த்தப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இன்றுள்ள நிர்ப்பந்தங்களைப் பொற்கொல்லர்களுக்கு நீக்கி சுதந்திரமாகவோ அல்லது எவ்விய அளவிலே உள்ள நிலையிலோ இதை மாற்றி அமைக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தங்கக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்துவது மத்திய சர்க்கார் செய்யவேண்டிய விஷயம்.

திரு. ர. ஜீவரத்னம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தங்கப் பத்திரத்திலே தங்க முதலீடு செய்யவேண்டுமானால் சிலரிடத்திலே தங்கம் இல்லை. பணம்தான் இருக்கிறது. பணத்தைப் போட்டுத் தங்கத்தை வாங்கவேண்டுமென்றால் தங்கக் கட்டுப்பாடு தடை செய்கிறது. இதை முன்னிட்டாகிலும் மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு தங்கக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தங்கப்பத்திரம் வாங்க வேண்டுமானால் தங்கமிடத்திலே உள்ள தங்கத்தை பொதுமக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று தான் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களிடமிருந்து இந்தத் தங்கத்தை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இல்லை. தங்கக் கட்டுப்பாடு விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்றால், இது பார்லிமெண்டில் கேட்கவேண்டிய விஷயம்.

திரு. செ. மாதவன் : கிட்டத்தட்ட 29,500 மனுக்கள் பெறப் பெற்றிருக்கின்றன. இதில் 19,000 மனுக்கள்தான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாதிக்குப்பாதிக்குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணம் என்ன? எமெர்ஜென்சி காரணமாக லோன் கொடுக்க முடியாது என்ற காரணமா? அல்லது பணம் இல்லாத குறை நமது சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணமா?

[10th November 1965]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஸ்டேட்மென்டைப் படித்துப்பார்த்தாலேயே பரிந்துகொண்டிருக்கலாம். 37,000 மனுக்களில் 8,000 மனுக்கள் தகுதியற்றவை என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. பாக்கியிருக்கிற மனுக்களை 30,000 என்று வைத்துக்கொள்வோமானால், 20,000 பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்காக 2 கோடியே 8 லட்சத்தி சொச்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் குறை இருக்கிறதென்றே, சர்க்கார் சரிவர கொடுக்கவில்லை என்றே சொல்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லை.

திரு. வை. சங்கரன் : பொற்கொல்லர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக அதிகப் படிப்பிற்குச் செல்லாது இந்தத் தொழிலை நடத்தி வந்தார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாடுக்குப் பிறகு “எக்ஸ்சைஸ் ஆபீசர்” மூலமாகச் செல்லும்போது கல்வி, தகுதி உத்தேசித்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்காத காரணத்தால் கோவாப்பேட்டில் மில்கன் மற்றும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் தொழில்களில் பொற்கொல்லர்களுக்கு இடம் ஓரளவுக்காவது ஒதுக்கி அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒவ்வொரு தொழில் ஆரம்பிக்கும்போதும் ஒரு பகுதி மக்கள் சம்பந்தமாக எற்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக, இப்போது கூட்டுறவு மில்களை எடுத்துக் கொள்வோமானால் கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்கள் இதற்கு பணம் போட்டு இருக்கின்றன. கைத்தறி நெசவாளருக்கு முதலிடம் கொடுத்து 50 சதவிகிதம் இடங்களை அவர்களுக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறோம். பாக்கி உள்ள 50 சதவிகிதம் இடங்களுக்கு பொற்கொல்லர்களுக்கு ‘ப்ரபான்ஸ்’ உண்டு.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, 31—3—1965-க்கு முந்தி வந்த மனுக்களைத்தான் அரசாங்கம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக தெரிகிறது. அதைத் தளர்த்தி 31—3—1965-க்குப் பின் வந்த மனுக்களையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்து அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க வழிவகை செய்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மனுக்கள் 7, 8 காரணத்திற்குப் போட முடியும். 31—3—1965-க்கு முன் வந்த மனுக்கள், கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிடுவது, தாங்களே லைசன்ஸ் பெற்று நகைகள் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு போடுகிற மனுக்கள். ஒரு தரம் இதற்கு தேசி நிர்ணயம் செய்தோம். மறுபடியும் அதை நீடிக்க உத்தரவு போட்டோம். மறுபடியும் நீடித்த மற்றொரு உத்தரவு போட்டோம். மூன்று முறை நீடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : கிட்டத்தட்ட 8,000 மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதன் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : விதிகள் இருக்கின்றன. தகுதி இல்லை என்று தள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

10th November 1965]

Mineral Deposits

* 397 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any survey has been conducted by the State Geological Branch in the various districts of the State regarding deposits of oil, minerals, gypsum and limestone; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. The State Geology Branch of the Industries Department has been carrying out detailed investigations for various minerals in this State except for oil. Investigation for oil is being carried out by the Oil and Natural Gas Commission, a Government of India undertaking; and

(b) Details are published in the Book entitled “ Minerals of Madras ”.

* 398 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a vast stretch of area bearing limestone suitable for the cement industry has been discovered near Karur in Tiruchirappalli district and Dindigul in Madurai district; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Yes, Sir. In 1959, the State Geological Branch investigated these areas for limestone and estimated the reserves to be in the order of 187 million tons of industrial grade. Later in 1963, the areas were investigated in greater detail by the State Geological Branch by mapping on enlarged scales and drilling at suitable intervals to infer the depth of persistence of limestone and its variation in quality at depths. This revealed the occurrence of limestone of cement grade to the extent of 95 million tonnes, admixed with impure limestones over a stretch of 18 miles in an ENE-WSW direction between Karur and Dindigul. Even if 50 per cent allowance is given to the vagaries of nature, the reserves of limestone in the area would be 47;5 million tons. Further details can be had from the reports of the Geologists published in the *Fort St. George Gazette*, dated 11th October 1961 and 14th July 1965.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தக் கனிவளத்திலிருந்து நம் மாநிலத்தில் என்ன பலனுள்ள தொழில் ஆரம்பிக்க முடியும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சிமென்ட் தொழில் தான் ஆரம்பிக்க முடியும்.

[10th November 1965]

* 399 கேள்வி.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) செங்கல்பட்டு மாவட்டம், வாலாஜாபாத் தாலுகா விஜயன் கட்டவாக்கம் என்ற கிராமத்தில் நிலக்கரி தோண்டி எடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir; and

(b) Does not arise.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, அந்த இடத்திலே சோதனை செய்யப்பட்டதே, அந்தச் சோதனையின் முடிவா இது? சோதனையை மேற்கொண்டு விஸ்தரிக்க எண்ணம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சோதனையின் முடிவு தான் இது.

* 400 கேள்வி.—திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டம், திருவக்கரை கிராமத்தில் தென்புறமுள்ள மலையில் சுமார் ஐந்து வருட காலமாக முள்வேலி போட்டுக் காவல் காப்பது உண்மையா?

(இ) அப்படியானால் அங்கு என்ன உலோகப் பொருள் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (அ) & (இ) ஆம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டம், திருவக்கரை கிராமத்தில் தென்புறத்தில் உள்ள செம் மணற் குன்றில் நீண்ட காலமாக புதைந்திருக்கும் மரக்கட்டைப் படிவங்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றைப் பாதுகாக்க இந்திய புவியியல் ஆராய்ச்சித் துறை அங்கு முள் கம்பி வேலி போட்டுத் தடுத்துள்ளது. இப் பகுதியில் தொழில்களுக்குப் பயன்படும் எந்த உலோகமோ அல்லது கனிப் பொருளோ கிடைக்கவில்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்தக் கல்லான மரங்களை பாதுகாப்பதற்காக முள் வேலி போட்டு மாதம் ரூ. 110 சம்பளம் கொடுத்து காக்க அவசியம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது கிடைக்காத பொருள். “ஃபாஸில்ஸ்” என்று சொல்வார்கள். மதிப்புள்ள பொருள் என்பதற்காக பாதுகாக்கப்படுகிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : மதிப்புள்ள பொருள் என்றால் அது எதற்காகப் பயன்படுகிறது என்று அறியலாமா?

10th November 1965]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பயன் இல்லாமல் இல்லை. ஸீபானில்ஸ் என்றால், 1,000, 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தது. பிறகு பூமியில் புதைந்து மரம் கல்லாக மாறியது. பார்த்தால் நேர்த்தியாக இருக்கும். எடுத்துப் பார்த்தால் கூழாங்கல் போல் இருக்கும். இந்தமாதிரி மரங்கள் வைத்துத்தான் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மரங்களாக இருந்தன. எந்த விதமான மரங்களாக இருந்தன என்று புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளரும், தொல் பொருள் ஆராய்ச்சியாளரும் இதை வைத்து ஆராய்ச்சி செய்யலாம்.

திரு. எம். எஸ். மணி : அப்படிப்பட்ட மரங்களை வெளிநாட்டு மியூஸியங்களுக்கு அனுப்ப உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம்முடைய மியூஸியங்களில் வைக்கப்படுகிறது. வெளிநாட்டிலே இருந்து கேட்டால், விலை கொடுத்தால், அனுப்பலாம்.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தச் செய்தி கேட்பதற்கே ஸ்காலர்ஷிப் மாக இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதைப் பார்ப்பதற்கு இட்டுச் செல்ல சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எந்தவிதமான ஆட்சேபமேயும் இல்லை.

Irrigational Facilities

* 401 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal, formulating schemes for research on farm irrigation methods and water-lifting appliances; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The Government have sanctioned a scheme for improvement in Farm Irrigation Methods and Structures and another scheme for study of comparative performances of various designs of water lifting appliances and improvement of their designs; and

(b) The duration of the above schemes is three years. The expenditure is met by the Government of India. One Assistant Agricultural Engineer (Mechanical) and one Assistant Agricultural Engineer (Civil) have been posted for the implementation of the above schemes.

(அ) பண்ணைப் பாசன முறைகளையும், அமைப்புகளையும் மேம்பாடு செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கும், நீர் இறைக்கும் பற்பல வகைச் சாதனங்களின் திறனை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கான இன்னொரு திட்டத்திற்கும் அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

[10th November 1965]

(இ) ஷே திட்டங்கள் மூன்றாண்டுக் காலம் அமுலில் இருக்கும். இவற்றிற்காகும் செலவை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்கும். இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக வேளாண்மை (இயந்திர) உதவிப் பொறியாளர் ஒருவரும் வேளாண்மை (சினில்) உதவிப் பொறியாளர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தத் திட்டத்திற்கு செலவாகும் உத் தேச மதிப்பு என்ன? இதனால் எவ்வளவு பயன் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 83,000 இதற்காக கொடுப்பதாக இருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதென்றால், குறிப்பாக கட்டடச் செலவு நம்முடைய மாநிலத்தைச் சார்ந்தது. இதர செலவுகளை 100-க்கு 100 மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

* 402 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the scheme to construct common irrigation wells have not been executed in East Ramanathapuram district; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A site at A. Muraiyur village has been selected for the construction of an experimental well. The work on sinking the well has been taken up and the work is in progress. If the well is successful and the yield is adequate it may be possible to layout more wells in that area.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஏற்கனவே கேட்ட கேள்விக்கு பதில் கொடுக்கும்போது திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் 3 புது பாசன கிணறுகள் கட்டுவதற்கு வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஒரு கிணறு வெட்டத்தான் வேலை மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் காலதாமதத்திற்கு காரணம் என்ன? திட்டத்தை கைவிடுகிற எண்ணம் உண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதலிலே அங்கே 6 கிணறுகள் வெட்ட யோசனை பண்ணினார்கள். பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் அதிகமாகக் கிணறு வெட்டினால், விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய 'ரேட்' அதிகமாகப் போய்விடுகிற காரணத்தால் தற்போது ஒரு கிணறு வெட்டினால் நல்லது என்று அரசாங்கம் நினைத்தது. நான்தான் அங்கே போய்ப்பார்த்ததில் "பணம் செலவானாலும் பரவாயில்லை. கிணறு வெட்டுங்கள்" என்று சொன்னேன். மேலும் இங்கு தனிப் பட்ட நபர் இல்லாமல், பஞ்சாயத்து யூனியனோ, விவசாயிகள் கூட்டு சோஸைடி பார்ட் பண்ணியோ, முன் வந்தால், அரசாங்கம் நல்ல படியாக உதவி செய்யும்.

10th November 1965]

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதற்குக் காரணம், மத்திய சர்க்காரிலே போடப் பட்ட திட்டத்திற்கும் நம் சர்க்கார் திட்டத்திற்கும் வேறுபாடு இருப்பதுதான். மத்திய சர்க்காரிலே குழாய்க் கிணறு தோண்டிக் கொடுக்கும்போது எவ்வளவு தண்ணீர் எடுக்கிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி அதைப் பொறுத்து மக்கள் தொகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், நம் சர்க்கார் திட்டத்திலே எவ்வளவு செலவு ஆகிறதோ அதை வீதித்துக் கேட்கிறார்கள். அதன்படி ஏக்கருக்கு 45 ரூபாய் அளவுக்கு வருகிறது. மத்திய சர்க்கார் திட்டத்திலே குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் தான் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்க மறுக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதா? ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இதிலே for running the pumpsets and the interest on capital outlay என்ற முறையில் தான் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இதற்கு உட்பட்டால் தான் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இப்போது அரசாங்கம் எண்ணுகிறது.

* 403 கேள்வி.—**திரு. கோ. சி. மணி :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மைக்காக வழங்கப் பட்ட டிராக்டர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு வேளாண்மைப் பணிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள டிராக்டர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

(அ) டிராக்டர் வாடகைக்குவிடும் திட்டம் :

கருவிகளுடன் கூடிய டிராக்டர்கள்—1.

புல்டோசர்கள் (பரம்புப் பொறிகள்)—10.

(இ) டிராக்டர் வாடகைக் கொள்முதல் திட்டம் :

டிராக்டர்கள் (ஏற்றக் கருவிகளுடன்)—92.

(உ) மும்முர வேளாண்மை :

மாவட்ட வேலைத்திட்டம் வாடகைக்கு விடுவதற்காக டிராக்டர்கள் (கருவிகள் மற்றும் தொடர் வண்டிகளுடன் கூடியவை)—26.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட டிராக்டர்கள் எந்த முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன? அவைகள் யார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? யார் யார் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : டிராக்டர்கள் எல்லாம் விவசாய இலாகாவிடம் இருக்கின்றன. அந்தந்த ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகள் கண்காணித்து வருகிறார்கள்.

[10th November 1965]

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தீவிர சாகுபடித் திட்டம் அமல் செய்யப்படுகிற பகுதிகளில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு டிராக்டர் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, பஞ்சாயத்து யூனியனிடத்தில் எத்தனை டிராக்டர்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன? விவசாய இலாகாவில் எவ்வளவு இருக்கின்றன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் இருக்கிற பகுதியில் ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் ஒவ்வொரு டிராக்டர் வைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவல் இப்போது இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சின்னச் சின்ன டிராக்டர்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அமைக்க அரசாங்கத் திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா? போகப் போக உழுவது என்பது ஒரு பிரச்சனையாகப் போய்விடக்கூடும். ஆகையால் சுமார் 5,000 ரூபாய் விலையில், நீண்ட கால தவணை அடிப்படையில் டிராக்டர்கள் கொடுக்க அரசாங்கத்திடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அநேகமாக டிராக்டர்களுக்கும் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகின்றன. இப்போது நம் மாநிலத்திலேயே செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அதற்கான உதவிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : தஞ்சை மாவட்டத்தில் எல்லா பிளாக்குகளிலும் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் டிராக்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? கொடுக்கப்படாத பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் உண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. இருந்தாலும், தஞ்சை ஜில்லாவில் தான் டிராக்டர்கள் ஜாஸ்தியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே 133 டிராக்டர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. சா. கணேசன் : இப்போது சர்க்காரால் வழங்கப்பட்டிருக்கிற, அல்லது சர்க்கார் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிற டிராக்டர்களில் எத்தனை வொர்க்கிங் ஆர்டரில் இருக்கின்றன? எத்தனை ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் முதலியன இல்லாத காரணத்தினால் செயல்பட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை. வழங்கப்பட்ட டிராக்டர்களின் எண்ணிக்கையைப்பற்றித் தான் இந்தக் கேள்வி. ரிப்பேர் ஆன, நல்ல நிலையில் உள்ள டிராக்டர்கள் பற்றித் தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

10th November 1965]

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தற்போது வழங்கப்படுகிற டிராக்டர் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. 15-16 ஆயிரத்திலிருந்து 24 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. தற்போது ஜப்பானிலிருந்து 'க்வேட்டா வாக்கிங் டிராக்டர்' வரவழைக்கப்பட்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாய இலாகாவினால் விவசாயிகளுக்குக் காட்டப் பட்டது. விலை கூட 4,000 ரூபாய் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த டிராக்டர்களை அதிகமாக இறக்குமதி செய்து நெருக்கடி நேரத்தில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயிகளுக்கு வழங்க உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எவ்வளவு தூரம் கொடுத்து உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. தனிக் கேள்வி போட்டால் கனம் அங்கத்தினருக்கு முழு விவரம் கொடுக்கலாம்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : இப்போது ஃபெர்சுலன் டிராக்டர் இருக்கிறது. விலை அதிகமாக இருக்கிறது. ரஷ்யன் டிராக்டர் வந்திருக்கிறது. அதுவும் நன்றாக வேலை செய்கிறது. இப்போது அரசாங்கம் அதை நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் வாங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ரஷ்யன் டிராக்டர் வாங்க ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ் வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடி காரணமாகத்தான் வேண்டிய அளவுக்கு வாங்க முடியவில்லை.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் டிராக்டர்களின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. நமது நாட்டில் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இங்கே உற்பத்தி செய்யும்போது வெளி நாட்டு டிராக்டர்களை விட விலை அதிகமாக இருக்குமா? அல்லது குறைந்து இருக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பார்க்கப் போனால் செலவு கூடுதலாக இருக்கலாம்; செலவு குறைந்து இருந்தாலும் இருக்கலாம் (சிரிப்பு).

கனம் சபாநாயகர் : அன்னியச் செலாவணியைச் சாப்பிடாது; அவ்வளவு தான்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பல பகுதிகளில் யூனியன்களுக்கு டிராக்டர்கள் கேட்டும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி தனிப்பட்டவர்கள் டிராக்டர்கள் கேட்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியும், டெபாஸிட் கட்டியும் கூட இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கான காரணம் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பல விவசாயிகள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ரையாரிட்டி பேசியில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[10th November 1965]

Agricultural Development

* 404 Q.—SRI C. M. AMBIKAPATHI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal before the Government to set up Village Level Action Committees with a view to step up production and quicker distribution of agricultural produces?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இல்லை.

Underground water

* 405 Q.—SRI V. SANKARAN :
SRI A. DURAIYARASAN : } Will the Hon. the
Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up an underground water cell with specialists to explore the underground water resources of Thanjavur delta area; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes; and

(b) A ground water cell consisting of one division and three subdivisions under one Superintending Engineer has been set up to investigate drinking water-supply schemes in select areas in and around Madras City and for exploration of ground water resources in other areas for irrigation purposes according to a phased programme to be drawn up with the approval of Government. A request for Special Fund Assistance from the U.N. for a ground water project for Madras State was also made to the Government of India and it has been sanctioned by the U.N. Special Fund Organisation. Under this project, it is proposed to investigate and evaluate the ground water potentialities in the region in and around Madras City, Palar River Basin, Neyveli area and Cauvery Delta in Thanjavur districts with the help of the U.N. Specialists. The Project Manager has just arrived and has to take up the work.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 406-வது கேள்விக்கான பதிலைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் 405-வது கேள்விக்கான பதிலைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் எதையோ நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். 405-வது கேள்விக்குத் தான் பதில் கொடுத்திருக்கிறேன். தஞ்சையையொட்டி மற்ற விவாங்கலையும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : ஊற்று நீரைப் பரிசீலிக்க இப்போது நம் மாநிலத்தில் பயன்படுத்தும் கருவிகள் போதவில்லை. மத்திய சர்க்காரிலே நவீன கருவிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்தக் கருவிகளை நம் மாநிலத்திற்கும் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா ?

10th November 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அந்த விவரங்களைத் தான் கேள்விக்குப் பதிலாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற ஊற்று வசதிகளைக் கண்டு பிடிக்கும் அவசியம் இருக்கிறது. இதற்கு நம் அரசாங்கம் சென்ற வருஷம் ஒரு சூப்பரிண்டிங் இன்ஜினியரை ஸ்பெஷலாகப் போட்டிருக்கிறது. அவர் வேண்டிய புள்ளிவிவரம் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். முறையாகப் புள்ளிவிவரம் சேகரிக்க ஏராள புதிய கருவிகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்த உதவியை நாடி மத்திய அரசாங்கம் மூலமாக யுனெடெட் நேஷன்ஸ் எமர் ஜென்சி ஃபண்டிஸிருந்து உதவி கேட்டோம். அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யந்திரங்கள் வரும். அதற்கென நிபுணர் ஒருவர் இங்கே வந்திருக்கிறார்.

* 406 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under consideration of the Government to envisage a scheme for tapping underground and sub-soil water in and around Madras City to meet the growing demands for industrial and residential purposes; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A ground water cell has already been set up to investigate the occurrence and potentialities in the State according to a phased programme. The cell is at present engaged in the production scheme for supply of 30 million gallons of water per day for the industries that are coming up in the Manali belt. A request for Special Fund Assistance from the U.N. for a ground water project for Madras State was also made to the Government of India and it has been sanctioned by the United Nations Special Fund Organisation. The period of the project is three years. The type of assistance sanctioned includes services of experts, fellowships and equipment besides monetary assistance. The U.N. has also deputed a Project Manager and he has commenced work.

திரு. வை. சங்கரன் : இதனுடைய உபயோகமானது சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் கிடைக்கும் வகையில் பயன்படுத்தப்படுமா? அல்லது பின்னாலே, இதே போன்று மற்ற நகரங்களின் தண்ணீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்குப் பயன்படுத்தும் முறையிலும் உபயோகப்படுத்தப்படுமா?

9-00
a.m.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அதற்குத்தான் கேள்வி 405-க்கு பதில் சொன்னேன். சென்னை நகரத்தில் குடி தண்ணீருக்கு 'ஹைப்ரையாரிடி' கொடுக்கக்கூடிய நேரத்தில், ராஜ்ய அரசாங்கம் காவேரி டெல்டா ஊற்று வசதியைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லுவதற்கு நீர்ப்பாசனத் துறையிலும் முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, குடி தண்ணீர் சம்பந்தமாக முயற்சி எடுக்கும்பொழுது, நீர்ப்பாசனத்திற்கும் ராஜ்ய அரசாங்கம் ஒரு முக்கியமான இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்பெஷல் பண்டு ஆர்கனைஸேஷன்

[10th November 1965]

கீழ் வரக்கூடிய நிபுணர்கள் தஞ்சை ஜில்லா, பாலாறு பேஸின், நெய்வேலிக்கு அருகாமையில் இங்கெல்லாம் இருக்கக்கூடிய ஊற்று நீரைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் கவனம் காட்டுவார்கள். அவர்களுடைய முயற்சி நமக்கு உதவியாக இருக்கும்.

Irrigation channels

* 407 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there are any proposals formulating schemes for the removal of silt in irrigation channels, and for the sinking of filter points in Cauvery Delta Area; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes; and

(b) *Silt clearance of channels.*—The “Voikal Vettu Programme” for clearance of silt in irrigation and drainage channels other than those in charge of the Public Works Department in the Cauvery and Vennar deltas, sanctioned by Government in November 1962 is carried out every year through the agencies of the Panchayat Unions and Panchayats. So far as the 123 channels in charge of the Public Works Department are concerned, the silt clearance work has been ordered to be carried out by the Public Works Department from the year 1964.

Sinking of filter points.—A special scheme for sinking 2,000 filter point tube wells in Thanjavur district under the Crash Programme for Minor Irrigation has been sanctioned by Government in January 1965 with a view to enable the ryots of Thanjavur district to raise an additional crop during summer and early trans-plantation of Kuruva. The scheme is in progress and steps have been taken to extend supply of electricity to about 461 filter points out of 700 which were expected to be ready by August 1965.

Supply of kerosene

* 408 Q.—SRI V. SANKARAN:

SRI K. CHEEMAICHAMY:

SRI S. MADHAVAN:

SRI K. S. MANI:

SRI M. KALYANASUNDARAM: }

} Will the Hon.

the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the short supply of kerosene oil in the State;

(b) if so, the reasons for the shortage; and

(c) the action taken to meet the normal requirements of the public?